

9th September 1959]

(2) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959)—*cont.*

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the discussion on the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill. Clause 59 was over yesterday. We shall take up the further clauses.

Clauses 60 and 61 were put and carried.

(Deputy Speaker in the Chair).

Clause 62.

DEPUTY SPEAKER: The motion is:—

“That clause 62 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“In sub-clause (1), for the words ‘shall be entitled to spend . . . institution’, substitute the words ‘such gift of property or money received shall form part of the fund of the institution.’”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பாதகாணிக்கை, மடாதிபதி உயிருடன் இருக்கும் வரையில் அவர் செலவு செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதப் பணம் இருந்தால், அவர் இறந்ததற்குப் பிறகு, அந்த மடத்தினுடைய நிதியுடன் சேர்க்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. பாத காணிக்கை இந்தக்காலத்தில் யாரும் கொடுப்பதில்லை. ஒரு மடத்திற்கு குத்தகை 70 ஆயிரம் ஏக்கரா இருக்கிறது என்றால் நேரடியாக இது இவ்வளவு என்று காண்ட்ராக் பேசி, 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு போவது யிருந்தால் இரண்டரை லட்சத்துக்குப் பேச வேண்டுமென்று 5 வருஷங்களுக்கு கணக்குப் போட்டு பாக்கி பூராவும் பாதகாணிக்கையாக எடுத்துக்கொள்வதென்பது அனேகமாக எல்லா மடங்களிலும் நடக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பணத்தை மடத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கனம் மந்திரி அவர்கள் கணக்குக் கொடுத்தார். மடத்தினுடைய கணக்கு மட்டும் தான் வருகிறது. கோயில் கணக்கு வரவில்லை. அதில்கூட தம்பிரானுக்கு வருஷத்திற்கு ரூ. 16,600 செலவு என்றும், அவருக்கு ட்ராவலிங் அலவன்ஸ் ரூ. 15,000 என்றும் மடத்து எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் சார்ஜ் 1½ லட்சம் என்றும் மாதம் 12 லட்சம் ரூபாய் செலவு என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு சந்தியாசி காவி வஸ்திரம் தரித்திருக்கக்கூடியவர், கடவுளைப்பற்றி சிந்தனையாக இருக்கக் கூடியவர் இவ்வளவு செலவு செய்வது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகவே, இதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று, இன்றல்ல, நேற்றல்ல, சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பிருந்தே ஜனங்கள் இம் மாதிரியான ஒரு முறைக்கு முடிவு கட்டவேண்டுமென்று முயற்சி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் அந்த மடத்தினுடைய நிதியுடன் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[Sri N. K. Palanisami] [9th September 1959]

சில மடங்களுக்கு திட்டம் கிடையாது. திட்டத்தைப்பற்றிய பட்டய சாசனம் திருப்பனந்தான் மடம் ஒன்றுக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் இராமேசுவரம் போவதாயிருந்தால் பணத்தைத் திருப்பனந்தான் மடத்திலிருந்து கொடுத்து சீட்டு வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவார்கள். காசிக்குப் போய்ச் சீட்டைக் கொடுத்தால் அங்கே பணம் கொடுப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட முறைக்குத்தான் அந்த மடம் ஏற்பட்டது. நாளடைவில் ஏராளமாக பணம் சேர்ந்தது. பாக்கி எந்த கட்டத்திற்கும் திட்டம் இல்லை. சர்க்கார் தயவு தாட்சண்யம் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நேரடியாகப் பாத காணிகையெல்லாம் மடத்தின் நிதியோடு சேரவேண்டும் என்பதிலே சர்க்காருக்கு ஆட்சேபணை இருக்காது. ஆகையால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் தயவோ தாட்சண்யமோ ஒன்றும் பார்ப்பதில்லை. அரசாங்கமும் சட்டத்திற்கு கட்டுப்பாட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தின்படி கோர்ட்டார் அளிக்கும் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டதாகத்தான் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே அதையொட்டித்தான் இவ்வாறு போடப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் அது செல்லத்தக்காததாகப் போய்விடும். ஆகையால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 63 was put and carried.

Clause 64.

DEPUTY SPEAKER : The motion is :—

“ That clause 64 do stand part of the Bill.”

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move—

“ In sub-clause (5) (a) omit the words ‘ or any scheme in force settled or modified by the Commissioner ’ . . . Section 118 ’ ”

SRI T. SAMPATH : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

* **SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஷரத்து 64-இலே, மெட்டி கமிஷனர் தம் விருப்பப்படி ஒரு கோவிலினுடைய திட்டத்தை மாற்றலாம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அதிகாரிகளுடைய கையில் அதிகமான அதிகாரத்தைக் குவிக்கக் கூடியதென்று, முன்னே பல கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதற்குமேலே அந்த ஸ்கீம் மாற்றப்பட்டதிலே குறைகாணுவாரானால், அப்படி மாற்றப்பட்டது தவறு என்று ட்ரஸ்டிகள் நினைத்தால் 64 முதல் 70-வது ஷரத்துக்கள்படி அந்த திட்டத்தை அதற்குமேலே கமிஷனரிடத்தில் அப்பீல் செய்து, கமிஷனர் முடிவுக்குமேலே டிஸ்ட்ரிப்ட் கோர்ட்டிலே ஆரம்பித்து, அதற்குமேலே ஹைகோர்ட் வரை சன்று, அந்தத் திட்டம் முடிந்த பின்னால் ஓரளவு அந்த முடிவு ருபட்டு இந்தக் கோவிலுக்கு இந்தத் திட்டம்தான் என்று தலைவலி

9th September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

விடாத அளவுக்கு இருக்கிறது. செக்ஷன் 64 (5)(ஏ) படி கோர்ட் முடிவு செய்து ஒரு திட்டத்தை மீண்டும் டெபுடி கமிஷனர் விரும்பம் இருந்தால் மாற்றலாம் என்றால் ஏதோ ஒரு சைக்கிள் மாதிரி தொடர்ந்து வந்துகொண்டே முடிவற்று ட்ரஸ்டிகளுக்கு அதிகமான தொல்லைகளை கொடுக்கும் என்ற காரணத்தால்

“ . . . or any scheme in force settled or modified by the Deputy Commissioner or the Commissioner under this Act, or any scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70 or on an appeal under sub-section (2) of that section or any such scheme in force deemed to have been settled or modified by Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118.”

என்பதை எடுத்துவிட்டால், ட்ரஸ்டிகளுக்கு இருக்கும் தொல்லைகளிலே பாதி குறைந்து போகும் என்று நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் சரியான விளக்கம் தந்தால் என்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

SRI T. SAMPATH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்ததின பேரில் சொன்ன கருத்துக்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். நான் பொது விவாதத்தின்போது கூட, இதே கருத்தைத் தெரிவித்தேன். அதாவது, கோர்ட்டிலே வழக்கு தொடங்கி, அதன் கீழ் ஸ்கீம்கள் செட்டில் செய்திருந்தால், அந்த ஸ்கீம்களை மாற்றுவதற்கு இப்பொழுது டெபுடி கமிஷனருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இது சரியல்ல என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி க்ளாஸ் 5-ல் வழக்குத் தொடர்ந்து அதிலே ஒரு முடிவு அடைந்திருந்தாலும், அந்த முடிவை மாற்றுவதற்குக் கூட அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. ஆகையால்தான் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தம் சரி என்று நான் எண்ணுகிறேன். “ . . . or any scheme ” என்பதிலிருந்து “of section 118 ” வரையுள்ள பாகத்தை அப்படியே எடுத்தவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிர்வாக ரீதியில் முன்பு ஒரு ஸ்கீம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தால், அதை மாற்றவேண்டிய நிமித்தம் ஏற்படிறது. அப்படி ஏற்பட்டால், தாமதம் இன்றி மாற்றவேண்டும். இதற்குப் பொறுப்புள்ள அதிகாரி டெபுடி கமிஷனர். ஆகவேதான் முதலில் அவருக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோர்ட்டார் முன்பு ஒரு ஸ்கீம் நிர்ணயித்திருந்தால்கூட அதை மாற்றலாம் என்றால் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே கோர்ட் ஸ்தானம் இந்தக் கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனரிடம் இருக்கிறது. ஆகையால், அவர்தான் ஸ்கீம் போடவேண்டும். முன்பு கோர்ட்டார் போட்டார்கள். கோர்ட் போட்ட ஸ்கீமை மாற்றுவது சரியா என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். ஒரு தீர்ப்பிலே கோர்ட் ஸ்கீம்படி மூன்று தருமகர்த்தர்கள் என்று இருந்தது. அதை ஐந்தாக மாற்றலாமா என்று கேட்டபோது, கோர்ட்டார்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், “அதில் தவறு இல்லை; மூன்று என்று நாங்கள் போட்டோம்; ஐந்து என்று அற நிலையப் பாதகாப்பு இலாகா போட்டால் தவறு இல்லை” என்று கோர்ட்டாரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாமதமின்றி, நிர்வாக அவசியத்தை யொட்டி, ஸ்கீம் போடுவதோ மாற்றுவதோ இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் கோர்ட்டாரே திட்டம் போடுவது என்றால், வருஷக் கணக்காக தாமதமாகும். பூரணமாக ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியிலே விவாதிக்கப்பட்டுத்தான் முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான், இந்தத் திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[9th September 1959]

10
a.m. The amendment was, by leave, withdrawn.
The clause was put and carried.
Clause 65 was put and carried.

Clause 66.

DEPUTY SPEAKER: The motion is :—

“ That clause 66 do stand part of the Bill.”

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move the following amendments standing in my name :—

“ In sub-clause (1), before item (a) *insert* the following item and renumber items (a) to (l) as items (b) to (m). ”

‘ (a) Improvement and renovation of temple premises and buildings including Gopuram, Thiru Madil, Tanks, Mandapams, etc.’ ”

“ In sub-clause (1) item (f) for the word ‘ the ’ occurring after the words ‘ shall be ’ *substitute* the word ‘ compulsory ’.”

“ In sub-clause (1) item (d) after the words ‘ architecture ’ *add* the words ‘ allied to Hindu culture ’.”

“ In sub-clause (1) items (j) and (l) for the word ‘ persons ’ *substitute* the word ‘ Hindus ’.”

“ In sub-clause (1) *add* the following as second proviso :

“ Provided that preference shall be given to the purposes specified in items (a) to (g). ”

SRI V. SANKARAN: I second the amendments, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

“ In sub-clause (1) *omit* clauses (c), (d) and (e). ”

SRI N. K. PALANISAMI: I second the amendment, Sir.

SRI V. SANKARAN: Sir, I am not moving the amendments which I have given notice of, in view of the fact that they are identical to the one moved by the hon. Member Srimathi Anandanayaki.

SRI T. SAMPATH: Sir, I move the following amendments standing in my name :—

“ In sub-clause (1) (f) *before* the word ‘ provision ’ *add* the word ‘ compulsory ’.”

“ In sub-clause (1) (h) *after* the word ‘ architecture ’ *add* the words ‘ relating to Hindu culture ’.”

“ In sub-clause (1) (j) *after* the word ‘ persons ’ and *before* the word ‘ suffering ’ *insert* the words ‘ belonging to Hindu religion ’.”

9th September 1959] [Sri T. Sampath]

“ In sub-clause (1) (k), after the word ‘ person ’ and before the word ‘ and ’ add the words ‘ belonging to Hindu religion ’.”

“ Add the following proviso to sub-clause (3) :

‘ Provided that preference shall be given to purposes specified in items (a) to (g) above ’.”

SRI V. SANKARAN : I second the amendments, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the following amendments standing in my name :—

“ In sub-clause (1) (l), after the words ‘ benefit of pilgrims ’ add the words ‘ and the general public ’.”

“ After the sub-clause (1) (l), add following new sub-clause :

‘ (m) the award of scholarships to the indigent and deserving students belonging to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes ’.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I second the amendments, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி பேரநாயகர் அவர்களே கோவில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சொத்துக்கள் எல்லாம் எந்த அடிப்படையில் டிபுடி கமிஷனர் அவர்களால் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு வழிவகை இந்தக் க்ளாஸ் 66ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான க்ளாஸ். கோவில்சுளை பொப்பனிலுவை, கோவில் குளங்களை சீராக அமைப்பது, மற்றும் கோவில்சுச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய திருமதில் சுவர்களை பழுது பரக்கவும். மற்ற மண்டபங்களையும் கோபுரம் போன்ற இடங்களையும் பழுது பரக்க முதலிடம் கொடுக்கும் அசற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் இந்தத் தீர்மானத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். நேற்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர் பெட்டிநாடு அரசர் கூட கோவில்களை பொப்பனிலுவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார். அவர் பேசும்போது அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். கோவில்களுக்கு பணத்தையும் சொத்தையும் எழுதி வைக்கவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக அதை எழுதி வைத்தார்களோ அந்த நோக்கம் ஈடேற வேண்டும். அவர்கள் எழுதி வைக்கும்போது சமூக சேவைக்கு எழுதி வைக்கவில்லை எந்த எண்ணத்தில் அது செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் எழுதி வைக்கவில்லை. ஹிந்து மத பரிபாஷை சம்பந்தப்பட்ட கோவில்களைப் பழுது பரக்கவும் அதற்கு மன்னால் இருக்கக்கூடிய குளங்களை சீர்படுத்தி வைத்துக்கொள்ளவும் மண்டபங்கள் முதலியவைகளை சரியான முறையில் வைத்துக்கொள்ளவும் தான் சொத்தை எழுதி வைத்துவிட்டு போயிருக்கிறார்கள். சமூக சேவைக்குப் பயன்படக்கூடாது என்பதுதான் அவர்களைய எண்ணம். அதற்காகத்தான் அவர்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சொத்துக்கள் பின்னையிலாக சொத்தாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். மற்றும் பங்களிகளை எமாற்றி எழுதிவைத்த சொத்தாகவும் இருக்கலாம். அது எதுவாக இருந்தாலும் அவைகள் ஆண்டவனுக்கு சொலேண்டும் என்றும் ஆண்டவனுடைய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்

[Srimathi T. N. Anadanayaki] [9th September 1959]

என்பதற்காகத்தான் எழுதி வைத்தார்களேயொழிய சமூக சேவைக்கும் மற்ற அனாதை விடுதிகளை கட்டுவதற்கும் பள்ளிக்கூடங்களை வைத்து நடத்துவதற்கும் எழுதி வைத்துவிட்டு போகவில்லை. சமூக சேவைக்கு செலவு செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த பணத்தை எடுத்து கோவில்களுக்குச் செலவு செய்தால் அதனால் பலர் கிளர்ச்சி செய்யலாம். கேள்விகள் கேட்கலாம். ஏனென்றால் மத சார்பற்ற அரசாங்கமாக இருப்பதால் பிற மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதற்கு ஆட்சேபணை சொல்லலாம். அதனால் அரசாங்கத்தின் பணத்தை எடுத்து கோவில்களுக்கு செலவு செய்வது என்பது முடியாத காரியம். அனைப்போலவே கோவிலுக்கு என்று எழுதி வைத்த சொத்தை எடுத்து சமூக சேவைக்கு செலவு செய்வது என்பதும் சரியல்ல. ஏனென்றால் அதை எழுதி வைத்தவர்களுடைய எண்ணமல்லாமல் சமூக சேவைக்கு செலவு செய்து வேண்டும் என்பது அல்ல. இந்த முறையில்தான் இந்த ஹிந்து மத பரிபாலனை சட்டத்துள் 66-ஆவது க்ளாஸ் உமைந்திருக்கிறது. தேவாலயங்களின் கோபுரங்களையும் கட்டிடங்களையும் செப்பனிட வேண்டும் என்ற முறையில்தான் அது அமைந்திருக்கிறது. திருவள்ளூர் என்ற ஊரில் ஒரு பெரிய கோவில் சோழ மன்னரால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எவ்வளவோ சிற்பக் கலைகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்து அதைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோவில் இன்றைக்கு பாழடைந்து கிடக்கிறது. அதைப் போலவே ஜீயபுரம் என்ற இடத்திலும் ஒரு கோவில் பாழடைந்து கிடக்கிறது. அவைகளுக்கு முன்பாக உள்ள திருக்குளம் துர்ந்து போய் கிடக்கிறது. கோவில்ச் சற்றியுள்ள திருமதில் சுவர்கள் எல்லாம் விழுந்து போயிருக்கின்றன. அது ஒரு கலைக் கோவில். அதனுடைய கலையை இமந்து அந்தக் கோவில் இன்றைக்கு காட்சி அளிக்கிறது. அதனுடைய உயர்ந்த கோபுரம் இடிந்து போய் பாதிதான் இருக்கிறது. அது கவனிப்பாரற்று இப்பொழுது இருக்கிறது. இந்தக் கோவிலில் கலைச் செல்வம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதனுடைய பணத்தை எடுத்து அதற்குச் செலவு செய்து பிறகுதான் மற்றவைகளுக்கு செலவு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கு நல்ல வேலைப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சிற்பக் கலை எங்கு இன்றைக்கு கவனிப்பாரற்று கிடக்கிறது. இப்படியே பல கோவில்கள் இருக்கின்றன. மக்கள் ஆட்சியில் எவ்வளவு ஐந்தாண்டு திட்டம் போட்டாலும் அப்படிப்பட்ட கோவில்களை இனிமேல் கட்ட முடியாது. அந்த அளவில் அந்தக் காலத்திய மன்னர்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பெரிய கோபுரங்களை இப்பொழுது எழுப்ப முடியாது. அங்கு கலை கவனிப்பாரற்று இருக்கிறது. நம் நாட்டில் இப்பொழுது எவ்வளவோ கலையைக் கற்று நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தக் காண்டிருந்தால் அவர்கள் தங்களுடைய கலை வேலையை மறக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பதோடு கலைமை புதுப்பிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால்தான் அவர்களுடைய கலைத்திறன் குறையாமல் இருந்தகொண்டிருக்கும். வேலை கொடுக்காவிட்டால் அவர்களுடைய திறன் போய்விடக்கூடும். அதன் பிறகு அவ்வளவு திறமையாக சிற்பக்காரர்களும் ஸ்தூதிகளும் நமக்கு கிடைக்காது. அதற்காக அவர்களுக்கு அடிக்கடி வேலை கொடுக்கும் அளவில் இப்படிப்பட்ட கலைகளையெல்லாம் சரிப்படுத்திக்கொண்டு வரலாம். அதற்கு இந்தப் பணத்தை எடுத்து செலவு செய்து கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்கு கோவில் பணத்தை எடுத்து செலவு செய்வதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கலையை முக்கியமாக வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இதைப்போலவே கோவில்களுக்கு முன்பாக உள்ள குளங்களையும் பழுது பார்த்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். “கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்காதே” என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லா ஊரிலும் கோவில் இருக்க வேண்டியது. அத்துடன் அங்கு தகாதாரமாக இருப்பதற்கு கோவிலுக்கு முன்னதாக குளங்கள் தேவையாக இருக்கிறது என்று குளங்களை வெட்டி வைத்திருக்கிறார்கள்.

9th September 1959] [Srimathi T. N. Anan danayaki]

(Mr. Speaker in the Chair)

குளங்கள் நல்ல முறையில் இருந்தால் மக்கள் சுகாதாரமாக வாழ் வதற்கு வசதியாக இருக்கும். சாதாரணமாக வெய்யில் காலங்களில் வெப்பமாக இருக்கும். இப்படி குளம் இருந்தால் வெப்பம்தணிந்து குளத்திலிருந்து குளிரந்த காற்று வந்து வெப்பத்தை தணித்து வரும். கோவிலைச் சுற்றி மாட வீதிகள் இருக்கும். அங்கு வெப்பமாக இருக்கும் காலங்களில் இந்தக் குளத்திலிருந்து குளிர் காற்று வீசி குளுமையாக இருக்கும். வெப்பமும் அதிகமாக இருக்காது. மக்களும் சுகாதாரமாக வாழ்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதனால் குளங்களை செப்பனிட்டு நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையிலும் கோவில் பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாக சென்னையில் பார்க் கலாம் கோவிலைச் சுற்றி திருமதில்கள் இருப்பதையும் மாட வீதிகள் இருப் பதையும், கோவிலுக்கு முன்னால் குளம் இருப்பதையும். அதனால் அங்கு குள குள என்று காற்று வீசுவதால் அங்குள்ளவர்கள் சுகாதாரமாக வாழ்ந்து வரு வதைப் பார்க்கலாம். சென்னையில் பார்க்லாம், தார் ரோடுகள் இருக் கின்றன. அதனால் வெப்பம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று தண்ணீர் தெளிப்பதைப் பார்க்கலாம். அதைப்போலவே குளங்கள் இருந்தால் வெப்பத்தை தணித்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இப்படி வெப்பத்தைக் குறைக்கக்கூடிய அளவில் குளங்கள் இருப்பதால் அவைகளை செப்பனிட்டு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசிய மாக இருக்கிறது. சென்னையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு கோவிலுக்கு எதிரில் இருக்கக்கூடிய குளத்திற்கு தண்ணீர் வரக்கூடிய கால்வாய் இப்பொழுது தூர்ந்து போய் குளத்திற்கு தண்ணீர் வர முடியாமல் போய்விட்டது. அந்த நிலைக்கு குளங்களை விடக்கூடாது. அவைகளையெல்லாம் கவனித்து கோவில் பணத்திலிருந்து அவைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும். ஹிந்து கோவிலுக்கு பணம் முதி வைத்தவர்கள் ஹிந்து மதம் தழைத்து ஒழிவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எழுதி வைத்தார்கள். அதனால் அவர் களுடைய எண்ணப்படி அந்தப் பணத்தை எடுத்து கோவில் காரியங்களுக்கு செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கோவிலைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய திருமதில் சுவர்களையும் செப்பனிட்டு நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் கோவிலுக்குள்ள மண்டபங்களையும் - பழுது பார்த்து நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மக்கள் நல்ல எண்ணத்துடன் ஆதரவுத் துறையில் தங்களுடைய காலத்தைப் போக்குவதற்கு என்று அப்படிப்பட்ட மண்டபங்களைக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய வாம்பு இப்பொழுது மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அந்த முறையில் அவைகளை நல்ல முறையிலில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே அந்தப் பணத்தை எடுத்து எடுத்து சமூக சேவைக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் இந்த வேலைகளுக்கு எல்லாம் செலவு செய்து போக பாக்கி இருந்தால் அதை சமூக சேவைக்குச் செலவு செய்து கொள்ளலாம்.

எத்தனையோ பேர்கள் உயில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அன்புபடி தான் செலவுசெய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஹிந்து மதத்தைக் காப் பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் அவர்கள் அப்படி உயில் எழுதி வைத்துவிட்டு போயிருக்கிறார்களே தவிர சமூக சேவைக்கு என்று எழுதி வைத்துவிட்டுப் போகவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அளவில் எனது தீர்மானம் இருக் கிறது. இன்றைக்கு க்ளாஸ் 66 (1)-(ஏ) யில் "the grant of aid to any other religious institution which is poor or in needy circumstances" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவேளை பூஜைக்கு கூட வழியில்லாமல் இருந்தால் கோவில்களில் பூஜை செய்வதற்காவது உதவியாக இருக்கும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அஸ்திவரம் இருந்தால்தான் நல்லது. கோவில் இல்லாமல் எப்படி பூஜை நடத்துவது. ஆகவே கோவில்களை செப்பனிட்டு வைத்துக்கொள்வதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடிந்து போயிருக்கக்கூடிய ஆலயங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அவைகளை செப்பனிட்டு அதற்கு பிறகு

[Srimathi T. N. Anandamayaki] [9th September 1959]

மற்ற காரியங்களுக்கு செலவுசெய்து கொள்ளலாம். அந்த அடிப்படையில் தான் இப்பொழுது தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது (a) improvement and renovation of temple premises and buildings including Gopuram, Thiru Madil, Tanks, Mandapam etc., என்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுப்பு இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான திருத்தம். இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பின்னர் சில பிரிவு ஷரத்துக்கள் வருகின்றன. ஆர்க்கி டெக்சர் என்றால் ரோமன் ஆர்க்கிடெக்சர் இருக்கிறது, ஆனால் இந்து மதஸ்தாபனங்களுக்குப் பணம் கொடுத்தவர்களுடைய நோக்கம் இந்து மதப் பண்பாடுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதாகத்தான் இருந்திருக்கும். எம்மதமும், சம்மதமே என்கிற ரோக்கத்தில் உள்ளவர்கள் என்றால் மத ஸ்தாபனங்களுக்கு எழுதி வைத்திருக்கமாட்டார்கள், பள்ளிகள், அணை ஆசிரமங்கள் இவற்றுக்கே எழுதி வைத்திருக்கலாம். அப்படி இல்லாத மத ஸ்தாபனங்களுக்கு அவர்கள் எழுதி வைத்திருப்பதில் இருந்தே இந்து மத கோட்பாடுகள், கலாசாரங்கள் வளரவேண்டும் என்பதே அவர்கள் நோக்கமாக இருந்திருக்கக்கூடும். ஆதலால் இப்பொழுதும் அப்பணத்தை எடுத்து நாம் ஆர்க்கிடெக்சருக்காக செலவிடுகிறோம் என்கிற போது இந்து ஆர்க்கிடெக்சரின் வளர்ச்சிக்காக செலவிடுவது என்றாவது போலவேண்டும், ஆகவே இந்து என்ற பதம் இங்கே சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. இதற்கெல்லாம் பணம் செலவழித்தது போக மிச்சம் இருந்தால் அணை வடுதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும், குஷ்டரோக நிவாரண விநிதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இங்கும் கூட இந்து அணைகளின் நலனுக்காக, இந்து குஷ்டரோகிகளின் நிவாரணத்திற்காகச் செலவிடப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறபோது இதைக் குறுகிய எண்ணத்துடன் சொல்வதாக யாரும் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. உதவி தேவை என்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் உதவிசெய்யக் கடமை பட்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் இந்த இந்தமத ஸ்தாபனங்களுக்கும் பணம், சொத்து எழுதவைத்தவர்களின் நோக்கம், அதற்குப் புறமாக நாம் போகாத வகையில் இது அமைய வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினால், இந்தப் பணத்தை செலவழிக்கும்போது இந்து மதத்தில் இருக்கிற அணைப் பள்ளிகளுக்கு ஆதரவு அளிப்பது, என்பது போல “The Establishment and maintenance of asylums for Hindu persons suffering from Leprosy” என்றும் போட்டுவிட்டால் இன்னும் சற்று திட்டவாட்டமாக இருக்கும்.

நான் முன்பே சொன்னபடி ஏ-யில் இருந்து ஜி-வரையில் போடப்பட்டிருக்கிற திட்டப்படி செலவழித்துவிட்டு மிச்சமிருந்தால் இன்ன இன்ன வகையில் செய்யலாம் என்றும் வரையறை செய்யப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் நாளைக்கு வருகிற அதிகாரி ஒருவருக்கு இதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். அதிகாரிக்கும் அரசாங்கம் மாறுவதுபோல மாறிக்கொண்டு போகலாம். அவர்கள் இளை உள்ள உடையவராகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்த முடியாது. தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவர்களும் கூட அதிகாரியாக வரலாம்—அப்படி வரவேண்டுமென்று விருப்பப்படவில்லை—வந்தால் நாம் போட்டிருக்கிற விதிகளின்படியே எதற்கு அவசியமாகச் செலவழிக்க வேண்டுமோ அதற்குச் செலவழிக்காமல், பின்னால் உள்ள இனங்களில் செலவழிப்பதைச் சட்டப்படியே நியாயமுள்ளதாக அவர் காட்டக்கூடும். அதைத் தவிர்க்க முடியாது. ஆகவே அதிகாரிகள் எந்தக் காலத்திலும் அப்படி அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் இருப்பதற்கு சட்டத்திலேயே திட்டவாட்டமான வரையறை செய்துவிடவேண்டும் என்கிற காரணத்தினால் இந்தத் திருத்தக் கனம் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வது மிகமிக வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

9th September 1959]

MR. SPEAKER: (Seeing some hon. Members raising their hands) I will first call those who have given notice of amendments and afterwards other hon. Members will have a chance. Therefore hon. Members need not tire themselves by raising their hands now.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: என்னுடைய திருத்தம் இந்தப் பிரிவில் உள்ள சப் கிளாஸ் லி, டி. இ. இயற்றை நீக்கவேண்டும் என்பது தான். எதற்காக வேண்டி அதை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறேனோ அதை நன்றாக கவனிப்பதற்குப் பதிலாக, அனாகுறையாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு “காமாலைக் கண்ணுக்கு பார்த்தது ஏல்லாம் மஞ்சளாகத் தொன்றுவதுபோல” நாங்கள் பேசுவது எல்லாம் தவறுகப் பட்டுவிட்டிருந்தது. அதன் காரணமாக இந்தக் கருத்துக்களுக்குப் பலத்த எதிர்ப்பு வருகிறது. வேதபாராயணர்கள், அத்யாபகர்கள், ஓதுவார்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் பயிற்சி அளிப்பது என்பது இந்தச் சட்டத்தில் புரத்தி இருப்பது சரியாகாது. இன்றைக்குப் பார்க்கிறபோதே ஒவ்வொரு மடத்திலும், ஒவ்வொரு கோவிலிலும் சரியாக வரவு செலவுக் கணக்கு கிடைப்பது. ஊழல் மலிந்து கிடக்கிறது. இது தெரிந்தபிறகும்கூட இப்படி இதைச் சட்டத்திலேயே பயிற்சி கொடுப்பது என்பது கச்சேரிக்கப்பட்டிருப்பதானது பொய்க்கணக்குக் காட்டுவதற்குத் தான் பயன்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னொன்று. அதே நேரத்தில் இந்த இடது மதத்தைப் பற்றியும் பிரச்சாரம் பண்ணுவது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் விண்ணு பல தகராறுகள்தான் ஏற்படும். ஏற்கெனவேயே பழங்காலம் தொட்டு வரிகளுக்கும், வைஷ்ணவர்களுக்கும் இருக்கின்ற தகராறுகள் நமக்குத் தெரியும். வைஷ்ணவர்களுள்ளேயே ஒரு கலைக்கும் இன்னொரு கலைக்கும் இருக்கிற தகராறு நமக்குத் தெரியும். இந்துக்கள் இருந்தவர்களுக்கு எதிராகவும், சூஸ் வர்கள் இந்துக்களுக்கு எதிராகவும் இப்படி ஒரு மதத்தவர் இன்னொரு மதத்தவருக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்கின்ற நிலைமை வளர்ந்து அதனால் குழப்பமும், ஆபத்தும் ஏற்படுமே தவிர வேறு பயன் ஒன்றும் விளையாது. இங்கே காஞ்சிபுரத்தில் கூட பெருமாள் கோவிலில் வட கலைக்காரர்கள் முதலில் தீர்த்தம் வாங்குவது, தென் கலைக்காரர்கள் முதலில் தீர்த்தம் வாங்குவது என்கிற தகராறு எப்பட்டு, இரண்டு கலைக்காரர்களும் கோரிட்டுக்குப்போக, அங்கே ஒரு வெளிநாட்டார் நீதிதியாக இருந்த சமயம் “தீர்த்தம்” என்று கேள்வி என்ன என்று கேட்க, அதற்குத் தண்ணீர் என்று பதில் சொல்லி இரண்டு மூக்குடைய கெண்டியில் இருந்து தண்ணீர் விட்டால் ஒரே சமயத்தில் இரண்டுபுரர்களும் வாங்கிக்கொள்வது என்று தீர்ப்பளித்ததாக நாம் அறிகிறோம். இப்படி இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்களிடையே ஒரே குழப்பமும், தகராறும் இருந்துகொண்டிருக்கும்போது நாம் கட்சிப் பிரச்சாரம் செய்வது போல மதப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும் என்பதை இந்தச் சட்டத்திலேயே சேர்த்திருப்பது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரச்சாரம் செய்யவேண்டியது அவசியம்தான் என்றாலும் பிரகாசமாப் போடுவது சரியல்ல. கோவிலுக்குள்ளே, மடத்திற்குள்ளோ நடக்கிற பிரச்சாரம் நடந்து கொண்டிருக்கட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் வெளியிலும் தகராறு குழப்பம் ஏற்பட்டு, பணத்தையும் துன்பியலாகும் செய்து, பொய்க் கணக்குக் காட்டுவதற்கு வழியில்லாதவாறு செய்யவேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்கிறபோது இவர்கார்ல் மார்க்ஸ் தத்துவத்தைப் படிக்கிறவர், இதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் பேசுகிறார் என்று சொல்லக்கூடும். உண்மையிலேயே கார்ல் மார்க்ஸ் தத்துவத்தைப் படிக்கின்றவன்தான் நான். அதற்காகப் பெருமையும் கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குணம் என்னிடம் உண்டா வ+ற்கு மூலகாரணமாக, எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவர்கள் நமது மகாத்மா காந்தி அவர்களும், பண்டித நேரு அவர்களும் தான் என்று சொன்னால் தவறுகாது சிறையில் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் எழுதி இருக்கும்படியான புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், சிறையில் இருந்து கொண்டே கார்ல் மார்க்ஸ் அவர்கள் தத்துவங்களை எவ்வாறு.....

[9th September 1959]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, we are discussing the Hindu Religious and Charitable Endowments Bill. I do not know how Karl Marx comes in here.

MR. SPEAKER : நேற்று ஒரு சர்ச்சை நடந்து நல்ல முறையில் பேசவேண்டும் என எல்லோருக்கும் அப்பீல் விட்டு எல்லோரும் கட்டுப்பாட்டு சமாதானமாக, ஒற்றுமையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டேன். இன்று தரும்படியும் கனம் அங்கத்தினர் நேற்றைய சமாசாரத்தை இயக்கார்கள். இது கூடாது. இந்த மசோதாவை அனுசரித்து கனம் அங்கத்தினர் பேசவேண்டும் என்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆகவே, ராமாயணம், பாரதம், இவைகளைப்போல காரல் மார்க்ஸ் தத்துவம்கூட ரொம்பவும் தலை சிறந்ததாகும்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Even devils can quote Scripture ;

MR. SPEAKER : இம்மாதிரி எல்லாம் பேசி சண்டை வேண்டாம் என்று இப்போதுதானே சொன்னேன்? மசோதாவைப்பற்றி மேலே பேசக்கொண்டு போகலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பிரதம மந்திரிகூட தமது மகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இதைப்பற்றி பிரமாதப்படுத்தி எழுதியிருக்கிறார்கள். இதைப் படித்துப் பார்த்தால், புரிந்துகொள்ளமுடியும் என்று சொல்கிறேன் சுவீர யாரையும் புண்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கம் எனக்குக் கிடையாது.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் காரல் மார்க்ஸ் தத்துவத்தைப்பற்றி எழுதியிருந்தாலும் அது கடந்த கால சித்தாந்தம், இந்த காலத்திற்கு அது ஒவ்வாது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எப்படி அவர்கள் வர்க்க பார்வை இருக்கிறதோ அப்படித்தான் பார்க்கமுடியும். கடந்தகாலமாக இருந்தாலும் சரி நிகழ்காலமாக இருந்தாலும் சரி வர்க்கப்பார்வை எப்படியோ அந்தப் பார்வைதான் ஏற்படுகிறது அதற்குமேல் வேறு ஒன்றும் ஏற்பட முடியாது. ஆகையால் இதுப்பற்றி இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் தனியாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே சப் கிளாஸ் லி, டி, எ லைவர்கள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI T. SAMPATH :** Mr. Speaker, Sir, my amendments to this clause are simple and mostly innocuous. In fact, the hon. Member Srimathi Anandanayaki has already explained the need for these amendments. This clause deals with the utilization of surplus funds and under clause 36 which deals with the doctrine of Cypres, the funds could be utilised only for the purposes mentioned in items (a) to (g) of clause 66. Item (f) of the clause says : ' the establishment and maintenance of a university or college or other institution in which the main features shall be the provision for the study of Hindu religion, philosophy or sastras or for imparting instruction in Hindu temple architecture ' I seek to add by my amendment, the word ' compulsory ' because the item as it is worded is put only in a general way. If this word is added then it will become obligatory. In item (g) I seek to add the words ' relating to Hindu culture '. It is but proper that these funds are spent on matters relating to Hindu culture. In item (j) I seek to

9th September 1959] [Sri T. Sampath]

add the words 'Hindu religion'. The idea is that first preference should be given to persons belonging to the Hindu religion. Then only we must think of other persons belonging to other religions. Likewise in item (k) the first help should be rendered to persons belonging to the Hindu religion. With regard to the proviso also my object in moving an amendment is that preference should be given to items (a) to (g) in spending the amount.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, my amendment to this clause is No. 74. This clause seeks to empower the Deputy Commissioner to appropriate the endowments of particular religious institutions whose religious objectives have become impossible of realisation, to divert the funds for one or more of the purposes mentioned under the clause. The items are as many as 12. The last item, namely item (l) speaks of the establishment and maintenance of hospitals and dispensaries for the benefit of pilgrims. My amendment is : 'Do not say that you establish these hospitals and dispensaries and maintain them exclusively for the benefit of pilgrims but say that you utilise them for the members of the general public as well'. This is a very reasonable amendment because if you say you are going to utilise them only for the benefit of pilgrims that will mean you are deliberately excluding other members of the general public. Then there is no charity involved in that. Therefore I would suggest to the Hon. Minister to accept my amendment. After all Hinduism as we all know is very comprehensive and all-embracing. It is often said that Hinduism is Pantheism. It means a doctrine which says that everything is God and God is everything. Therefore, if it all Hinduism enjoys a reputation in the whole world, it is only on account of its broad-mindedness. Here under this item we seek to divert the funds for the establishment of some charitable institutions such as hospitals and dispensaries and therefore we should not deliberately exclude the members of the general public. After all I seek only a change in the wording of the item which has got far reaching importance. I hope the Hon. Minister would come forward to accept the amendment.

Then, a word about the other amendment, Sir. That amendment only seeks to provide facilities for the award of scholarships to the deserving students belonging to the Harijan community. We all know how difficult it is for this Government to award scholarships to these poor and indigent students belonging to the Harijan community on account of shortage of funds. Ofcourse, every year they make some provision for this purpose but it is not taking these students any far. Every year thousands of students are turned out, their applications rejected on the simple plea that the Government do not have sufficient funds for the award of scholarships. If the private agencies come forward to award scholarships, that would go a long way in the matter of educating them. Therefore it is highly desirable to include this item under this sub-clause. I hope the Hon. Minister will accept this also.

[9th September 1959]

SRI V. SANKARAN : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன அவர்கள் போன்றவர்கள் கோவில் நிர்வாகப் பொறுப்பிலே ஊட்டால் என்ன நிலை ஏற்படும் என்பதை மனதிலே நினைப்பதற்குக்கூட பயமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக பக்கர்கள் கோவிலுக்குள்ளே வந்து பிரசாதம், தீர்த்தம் கேட்டல், தண்ணீரை ஊற்று, சோதனை அள்ளிப்போடு என்று அவர்கள் சொல்லும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம். கல்லிண்டேயே பூவைப் போடு என்று சொல்லும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் உள்ளே வருவதற்கு இடமில்லாடல் செய்யப்படுவது சந்தோஷப்படக்கூடிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக கனம் ஸ்ரீமதி டி. என். அனந்தநாயகி அவர்கள் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். முதலில் அமென்மெண்டு நெ. 81-ஐ எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதில் கோவில்களைச் சேர்ந்த பெரிய மதில்கள், கோபுரங்கள், மண்டபங்கள் முதலியவைகள் பழுதுபார்த்து புனரூபிதாரணம் செய்வதற்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது உட்பிரிவின இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சப் கிளாஸ் ஏ-யில் 'Grant of aid to other religious institutions which are poor or in needy circumstances' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கோவில்களில் கோபுரம், மதில்கள் இவைகளைப் பழுது பார்ப்பது தேவையாய் இருந்தால் அதற்கு செலவிடலாம் என்பது இதிலேயே வந்தவிடுகிறது. தனியாக வேண்டியதில்லை. அதைத் தவிரட்டிப் ப்ரொவிஷனில் 100-க்கு 25 சதவிகிதத்திற்கு குறையாமல் ரிபேர் செலவிற்காக ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதிலேயே இதுவும் அடங்கி இருக்கிறது. ஆகவே தனியாக இதற்காக ஒரு பிரிவும் சேர்க்கவேண்டாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார். ரிபேர் வேலை ரொம்ப முக்கியமாக இருப்பதனால் இதைத் தனியாகக் குறிப்பிட்டு முதல் இடம் கொடுத்தால்தான் நல்லது. இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ப்ரொவிஷன் போட்டு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக அம்மையார் சொன்னதைப்போல் கோவில்களின் கோபுரங்கள், மதில்கள், மண்டபங்கள் எதையோ இன்று பாழடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஒரு பெரிய பிரச்சனை நமது ராஜ்யத்திலுள்ள கோவில்களின் குளங்கள் தான்.

10-30
a.m.

உதாரணமாக மகனாயித் மாரியம்மன் குளம் என்று ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலும் பல குளங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் தூர்ந்துபோய் இருக்கின்றன. தூர்ந்துபோய் இருக்கும் குளங்களை செப்பிட்டு வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் இருக்கும்படியாக வசதிகள் செய்து கொடுக்க பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் வேண்டியிருக்கும். ஆகையால் கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், திருமதில்கள், குளங்கள் இவைகளை செப்பிட்டு வதற்கு சரிப்பாக முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். ரிபேர் செலவுகளுக்காக 25 சதவிகிதத்திற்கு குறையாமல் செலவு செய்யவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இவைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுப்பது நல்லது. 81-வது திருத்தத்தில் "Improvement and renovation of temple premises and buildings including Gopuram, Thiru Madil, Tanks, Mandapam, etc." என்று இருக்கிறது. அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். 80-வது திருத்தம் ஸ்ரீ சம்பத் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 85-வது திருத்தம் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : If I may respectfully submit, according to Rule 85 of the Assembly rules, an hon. Member should not repeat what the other Members have said already. May I therefore request the hon. Member to make his speech and not comment on what the hon. Member Srimathi Anandanayaki and also Sri Sampath said. He should forget what they have said and give his own reasons. He is unnecessarily taking the time of the House in repeating what they have already said.

9th September 1959]

SRI V. SANKARAN: 66-வது பிரிவுதான் மெயின் பிரிவு. 67-வது பிரிவும் 36-வது பிரிவும் “கரோல்லரி” பிரிவுகள் என்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 36-வது பிரிவில் சப்ளஸ் பண்ட்ஸ்-ஐப் பற்றிச் சொல்லும்போது 66-வது பிரிவில் 1-வது சப் செக்ஷனில் (அ)-(ஜி)-யில் போட்டிருக்கும் காரியங்களுக்கும் செலவழிக்கவேண்டும் என்று பிரபரன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

67-வது பிரிவிலும் “டிபங்க்ட் இன்ஸ்டிடியூஷன்களின்” சொத்துக்களை எடுத்து செலவழிப்பதைப்பற்றி சொல்லும்போது 66-வது பிரிவில் சப் செக்ஷன் 1-ல் கண்டிருக்கக்கூடிய காரியங்களுக்கு செலவழிக்க வேண்டும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

கரோல்லரிபாக இருக்கும் 36-வது பிரிவில் பணம் செலவழிக்கும் விஷயத்தில் பிரபரன்ஸ், பிரயாரிடி கொடுக்க வேண்டும் என்று கெத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் மெயின் கிளாஸாக கருதக்கூடிய 66-வது பிரிவிலும் இவைகளுக்கு மதல் இடம் தர்ப்பாக கொடுக்கவேண்டும். 36-வது பிரிவில் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிற 66-வது பிரிவில் சொல்லாவிட்டால் பணம் செலவழிப்பதில் தவறுகள் ஏற்படும். ஆகவே (அ)-(ஜி) காரியங்களுக்கு 66-வது பிரிவில் பிரயாரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று போடவேண்டும். “Provided that preference shall be given to purposes specified in items (a) to (g) above” என்று 80, 85-வது திருத்தங்களில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன.

முன்பெல்லாம் ஆலயங்களுக்கு திருப்பணி செய்வதற்காக நிதி ஒதுக்குவது தர்மமாகக் கருதப்பட்டது. அப்பொழுது அது “அவுட் அப் பேஷனு”க்குப் போய்விட்டது. இப்பொழுது ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம் இவைகளுக்கு செலவழிக்கும் பணத்தான் தர்மம் என்று கருதப்படுகிறது. ஆகையால் ஆலயங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவது என்ற வழக்கமே போய்விட்டது.

நிலச் சீர்த்திருத்த சட்டம், எஸ்டேட் அராலிஷன் சட்டம் முதலியவைகளின் காரணமாக கோவில்களின் வருமானம் குறைந்து விட்டது. ஆனால் அங்கே செலவு மட்டும் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டேதான் இருக்கிறது.

பெரிய கோவில்களுக்கு சில உப கோவில்கள் இருக்கின்றன. மதுரை கோவிலுக்கு திருப்பரங்குன்றம் கோவில் உப கோவில். ஸ்ரீரங்கம் கோவிலுக்கு சமயபுரம் கோவில் உப கோவில். அதே மாதிரி தஞ்சாவூர் கோவிலுக்கும் ஒரு உப கோவில் இருக்கிறது. இந்த பெரிய கோவில்களின் வருமானத்தைக் கொண்டு உப கோவில்களின் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். உப கோவில்களை பிரிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கிளர்ச்சி ஏற்பட்டால் உப கோவில்கள் ஒரளவுக்கு “டெபிசிட்”-டாக போய்விடும்.

கிண்டியில் காந்தி மண்டபம் ஒன்று இருக்கிறது. அதை பரிபாலிப்பதற்கு 7 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது மதுரை போன்ற பெரிய கோவில்களை பரிபாலனம் செய்வதற்கு எவ்வளவு லட்சம் பணம் தேவை என்று சொல்ல முடியாது. கோவில் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டும் என்றாலும், மற்ற முக்கியமான ரிபேர்கள் செய்ய வேண்டும் என்றாலும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் தேவையாக இருக்கிறது. இவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் முக்கியமாக பணத்தை ஒதுக்க வைக்க வேண்டும்.

ஒரு பெரிய மனிதர் நோயால் கஷ்டப்படுகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது அவருடைய வயது முதிர்ந்த தாயார் நோய்குணமானால் 5,000 ரூபாய் திருப்பதி உண்டியில் போடுவதாக வேண்டிக்கொள்கிறாள். நோய்குணமாகிறது. அப்பொழுது 5,000 ரூபாயை உண்டியில் போடுவதற்குப் பதிலாக 100 ரூபாயை உண்டியில் போட்டு விட்டு மிகுதி உள்ள 4,900 ரூபாயைக் கொண்டு ஒரு ஸ்காலர்ஷிப் வைத்து விடலாம் என்று சொன்னால் அவருடைய தாயார் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஸ்காலர்ஷிப்

[Sri V. Sankaran] [9th September 1959]

வைப்பது நல்லது தான். ஆனால் சுவாமிக்கு போடுவதாக வேண்டிக் கொண்ட பணத்தை வேறு அயிட்டிங்களுக்கு செலவழிப்பது சரியல்ல. 5,000 ரூபாயை உண்டியில் பொருவதாக வேண்டிக்கொண்டால் அப்படியே மொத்தத் தையும் போடத்தான் வேண்டும்.

இந்து மதத்தின் நன்மைகளுக்காகவே கோயில் பணத்தை செலவழிக்க வேண்டும். வேறு வகையில் “டைவர்ட்” செய்யக் கூடாது என்று நான் முன்பேயே சொன்னேன். மத சம்பந்தமாகவே, மதத்தின் நன்மைகளை உத்தேசித்தே பணம் செலவு செய்ய வேண்டும்.

இரண்டாவது பிரிவில் “இந்து” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்துக்களின் நன்மைக்காக, இந்துக்களின் உபயோகத்திற்காக என்று போடுவதில் பாதகம் ஒன்றும் இல்லை. அப்படி இந்துக்கள் என்று போடுவதில் நாம் வெட்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகையால் “இந்துக்கள்” என்பதை 77, 78, 79, 83, 84-வது திருத்தங்களின்படி போட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“The establishment and maintenance of a University or college or other institution in which the main features shall be the provision for the study of Hindu religion, philosophy or sastras or for imparting instruction in Hindu temple architecture” என்று “எப்” (f) கிளாவில் இருக்கிறது. இதில் “சம்பல்சரி” என்கிற வார்த்தை போட வேண்டும் என்று திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு கலேஜோ, ஒரு யூனிவர்சிட்டியோ ஏற்படுத்தலாம். அதில் இந்து பிலாசசி சொல்லிக் கொடுக்கலாம், அதில் எம்.எஸ்.ஸி. டிக்ரி இடுக்கலாம், ஆங்கு மற்ற பாடங்களையும் சொல்லிக் கொடுப்பதாக வைத்துக்கொண்டால், 1,000 மாணவர்களில் 10 பேர்தான் ஹிந்து பிலாசசி படிப்பவர்களானால் மிகுதி உள்ள 990 பேர் மற்ற பாடங்களை படிப்பவர்களாக இருப்பார்கள் ஆகையால் “ரிலிஜியஸ் பர்ப்பஸ்” களுக்காக செலவழிக்காமல் மற்ற “ஜெனரல் ஸ்டடி”யில் பணத்தை செலவழித்து விடுவார்கள். ஆகையால் இந்து பிலாசசி, இந்து சாஸ்திரம், இந்து டெம்பிள் ஆர்கி டெக்சர் என்று இருக்கவேண்டும்.

மேற்கண்ட படிப்புகளுக்காக பல என்டோமெண்டுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகள் சரியான முறையில் பரிபாலிக்க வேண்டும். ஆகையால் “சம்பல்சரி” என்னும் திருத்தத்துடன் (f) கிளாஸ் இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே முறையில் இதில் “Architecture and fine arts allied to Hinduism” என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் கனம் அம்மையார் அவர்கள் (அம்மையார் அவர்கள் என்று சொல்லக்கூடாது என்று எண்ணுகிறேன்) சொன்னதுபோல் இந்து கலாச்சாரம் இதில் நிரம்பியிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இது பொருத்தமுள்ளதாக இருக்கும். அதல்லாமல் வெறுமனே விட்டிருந்தால் இது சட்டப்படியும் செல்லுபடியாகுமா என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். அதே முறையில்தான்....

‘Establishment and maintenance of asylums for persons suffering from leprosy’.

‘Establishment and maintenance of poor homes for destitute, helpless and physically disabled persons’.

என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் “இந்து” என்ற வார்த்தையைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று நான் செலக்ட் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். அங்கும் கேலியாக பலர் “இதை எதற்காக சேர்க்க வேண்டும்” என்று கேட்டார்கள். இவ்விதம் சேர்ப்பதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே

9th September 1959]

MR. SPEAKER: The hon. Member will please sit down. I will read to him Rule 85 of the Assembly rules. 'The Speaker after having called the attention of the House to the conduct of a member who persists in irrelevance or in tedious repetition either of his own arguments or of the arguments used by other members in debate or is speaking for the purpose of obstructing business, may direct him to discontinue his speech'. I made an appeal to the hon. Member not to repeat the arguments of the hon. Members Srimathi Anandanayaki and Sri Sampath but still he is repeating them. I read out Rule 85 to him so that it might edify him. I will not apply the rule now. If he continues in the same manner I will have to use that rule.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I would make an appeal to the Hon. Speaker. This is a very important Bill in discussing which certain points have to be repeated just to impress on the Hon. Minister so that they may carry some weight with them.

MR. SPEAKER: I know, but I am bound by the rules of the House. I said I would apply the rule only if he persisted.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: These are very important things which we wish to bring to the notice of the Hon. Minister. The ruling of the Hon. Speaker will completely stop us from doing so.

MR. SPEAKER: I am underlining the word 'tedious repetition'.

SRI T. SAMPATH: The hon. Member wants merely to emphasise her argument.

MR. SPEAKER: I will leave it to the hon. Member Sri Sankaran to see how far he can comply with the ruling of the Speaker.

SRI V. SANKARAN: I will conform to the ruling. . . .
இதுபோன்ற முக்கியமான திருத்தத்தைப்பற்றி பேசும்போது இந்த மாதிரி யான கருத்தை ஒரு தடவையல்ல, ஆயிரம் தடவை சொன்னாலும் அதில் தப்பு ஒன்றும் இருக்காது என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன். அதிலே

MR. SPEAKER: But if the hon. Member persists I will take action under Rule 85. The next time the hon. Member repeats the arguments of other hon. Members I will take action.

SRI V. SANKARAN: இதிலே "இந்துக்களுக்கு" என்று போடுவதில் என்ன தவறு இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. இதிலே என் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய மனப்பான்மை எற்படுகிறது என்றும் தெரியவில்லை. மற்ற மதத்தினர்களுக்கு எல்லாம் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய மனப்பான்மைதான் நமக்கு எப்போதும் இருந்து வருகிறது. நாம் இவ்வாறு தாராளமாக விட்டுக்கொடுத்துத்தான் இப்போது இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே இதில் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஒருவேளை சிறிதுமே மதத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாம், எல்லா மக்களுக்காகவும் தானே ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவைகள் எற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் இவ்வாறு அவர்கள் எற்படுத்துவதினுடைய உட்போக்கம் என்ன என்று நாம்

[Sri V. Sankaran] [9th September 1959]

பார்க்கவேண்டும். அவர்களுடைய உள்நோக்கத்தைபோல் நாமும் இந்து மதத்தில் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். மற்ற மதத்தினுள்ளவர்களை தங்களுடைய மதத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதற்காக எல்லா மக்களும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் ஆஸ்பத்திரிகளையும், பள்ளிக்கூடங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே அடிப்படையில் இந்து மத அறநிலைய பாதுகாப்பு நிதியிலிருந்து இவைகளுக்கு செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்வதாக இருந்தால் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் இதற்கு பணத்தையும் சொத்தையும் விட்டுக்கொடுத்தவர்களுடைய நோக்கம் மற்ற மதங்களிலிருந்து இந்து மதத்திற்கு ஆட்களை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது அல்ல. அடியார்களுடைய பணியெல்லாம் இவ்வித வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுப்பதுதான் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் நாட்டிலுள்ள இந்த மதத்தை சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் அடியார்களாக இருக்க முடியாது. ஆகவே எல்லோரையும் அடியார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அடியார்கள் என்ற முறையில் வேலை செய்வதற்கு சிலருக்குதான் முடியும். ஆகவே இதில் “இந்துக்களுக்கு” என்ற சேர்ப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்காது. அதை சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இதில் ஸ்பெஸிபிக் பெர்பாமனஸ் என்று சொல்லுவார்கள். குறிப்பாக நன்கொடை கொடுத்தவர்கள் (டோனர்) என்ன காரியத்திற்காக கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும், திருப்பணிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது பூஜைகளுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். இவ்விதம் பூஜைகளுக்காகவும், திருப்பணிக்காகவும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதை நிறைவேற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். முக்கியமாக திருப்பணி வேலைகள் மிகவும் அவசியமாகும். சமீபத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருப்பணி வேலைகள் நடந்தன. இதே போன்று எல்லா இடங்களிலும் திருப்பணி வேலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற்றிருந்தால், அங்கு வருகின்ற பக்தர்கள் எல்லாம் அதிகமான அளவில் பணம் கொடுப்பார்கள் என்பதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே நன்கொடை அளித்தவர்கள் (டோனர்கள்) எதற்காக கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதற்கு நாம் மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும். திருப்பணிக்காக பணம் இல்லாமல் பல கோவில்களும் இன்று பாழடைந்து கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்தவேண்டும், அதற்காக செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் போக மீதி பணம் இருந்தால், அதிலிருந்து அனாதை விடுதிகள், ஆஸ்பத்திரிகள் போன்றவைகளை நடத்தலாம், அதில் ஒருவருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் பெய்யக்கூடிய காரியங்களினால் இந்து மதத்தினுள்ளவர்கள் அனேகர் மதமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கத்தோலிக்க மதத்தில் உள்ள விசுவாசத்தினால் போகவில்லை, பொருள் உதவி கிடைக்கிறது என்ற எண்ணத்தின் பேரில்தான் அங்கு போகிறார்கள். இந்த முறையில் இந்து மதத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றாலும், இந்த மாதிரியான திருப்பணி வேலைகள் எல்லாம் செய்த பிறகு மீதியுள்ள பணத்திலிருந்து எம்மக்கு எல்லாம் சாப்பாட்டு வசதிக்காக ஏதாவது செய்து கொடுக்கலாம், அதன் பின்னால் மக்களுக்கு வேண்டிய பல காரியங்களையும் செய்துகொடுக்கலாம் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI V. K. KRISHNAMURTHY :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அறநிலைய மசோதாவின் உயிர்ப்பொருள் 66-வது பிரிவு; இதனுடைய உட்பிரிவுகள் (c), (d), (e), இம் மசோதாவின் கருப்பொருள். இப்பொழுது ஒழுங்குப்பிச்சினைகளைக் கூறுவதில்லை; ஆனால் நியாயப் பிரச்சினைகளைக் கூறுகிறேன்.

9th September 1959] [Sri V. K. Krishnamurthy.]

உலகம் என்பது நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்றுவெளி ஆகிய இவ்வைந்தின் கலவை என்றும், உயிர் இப் புதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதென்றும், இறைவன் உண்டு என்று நம்பும் கொள்கையுடையோர் தான் இம் மசோதாவில் கலந்து உரையாடுவது அற ட்டைத்து; உடன்பாட்டில்லாதவர்கள் ஒதுங்கி ஊறு செய்யாமல் இருத்தல் வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன், காமாலைக் கண் என்றும், கூறுவதெதற்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை என்றும் சமய நெறிகளை இழிவாக இயம்பினார். இம் மூன்று உட்பிரிவுகளையும் அறவே களைத்தெறிய வேண்டும் என்றார். மார்க்கசீயத்தைப் பற்றி நேருஜியும், மகாத்மாஜியும் கூட எழுதியிருப்பதாக அவர் கூறினார். இறைவனையும் ஐந்து புதங்களையும் நம்பாது நான்கு புதங்களையே நம்புவதுடன், உயிரை நம்பாது காற்றை உயிரென்று கொள்ளும் கொள்கையுடைய மார்க்கசீயத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் இவர் இந்த மசோதா மீது பேசாமலிருத்தல் வேண்டும். ஜனநாயக உரிமையை இனிதே பற்றி பிறர் உரிமையைப் பறித்துப் பழிப்பது புறங்கூறும் பழியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவர் திருத்தம் சமய நெறிக்கு இழக்கையும் வழக்கையும் ஒளிமறைவையும் தீதாற்றுவதற்கும் தீங்குடைய திருத்தமாகும். இதை வன்மையாக எதிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். நான் கூட சிலசமவாது மறுப்பைப் பகர்கையில் உடன்பாடு இல்லை எனின் உடன்பாட்டில்லை என்று பகர்வதேயன்றி புறம்பழிக்கும் இழிவான முறையில் ஈடுபடுவதில்லை. படித்துப் பதற வேண்டாம் என்கிறார். நானும் முறைப்படி பன்னிரு திருமுறைகளையும் பதினாறு மெய்கண்ட நூல்களையும் ஞானமீதத்தையும் பயின்றவன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் என்னெனிட அதிகம் பயின்றிருக்கலாம். மறுப்புறை மொழியும் போது மான்ப்பு மிளிர்ந்தல் வேண்டும். If a diamond is thrown into the ocean even thousand wise men can never bring it out. இதபோன்ற நிலை இன்று எற்பட்டமைக்கு என்னால் வருந்தாமலிருக்க முடியவில்லை. அரசியலின் ஒவ்வொரு அரிஸ்பாட்டில் 'Politics is science; Legislation is an art' என்றார். அறிவியல் மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் கலை இயல் இலங்கைப்பாடவனுக்குள்ள பண்பும் அறிவும் பெற்றிருப்பின் இழிவும் தாழ்வுமானிகமும்? கவிநிர்சிறந்த ஷெல்லி 'Poets are the unacknowledged legislators of the world' என்று கூறியிருக்க நாம் acknowledged legislators-ஆக இருப்பதை உணர்ந்தால் ஊறு நிகழ்த்தும் உரைகள் உலவுமா இங்கு?

66-வது பிரிவின் உட்பிரிவு (c)-ல் 'the propagation of the religious tenets of the institution' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவாரத்தில் நல்லறிவிட்குந்த பொருள்கள் இருக்கின்றன. சைவ தத்துவத்தை தெரிந்துகொள்ள நல்லதொரு புலமை தேவை. உட்பிரிவு (d)-ல் 'the recitation of Divya Prabandam and Thevaram and the like' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தேவாரத்திலும் திவ்யப்பிரபந்தத்திலும் பல நல்ல தத்துவங்கள் இருக்கின்றன. தேவாரத்திற்கு இணையான முறையில் வேறு எந்தப் புலவரும் பாடவில்லை. கடவுள், கலை, இயல், இசை இவையாவும் கலந்ததே தேவாரம். பாட்டின் பொருளுணரும் தமிழ் அறிவு இன்று இல்லை; அது தாழ்ந்துள்ளது, தரம் குறைந்துள்ளது. தேவாரத்திற்குப் பொருள் விளக்கம் தேவை. பொருள் விளங்க தேவாரத்தை அச்சிட்டுப் பரப்ப வேண்டுமென்றேன். தேவாரப் பாமாலைகள் நயமும், இனிமையும், தாய்மையும், இயற்கையையும் நுண்மையும், தெய்வீகமும் கலந்தவை. இசையின் பெருமையாலேயே பொற்பலகை பெற்றதும், பொற்றாளும் பெற்றதும் அகச் சான்றுகளாக விளங்காமலில்லை. ஞானசம்பந்தர் தேவாரம் வியத்ததும் சிறப்பியல்புடையவை. திருப்பிரம்மாபுரத்தில் 'பாடியுணர்' என்று தொடங்கும் பாடலை ஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார். இதில் 81 எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவற்றில் இருபது எழுத்துக்கள் முகரச் சிறப்புடையன. இது வீணையிலும் வயலினிலும் மிழற்றவே முடியாத ஒன்று. யாதிலன்றோ மிழற்றலாம்? ஆதலால் தயை மிகப் புரிந்து யாழைப் புதுப்பித்து வழக்கத்திற்குக் கொணர் மதிப்பிடுகரிய அமைச்சரை வேண்டுகிறேன். திருத்தமில்லை. விண்ணப்பமாக வேண்டுகிறேன். மடாதினங்கள் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

[Sri V. K. Krishnamurthy.] [9th September 1959]

மற்றொரு உட்பிரிவில் 'The establishment and maintenance of schools for the training of archakas, adyapakas, vedaparayanikas and othuvans and for the study of Divya Prabandhams, Thevarams and the like including the study of Indian languages for that purpose' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் பொருள் உணர்ந்து பாட வேண்டும். இவர்கள் சொல்வதை மற்றவர்கள் உணரவேண்டும். பொருளை விளக்கினால்தான் மக்கள் மேலான நிலைக்கு வருவார்கள். நம்மிடம் மேலான தத்துவங்கள், புதுத் தத்துவங்கள், சமயத் தத்துவங்கள், சிறந்த தத்துவங்கள் இருக்கின்றன. சேர முனிவர் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அருளிய இசை நுணுக்கத்திற்கு ஈராயிரம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் அருள்திரு விபுலானந்த அடிகளார் அருளிய யாழ்நூல் இப் பொழுது நம்மிடை இருக்கிறது. அதில் தேவார இயலும் கலங்குகிறது; உடனிருந்து உதவி பாயிரம் பகர்ந்த திரு. வெள்ளைவாரணனும் இருக்கூர். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரும் மடமும், திரு. வாரணன் அவர்களும், அரசாங்கமும் ஒன்றுபட்டு முனைந்தால் இசைத் தமிழ்க் கலை நிதியமாம் டாம் மீண்டும் தமிழ்த்தலை தவழும். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் தயை மிக புரிந்து கருத்து செலுத்தி ஆவனபுரிய வேண்டுகிறேன்.

உருகிப் பெருகி வற்று ஊற்றென சுரந்தாட்டும் திருவாசகம் நாடகத்திற்கு உறைவிடம். இறையருள் உணர்ச்சியும் இதயத் துடிப்பும் கலந்த பின்னர் இயல்பாக அசைவிக்கும் மெய்ப்பாடு, திருப்பொற் சண்ணம், திருப் பொன்னூல், திருவெம்பாவை, திருச்சாழல் ஆகியவைகளை இவைகளில் காணலாம். உணர்ச்சிக்கும் இதயத் துடிப்பிற்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் தொடர்பில்லா இன்றைய நடகங்கள் போல் அல்ல அவை யாவும். இசையையும் நாடகத்தையும் காத்த பெருமை மூலருக்கும் மணிவாசகருக்கும் முறையே உண்டு என்பதை பெருமையுடன் பகர்கின்றேன்.

மெய்கண்ட சாத்திரமாம் பதினான்கினுள் சிவப் ரிகாசமுதல் சங்கற்ப நிராகரணம் ஈறாக அருளிய எட்டு சாத்திரங்களையும் படைத்தருளிய உமாபதிசிலம் திருமுறை கண்ட புராணத்தை இயற்றி இசைத் தம்ழைக் காத்த பெருமை சைவர்களுக்கு உண்டு.

ஒரு சிலர் சமுதாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது சமயம்—இறைநெறி—என்று இயம்புவது அறியாத அறியாமையேயாகும்;

“எனனை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்யுமானே”

என்று கூறிய திருமூலர் தமிழுக்குச் சாத்திரம் படைக்கையில்,

“படமாடக் கோயில் பகவற்கொன்றியின்
நடமாடக் கோயில் நம்மொன்றுக்காகா
நடமாடக் கோயில் நாம்பொன்றுக்கியின்
படமாடக் கோயில் பகவற்கதாகும்”

என்று கூறியுள்ளார். சமுதாயத்திற்குச் செய்யும் சேவை பரம்பொருளுக்குச் சாராமென்றும், பரம்பொருளுக்குச் செய்யும் சேவை சமுதாயத்திற்குச் சாராதென்றும் திருமூலர் கூறியிருக்கிறார். எனவே சைவர்கள் சமுதாயத்திற்கு அளித்த முக்கியத்துவம் போன்று வேறு எவர் அளித்துள்ளார்?

அன்றைய சாக்கரடில் முதல் இன்றுள்ள எவரும் இவ்வாறு கூறவில்லை. சமுதாயத்திற்காக சைவமேயன்றிப் பிறிதொன்றுமில்லை. சைவ நெறி வளர்ச்சி சமுதாய வளர்ச்சி என்பதை உணராது ஊறுறவுரைப்பது அறங்கூடந்த செயலாகும்.

சமயத்தைப் பற்றி அஞ்சுவதாகக் கூறுவது உண்மையற்ற உரையாகும். ஒரு சிலர் சைவப் பரிஸுத்தமாம் பெரிய புராணத்தையும், கம்பர் படைத்த பெருங் காவியத்தையும் தீயிலிட்டார்கள். ஆனால் சைவம் அழியவில்லை; வைணவம் ஒழியவில்லை. எத்தனையோ காலமாக எதிர்த்தார்கள். அழியவில்லை தீயிட்டாலும், மாறாக சுவக்கவிமணி பெரிய புராணத்திக்குப் பேருரை கண்டார். இலக்கியம், இசை, நாடகம், பண், தெய்வீகம், சைவம்

9th September 1959] [Sri V. K. Krishnamurthy]

ஆகியவைகளின் வளர்ச்சிக்கு இம்மூன்று உட்பிரிவுகளும் வேண்டும் என்று கூறி இத்திருத்தத்தை வன்மையாகக் கண்டித்தேன். அத்துடன் யாழ்ப்பாணம் புகுத்த ஒரு உட்பிரிவே வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. வி. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி, கோதண்டராமன் மிக இழிந்த நிலைக்குப் போனார் என்று சொன்னார். காமாலைக் கண் பற்றி நான் பேசியதுபற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். அப்படியெல்லாம் பேசிய அவர் “அவன் கெட்டான் குடிகாரன், இங்கே போடு 1½ புட்டி” என்கிறமாதிரிப் பேசினார் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஒன்றும் திட்டவில்லை. The explanation is worse than the original version.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். ஏனென்றால், அது மறைமுகமாக, இந்தப் பணத்தை வேறு காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடாது என்று சொல்வதாக இருக்கிறது. கோயில்கள் ரிப்பேர் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன் இப்போது நமது மாநிலத்தில் எவ்வளவு கோயில்கள் இருக்கின்றன? அவ்வளவு கோயில்களையும் ரிப்பேர் செய்வதற்கு எவ்வளவு பணம் தேவைப்படும் என்று கணக்கிட்டால், அதற்குப் பல ஆயிரம் ரூபாய் தேவைப்படும் என்று தெரியவரும். திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூர் போகும் வழியில் அநேக கோயில்கள் இருக்கின்றன. எல்லாக் கோயில்களையும் ரிப்பேர் பண்ணுவது அவசியமா என்று கவனிக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவிலே ஒரு கோயில் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அதன் வருடாந்திர வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அந்தக் கோயிலின் உபரி வருமானத்தில் 25 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் அதன் ரிப்பேருக்காக ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே சர்க்கார் பல கோயில்களுக்கு ரிப்பேருக்குப் பணம் கொடுத்துவந்திருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் அங்கான கோயில் இருக்கிறது. அங்கே அழகான மண்பம் இருக்கிறது. அங்கே ஜனங்கள் அதிகமாக வருவதில்லை. மக்கள் குறைவாகத்தான் வருகிறார்கள். பக்தர்கள் போய் அவைகளை சத்தம் செய்யலாம். சிதம்பரத்தில் உள்ள கோயிலில் மக்கள் முக்கியமான சமயங்களில் தான் கூடுகிறார்கள்.

இப்படி முக்கியமான கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு ஏராளமான ஜனங்கள் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கோயில்களுக்கு அவசியம் ரிப்பேர் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

11
a.m

அடுத்தபடியாக, இந்த பணத்தை மற்ற காரியங்களுக்கு ஏன் உபயோகிக்கக் கூடாது? கோயில்களெல்லாம் எதற்காக? கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் தாங்கள் முன்னேறவேண்டும், பொருளாதாரத் துறையிலும் மற்ற துறைகளிலும் முன்னேறவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு போகிறார்கள். பக்தியோடு இருந்தால் மட்டும் போதாது மெட்டிரியலிஸ்ட் பாயினிட் ஆப் வியூவில், நன்றாகப் படித்து, முன்னேறி வேலை செய்தால் தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும். ஆகையால் தான் இன்றைய தினம் ஆந்திராவில் திருப்பதி யூனிவர்ஸிட்டியில் எல்லா படிப்பும் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் ஹிந்தூயிஸ்தில் ஒரு டிகிரி கொடுப்பதற்கு ஒரு கல்லூரி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் பிலிக்குலை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே ஹிந்து பிலிக்குலை, கிரிஸ்டியன் பிலிக்குலை, முஸ்லிம் பிலிக்குலை என்று ஒன்று கிடைப்பாது. விஞ்ஞான முறையில், நவீன விஞ்ஞானங்கள் சொல்லிக் கொடுக்க கல்லூரிகள் அவசியம் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

[Sri N. K. Palanisami]

[9th September 1959]

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜகன்னாதன் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். இன்றைய தினம் அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சிறு சிறு ஊராக இருந்தாலும் ஒரு உற்சவம் நடந்தால் அப்போது சர்க்கார் போலீஸ் பந்தோபஸ்து போடுகிறார்கள். அதற்காக சர்க்கார் பணம் செலவழிக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக ஹெல்த் இருக்கிறது. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை யெல்லாம் அனுப்புகிறார்கள். அதற்காக செலவு செய்தாக வேண்டும்—செலவு செய்தாகிறது. ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் ஒரு ஆஸ்பத்திரி வைப்பது, பெப்ரவரி கிளினிக் வைப்பது என்பது அவசியமில்லை. இப்போது ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன, ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள், இதையெடுத்துத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்பதல்ல. சர்க்கார் இப்போதே செலவு செய்து வருகிறார்கள். தற்கால முறையில், விண்ணான முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கின்றன்.

SRI. K. ANBAZHAGAN: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு விவாதிக்கப்படுகிற இந்தத் திருத்தங்களையொட்டி இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் இந்த அற நிலைய திருத்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை மிக நல்ல முறையில் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இருந்தாலும் அங்கு மாறுபட்டு—நோக்கத் திருத்த ஊறு செய்யக் கூடிய இத்தகைய திருத்தங்களை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களை கொண்டு வரும்போது எனக்குச் சற்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகின்றவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வருகிறார்களோ அந்த நோக்கம் இந்தத் திருத்தத்தால் நிறைவேறும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனென்றால், அற நிலையப் பணி என்பதன் போல் திருப்பணி நடைபெற வேண்டும் என்று திருப்பணிகளுக்கு இப்போது கோயில்களில் கிடைக்கும் பெரு நிதி செலவழிக்க வேண்டும்—அது தான் முதற் கட்டமை—என்று சொன்னால், இதுவரையில் அந்தத்திருப்பணியில் ஏராளமாக பணம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற கோயில்களும், மடங்களும் அதில் அக்கரை செலுத்தவில்லை—இவைகளை நிர்வகித்துவரக் கூடியவர்கள் அக்கரை செலுத்தவில்லை—என்று மறைமுகமாக ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகும். இந்தச் சட்டத்தின்மூலமாகத் தான் திருப்பணி நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது மறைமுகமாக இது வரையில் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்வதாக ஆகும். அதோடு ஹிந்து மதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த கோயில்களையும் மடங்களையும் நிர்வகிப்பவர்கள், இந்த வகையில் நம்பிக்கையில்லாத இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்கும்.

மற்றொன்று மதக் காரியங்களை எண்ணிப் பார்க்குபோது மக்கள் பிற மதங்களில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள், பிற மதங்களில் சேர்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் காட்ட வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கிற சர்க்கார், அது எதன் காரணமாக இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்கத் தவறியிருக்கிறது. கிருஸ்தவ மதத்தில் ஒரு வேளை ஆண்டவனைக் காட்டிவிட்டு மற்ற 5 யோனிகளில் நோய் நீக்கும் பணிகளைச் சுடுபட்டார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் வெளியேயிருந்து பாதிரிமார்களாக வராமல் வைத்தியர்களாக வந்தார்கள்—நோய் நீக்குபவர்களாக வந்தார்கள். இல்லாமை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ஓரளவுக்கு சமத்துவம் இருக்கிறது. இங்கே சமத்துவம் இல்லை என்று அறிந்திருக்கிறார்கள். ஹிந்து சமயம் காப்பாற்றப் படவேண்டுமென்றால் சமத்துவ உணர்ச்சி வா வேண்டும், பரி நீக்கம், நோய் நீக்கம் முதலியவைகளை முதற் கட்டமையாகக் கொண்டு செய்ய வேண்டும். அது தான் கமுதாயத்திற்குச் செய்யும் தொண்டு.

நண்பர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் மக்களுக்கு ஆற்றும் பணி குறித்து அவர்கள் அறிந்த கார்ல்மார்க்ஸோடு மோதிக்கொள்ளும் முறையில் சொன்ன தானது பலன் இராது என்று கூறுவேன். இப்படி கோயில் பணத்தை

9th September 1959] [Sri K. Anbazhagan]

ஈடுபடுத்தக் கூடாது என்று ஸ்ரீ சங்கரன் வருத்தத்தோடு பேசியதையும் எண்ணிப் பார்க்கும் போது அர்ச்சகர்களாக இருக்க வேண்டிய சிலர் வக்கீல்களாக வந்து அரசியலில் ஈடுபட்டதால் இந்த நிலை ஏற்பட்டதோ என்று....

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on a point of order. The hon. Member is casting aspersion against the class of lawyers by saying that they are interfering with politics without any back-ground. We are also elected representatives like the hon. Member. He must also do teaching in the college and why should he enter politics and get himself elected to this House. After all, we are elected by the people.

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot go on attacking the other hon. Member. In that case, the point of order will fall through. If she goes on attacking the other hon. Member, then where does the Chair come into the picture? May I remind her that that is not the way of raising a point of order? The duty of the hon. Member is to raise the point of order through the Chair and leave it to him to give his decision.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I raised the point of order only with the permission of the Chair.

MR. SPEAKER : But the point of order must be raised in a manner which is not offensive. Since the point of order has been raised, I shall ask the hon. Member, Sri K. Anbazhagan, not to offend the feelings of any particular individual or group of people.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் யாரையும் நான் குறிப்பிடவில்லை. சட்ட மன்றத்தில் இருப்பது தவறு என்று சுட்டிக்காட்டவில்லை. கோயில்களில் இருக்க வேண்டியவர்கள் வெளியில் இருப்பதால் தான்....

MR. SPEAKER : ஒரு அர்ச்சகராக இருக்க வேண்டியவர் சட்ட சபையில் இருப்பதால் என்று சொன்னீர்களல்லவா?

SRI K. ANBAZHAGAN : Politics outside the Assembly.

MR. SPEAKER : It is better to avoid insinuations against any group of people here or outside. Let the hon. Member please proceed and speak on the merits of the case.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் இங்கேயுள்ள யாரையும் குறிப்பிடவில்லை.....

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது ஆலயங்களில் அர்ச்சகராக இருக்கவேண்டியவர்கள் சட்ட மன்றத்திற்கு வந்ததால் தான் ஆபத்து என்று சொன்னார்கள்.....

MR. SPEAKER : இந்த பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரை நானே சொன்னேன். அதை அங்கத்தினரும் ஒத்துக்கொண்டார். இப்போது அதற்கு மேல் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் தொடர்ந்து பேசலாம்.

[9th September 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN: நான் தெரிவித்தது கருத்து அளவில் தான். ஆட்கள் அளவில் அல்ல. அர்ச்சகர்களாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய கருத்து முதல் உரிமை கோயில் காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்துவது இயற்கை. சமயம் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று எண்ணுவார்கள் அர்ச்சகர்கள்தான். அவர்களுக்குத்தான் உரிமை இருக்கிறது என்று இப்பது மானி பொதுமக்களுக்கு உரிமை கொடுக்கும் முறையில் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். பக்தி காலத்தையொட்டி மாறுகிறது என்று—பாஷன் இப்படி ஆசிறுது என்று சில உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். உண்மையில் பாரதியார் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால்,—

“அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம்பதி னாயிரம் நாட்டல்;

பின்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர்வி எங்கி யொளிர நிறுத்தல்.

அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறி வித்தல்.”

புண்ணியத்தை உணர்ந்த—பக்தியை உணர்ந்த—தேசியத்தை உணர்ந்த—எந்த விதமான தவறான நோக்கமில்லாத—பாரதியார் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.
திருமூலர் நோக்கப்படி.—

“அன்பும் சிவனும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்,
அன்பே சிவமான அமர்ந்திருப்பாரே.”

சிவன் பேரில் அன்பு செலுத்துவதை விட, அது தான் சமயம் என்று எண்ணும் ஏழைகளிடம் அன்பு செலுத்தி அவர்களைய பசியைப் போக்கினால் அது தான் சிவம் என்று சொல்லுகிறார். முதற் கடமையாக திருப்பணி செய்து கடவுளிடத்தில் அக்கறை செலுத்துவதை விட, மக்களுடைய பசியை நீக்குவதில் அக்கறை செலுத்துவது சிறந்தது என்று எண்ண இடம் இருக்கிறது.

எனவே, உண்மையாகவே கல்லால் கட்டப்பட்ட கோயிலை விட மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, மனித வசதிகளுக்கான அணைக் கட்டுகள் போன்றவைகளை ஆண்டவனுடைய கோயிலை விடப் பெரிதாக மதிக்க வேண்டுமென்ற அந்த உணர்ச்சியைப் பண்டித நேரு அவர்கள் பக்ராநங் கல் அணைக் கட்டுத் திட்டத்தைத் திறந்து வைக்கிற நேரத்தில் “ஆண்டவனை நான் இங்குதான் காண்கிறேன். இங்கே தான் ஈஸ்வரன் வாழ்வதற்கு வழி காட்டுகிறான். வேறு எந்த இடத்தைச் சுட்டி காட்டி அந்த இடத்திலே ஆண்டவன் இருக்கிறான் என்று சொன்னாலும் அந்த ஆண்டவனைக் காண முடியவில்லை” என்று நேரு பிசியிருக்கிறார். இந்தக் கருத்தைச் சொன்ன பண்டித நேரு அவர்கள் நாஸ்திகரானால் என்னுடைய வாதமும் நாஸ்திகந்தான். பண்டித நேரு இவ்வாறு சொன்னது அருள் நெறி என்று சொன்னால் இந்தச் மசோதாவிலே அடிப்படையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கருத்துக்களை—மருத்துவ நிலையங்கள், கல்லூரிகள் முதலியவைகளை இந்த அற நிலையங்களின் பெயரால் ஏற்படுத்துவது என்பது வரவேற்கத்தக்கது. இது தவிர வேறு மார்க்கமில்லை இந்து மதத்தைக் காப்பாற்ற. இந்து மதத்தினுடைய அடிப்படையான இயல்பே “அன்பே சிவம்” என்ற நிலையில் உயிர்களிடத்தில் அன்பு செய்தல்தான் அப்படிப்பட்ட முறையில் மக்களுடைய நலன்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியது அதனுடைய இயல்பாக நிற்கிறது. தத்துவங்களைப் படித்தறிந்தவர்கள் ஒரு சிலர் தான். சைவ தத்துவங்களை அறிந்தவர் சிலர்; வைஷ்ணவ தத்துவங்களை அறிந்தவர் சிலர்; இந்து மதத்தின் கோட்பாடுகளை அறிந்தவர்கள் சிலர். இந்து என்பது ஒரே ஒரு சமயம் அல்ல என்கிறார்கள் சிலர். இது பல சமயங்கள் கலந்த கதம்பம்

9th September 1959] [Sri K. Anbazhagan]

என்று வர்திருநெல்வேலி பலர். அப்போது பல்வேறு சித்தாந்தங்கள் இருப்பதால் இந்து மதம் ஒரு சித்தாந்தத்தைதான் அடிப்படையாகக் கொண்டது அதைக் கடைப்பிடிக்கலாம் என்று வற்புறுத்த முடியாது. பொதுச் சித்தாந்தங்கள்தான் மனித வாழ்க்கைக்கு வழி செய்கின்றன என்பது இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையான நோக்கமாக அமையுமானால், அதிலே வரும் குறிப்புகள் அந்த அடிப்படையில் அமையுமானால் பக்தர்கள் பெயரால் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்து மதப் பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் அதற்காக அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆண்டவனை வழிபடுகிற அந்த இடத்தில் முறைபாகச் சொல்லப்படுகிற வாசகங்கள் வடமொழியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், கோயில்களில் எந்த பிரசாரமும் நடைபெறவில்லை. அப்போதான நடைபெறுகிறது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தமிழில் அந்த மந்திரங்கள் சொல்லப்பட்டால் இந்து மதத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு நுண்பொருள்கள் அதிலே இருக்குமானால் அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். நண்பர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது போல் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பல்லாண்டு முதலியவற்றை மக்கள் காதாரக் கேட்பதற்கு அங்கே ஒரு நல்ல பிரசாரத்தை ஏற்படுத்தவதற்குப் பயன்படும்.

அர்ச்சனையைத் தமிழிலே செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு அர்ச்சகர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற பரிசீலனையும் தமிழிலே அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்கிறபோதும் கூட, இந்து சமயத்துக்கு ஐந்தி வேறுபாடு கிடையாது என்று ஒப்புக் கொள்ள அலுவல் கூட, எந்தச் சபுகத்தினர், எந்த வகுப்பினர் அந்த அர்ச்சகர் தொழிலுக்கு வரவிரும்பினாலும்—பொதுவாக அந்தத் தொழிலை யாரும் விரும்புவதில்லை; அதைவிட அதிக வருவாய் மற்றத் தொழில்களில் வருகிறது—அவர்கள் எந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் ஆண்டவனுக்கு வேற்றுமை இல்லாத காரணத்தால், அவர்களை அந்தத் தொழிலுக்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வோம்.

மற்றொன்று, தமிழிலே இருக்கும் கல்வெட்டுகளையெல்லாம் இப்பொழுது புதுப்பித்து வருகிறார்கள். அதற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்து, அதோடு கூட சித்த வைத்திய ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு கல்வெட்டு ஏற்படுத்த வழி செய்து அந்த வகையிலே அது தமிழோடு ஒட்டிய தமிழ் நாட்டு நாசரித்தோடும், பண்பாட்டோடும் இணைந்த அந்த மருத்துவத்தின் அவசியத்தை உத்தேசித்து அதற்கு ஒரு கல்வெட்டு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவின் முன்பகுதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மாறுபட்ட திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தப் பிரிவுமிக முக்கியமான பிரிவு என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பிரிவின் மேல் ஒன்றரை மணி நேரம் விவாதம் நடந்து விட்டது. இன்னும் நாலேந்த பேர் பேச இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வரும் தங்களுடைய பேச்சை ஐந்து நிமிஷத்திற்குள்ளாக முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பு குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 66-வது பிரிவு எ, பி-க்கு அம்மையார், ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வாழ்வேற்கிறேன். ஏ-யில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தமானது செலக் கமிட்டியில் நிறைவேற்றப்பட்ட திருத்தங்கள் போன்றதுதான். அந்த திருத்தத்திலே "The grant of aid to any other religious institution which is poor or in needy circumstances" என்று கொடுத்திருக்கிறது. எந்தக்

[Sri P. G. Manickam] [9th September 1959]

“கோயில்களுக்கு உதவி செய்வது அத்தியாவசியமோ, தேவையோ அந்தக் கோயிலுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று திருத்தம் இருக்கிறது. அதற்கு சாதகமாக நமது அம்மையார் அவர்கள் இன்னினை காரியங்களுக்காகச் செலவு செய்வதில்லாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்து மத சம்பந்தப்பட்ட உபரி நிதியானது மத சம்பந்தப் பட்ட காரியங்களுக்காக செலவிடுவது சாலச் சிறந்தது. குறிப்பாக மதத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகச் செலவு செய்வது மிகவும் சாலச் சிறந்தது. அதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். ஹரி ஜனங்களை நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்டுவரப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களை இந்து மதத்தில் சரியான முறையில் நடத்தாததனால் தான் அவர்கள் அன்னிய மதங்களில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அவ்வாறு ஹரி ஜன மக்கள் லட்சக்கணக்கில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இன்று ஹரிஜன சேரிசளுக்குச் சென்று பார்த்தால் ஹரிஜன கோயில்கள் எல்லாம் பழுதடைந்து இருப்பது தெரிய வரும். மற்ற மதக் கோயில்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன. அபிவிருத்தி கோயில்களை (ஸ்ரீ வி.கே. கோட்டைராமன்: அவைகள் ஏழைகளையே கோயில்கள்) எல்லாம் புனரூபிதாரணம் செய்ய இந்த நிதியை செலவு செய்தால் மிகவும் சாலச் சிறந்தது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தெய்வ பத்தி ஹரிஜனங்களிடம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் அதிக தொகை செலவிட்டு ஹரிஜன கோயில்களை . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இன்று இருக்கும் நிலைமையில் ஹரிஜன கோயில்கள், மற்ற கோயில்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லை என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணரவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM: இந்த பேர்டு மூலமாக சென்ற வருஷத்தில் 3 லட்ச ரூபாய், குறிப்பாக பில்லிங், போக்குவரத்து அகியவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ரூபாய்கம். இதைப் பற்றி சட்டசபையில் கேள்வி போட்ட நேரத்தில் ஹரிஜனங்களைக் காப்பாற்றுவோம்; அவர்களுடைய கோயில்களை புதுப்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் இன்றைய தினம் கோயில்கள் இல்லாத இடத்தில்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்து மதம் வளர்ச்சியுற வேண்டும். அதற்குரிய காரியங்கள் இந்து மதத்தின் பேரால் நடைபெறவேண்டும். இன்று மற்ற மதத்தினர் தங்களுடைய மதத்தைப் பரப்புவதற்காக கோடானு கோடி பணத்தைச் செலவு செய்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் இந்து மத உணர்ச்சியையும் ஹரிஜனங்கள் மத்தியில் பரப்ப அந்த நிதியை உபயோகப்படுத்துவது நல்லதுதான். அந்த முறையில் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களின் திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR:** சபாநாயகர் அவர்களே முதலிலே ஸ்ரீ வி. கே. கோட்டைராமன் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அவர்கள் பிரிவு 66, சி டி, இ மூன்றும் தேவையில்லை என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “சமயப் பிரசாரம் செய்யவேண்டாம், சமய நூல்கள் வெளியிட வேண்டியதில்லை, ஒரு மதத்தினருடைய பிரசாரமோ மற்ற வெளியீடுகளோ வந்தால் மற்ற மதத்தினர் வருத்தப்படுவார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அது சரியான வாதமல்ல. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டமானது இந்து மதச் சீர்திருத்தச் சட்டமே தவிர வேறு மதங்கள் சம்பந்தப்பட்டவையல்ல. இதற்குப் பணம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மற்ற மதத்தினரை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் பிரசாரம் செய்வதைத் தடை செய்வதில்லை. மற்ற மதத்தினர் பிரசாரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கும்போது நம்முடைய மதத்தைப் பற்றி மட்டும் ஏன் பிரசாரம் செய்யக் கூடாது? நம்முடைய மதத்தில் உள்ள

9th September 1959] [Sri M.R. Kandaswami Mudaliar]

மக்களைச் சீர்திருத்துவதற்கு வாய்ப்பு தரக் கூடியதாகும் இந்தப் பிரச்சாரம். மக்கள் உணரக் கூடிய முறையில் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர் சொல்லக் கூடிய வாதமே சரி அல்ல. அதற்காக வேண்டி மற்ற அரசியல் விஷயங்களை சொல்லி மாற்ற நினைப்பது தவறு, பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வதை வேண்டா மென்று தடை செய்வது மிகவும் வருந்தக் கூடிய விஷயம்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன். கனம் நண்பர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்களும் சொன்னார்கள். பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலுங்கூட கட்ட முடியாத நிலைமையில் பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் சீர்திருத்துவதற்குப் பல லட்சக்கணக்கான பணம் வேண்டும். இன்று அந்தக் கோயில்களைச் சீர்திருத்துவதற்கே இவ்வளவு பணம் தேவைப்படுகிறதென்றால், அந்தக் காலத்தில் எத்களைக் கோடி ரூபாய் செலவு செய்து கட்டினார்கள் என்றால், தெய்வத்தினிடத்திலும் இந்த ஹிந்து மதத்திலும் எவ்வளவு நம்பிக்கையும் பற்றுதலும் உடையவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அந்தக் கோயில்கள் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகப் பணம். சொத்து முதலியவைகள் ஒதுக்கி வைத்தார்கள் அந்தக் காலத்திலேயே. அந்தச் சொத்தை எடுத்து மற்றவைகளுக்கு செலவு செய்வது சரியல்ல. அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு அந்தச் சொத்துக்களை ஏற்படுத்தினார்களோ, அந்த வழியிலே செலவிட்டு. அவர்கள் தீர்மானித்த பெரிய பெரிய கோயில்களைப் பரிபாலிக்க வேண்டிய கடமை பட்டவர்கள் என்ற முறையிலே இதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து, மீதி இருக்கும் பணத்தைத்தான் வேறு வகையிலே செலவு செய்யவேண்டும். திருப்பதி, பழனி போன்ற இடங்களில் அதிகமான வருவாய் ஏற்பட்டு. அந்த உபரிப் பணத்தைத்தான் மற்ற செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆள்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம், கல்லூரி இதற்கெல்லாம் மீதிப் பணம் இருந்தால்தான் செலவு செய்ய வேண்டும். எந்தக் காரணத்திற்காக ஒருவர் எந்த காரியத்துக்காக பணம் ஒதுக்கி வைத்தாரோ அந்தக் காரியத்தைச் செய்யாமல் இருந்தால் கோயில் காரியம் கெட்டுவிடும். பெற்ற தாய் கிணணிப் பிச்சை எடுக்கும் போது மகன் கோதானம் செய்தால் எப்படி இருக்குமோ அப்படித்தான் இருக்கும் கோயில் சொத்துக்களை கோயில் அபிவிருத்திக்கு உபயோகப் படுத்தாமல் வேறு துறைகளுக்குப் பயன்படுத்துவது, மதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் மத அபிவிருத்தி செய்வது முதல் இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். கல்வி அபிவிருத்தி, மருத்துவ வசதி போன்றவையெல்லாம் அவசியம் என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அந்தத் துறைகளுக்கு அரசாங்கம் இன்னும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய முறைக்குக் கொண்டுவருவது தான் நியாயமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில், அன்ன சத்திரங்கள் ஆயிரம் வைப்பதைவிட ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் சிறந்தது என்ற கருத்தை பாரதி சொன்னதாக வலியுறுத்தி, கோயில்கள், மடங்கள் இவைகளுக்கான சொத்துக்களை அந்த முறையில் பயன்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். பாரதியார் அந்தக் கருத்தை என்றைக்குச் சொன்னார்? நாடு அடிமைப்பட்டுக்கிடந்தகாலத்தில். அன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடையே கல்வியறிவு குறைந்திருந்ததால், இதைப்பற்றி ஒருவரும் கவனிக்கவில்லையே என்ற காரணத்தால் மற்றெல்லாவற்றையும்விட கல்வி சிறந்தது என்று சொன்னார்கள். கல்வி வளர்ச்சி சிறந்தது என்பதை நானும் மறுக்கவில்லை. என்னும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும் என்றெல்லாம் இருந்தாலுங்கூட மனிதனுக்கும் பண்பாடும் ஒழுக்கமும் இல்லாமல் மற்ற ஏது இருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. பண்பாடு கெட்ட மனிதன் எத்தனை லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வைத்துக்கொண்டு, என்ன சுகபோகங்களை அனுபவித்தாலுங்கூட அவன் மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவனுமடபான். மனிதன் பண்பாடும் ஒழுக்கமும் பெற்றிருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நம்முடைய முன்னோர்கள் கோயிலுக்கும் மதத்திற்கும்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [9th September 1959]

முதல் இடம் கொடுத்திருந்தார்கள். இதெல்லாம் சமுதாய அபிவிருத்திக்கு நல்லது என்ற காரணத்தால், இவைகளுக்கு நல்ல முறையில் ஆதரவு தந்து நிர்வகிக்கவேண்டிய முறையில் அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருத்தத்தை எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 81-வது திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஹிந்து மத அறநிலையங்களைப் பரிபாலனம் செய்வதையும் கோயில் பணிகளில் கவனம் செலுத்தி, அதனைச் சிறப்புறச் செய்வதையும் மக்களிடமே விட்டுவிட்டு வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்தை ஏற்காததன் நேரடி விளைவுதான் இந்தத் திருத்தம். இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக் கொண்டதிலே அரசாங்கத்திற்கு நன்றும் ஆட்சேபணை இருக்கக் கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் மக்களை கோயில் திருப்பணியை நடத்திவைப்பதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது அரசாங்கமே அதை ஒழுங்குபடுத்தி, சீர்படுத்தி, எவ்வாறு நடத்திவைக்க வேண்டுமென்று கூறுவதுதான் இந்தத் திருத்தம். இந்தத் திருப்பணிகள் எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தம் கூறுகிறது. கோபுரத் திருப்பணி, திருமசில் திருப்பணி, திருக்குளத் திருப்பணி, மண்டபத் திருப்பணி என்று அதிலே விவரிக்கப்படுகிறது. அவ்வளவுதான். அவைகள் இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டிலே எந்த அளவுக்கு கேவலமான நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதை நான் கூறவேண்டவில்லை. நம்முடைய முன்னோர்கள், குடிசைகளிலே வாழ்ந்தாலும், உன்னதமான கோபுரங்களை ஆண்டவனுக்கு ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் ஒரு மகத்தான தத்துவத்தை விளக்கினார்கள். அப்படிப்பட்ட உன்னத கோபுரங்களையும் மிகப் பெரிய மண்டபங்களையும் கொண்ட கோயில்கள் இன்றைக்குச் சீரழிந்து கிடக்கின்றன பல இடங்களில் என்றால் அது மிகையாகாது. அவை சீர்திருத்தப்படவேண்டும். ராஜராஜ சோழன் சிறப்புற அமைத்த தஞ்சை பிருகதீசுவரர் ஆலயம் இன்றைக்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று நாம் பார்க்கிறோம். அதைப் பார்த்தால் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது; கண்ணீர் விட்டுத் தோன்றுகிறது. இன்னும் பல்வேறு ஆலயங்களைப் பார்த்தாலும் நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஒன்று மக்களை அதில் கவனம் செலுத்தி அவர்களே செய்யும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கிவிடவேண்டும். அல்லது, அரசாங்கம் அதிலே தலையிட்டு ஏதாவது செய்ய விரும்புகிறதென்றால், அதைச் சரிவரச் செய்ய வகை செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக ஹிந்து மத அறநிலையங்களையும், கோயில்களையும் சீரான நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புவதாக நான் கருதுகிறேன். அப்படியானால், இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதிலே, இந்தத் திருத்தத்திலே கூறுகிற விஷயங்களுக்குத்தான் இந்தப் பணத்தை முதல் இடம் கொடுத்து ஒதுக்கிச் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதிலே சர்க்காருக்கு ஆட்சேபணை இருக்கக்கூடாது. இதனைக் குறித்து இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள், குறிப்பாக ஹிந்து மதச் சார்புடைய அங்கத்தினர்கள் இது சம்பந்தமாக வெளியிட்ட பெருவாரியான கருத்துக்களை அரசாங்கம் கவனத்திலே கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

ஹிந்து மத சம்பந்தப்பட்ட சார்புடைய அங்கத்தினர்கள் மாத்திரம் அன்றி, இதர மதங்களைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் கூட இந்தச் சபையிலே மிக அனுதாபத்தோடு இது விஷயமாகத் தங்களுடைய கருத்தைப் பொது விவாதத்தின்போது வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். அது அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்திற்கு முற்றிலும் ஏற்றதான திருத்தம்தான். இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர், மற்ற திருத்தங்களை கனம்

9th September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுத்தவுடனே எதோ ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டதைப்போலல்லாமல் இந்தத் திருத்தத் தையாவது குறைந்தபட்சம் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாக வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சபை முன்பாக இருக்கும் 84-வது திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். உபரிப் பணத்திலிருந்து தொழு நோய் பிடித்தவர்களுக்குச் சிகிச்சை அதுபோன்று மற்றும் சுகாதாரக் காரியங்களைச் செய்பவையென்றென்றால், அம்மாதிரி சிகிச்சை பெருவாரியாக ஹிந்துக்களுக்குத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கூறுகிறது. இது ஹிந்து மதத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் கூறுகிற வார்த்தை அல்ல என்று நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ இட்பாடுகள் நேர்ந்தும், எத்தனையோ பண்டையநூல்கள் நேர்ந்தும் ஹந்தமதம் இன்னும் இந்த நாட்டில் தலைத்தோங்கி நிற்கிறதென்றால், மற்றவர்கள் கூறுவதுபோல் இருந்ததால் அல்ல. மனிதப் பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ததனால்தான் ஹந்து மதம் இன்றையதினம் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. அன்புக்கு அடைக்கும் தாழ் கிடைத்து. அதற்கு ஒன்றும் நாம் தடைதோட்டு தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமெனில், ஹிந்துமதம் எல்லோரிடத்திலும் அன்பு காட்டுகிறது. ஆண்டவனிடத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்களிடத்திலும், ஆண்டவன் இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்களிடத்திலும் கூட மானிடர்கள் எல்லாரிடத்திலும், மற்ற ஜீவராசிகளிடத்திலும் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்றுதான் போதித்து இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஹிந்து மதத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இந்த உதவிபைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடுவது, நாம் இந்த மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறுகிறோமோ, எந்த மதச்சார்புடையவர்கள் என்று கூறுகிறோமோ அந்த மதத்தைக் கேவலப்படுத்துவதாகும், இழிவுபடுத்துவதாகும். ஆகவே, அந்தத் திரித்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். ஹிந்து மதத்தின் மேன்மையை உத்தேசித்து, அதைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற கடமையை உத்தேசித்து, அந்த திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுமாறு கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை வேண்டிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன், சார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளிப்பதற்கு முன்னதாக, இந்த உபரி நிதியை தேவஸ்தான காரியங்களுக்கு அல்லாத வேறு இனங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது ஸைப்ரஸ் டாக்டரினுக்கு விரோதமானது—செல்லத்தக்கது அல்ல—என்று கூறினார்கள். இன்றுகூட கனம் திரு. சம்பத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றையதினம் ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது, தானும் அதை ஒத்துக்கொண்ட காரணத்தால் அது அமுலுக்கு வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஸைப்ரஸ் டாக்டரினை இருகரத்தாரும் ஒப்புக் கொண்டாலுங்கூட, அந்த டாக்டரினுக்கு விரோதமாக இருந்தால், அது சொல்லத்தக்கது அல்ல என்று கூறுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் இதற்கு முன்பு ஒருமுறை சுப்ரீம் கோர்ட் வரையில் சென்று வந்திருக்கிறது. மறுமுறையும் அந்த இடத்துக்குப் போவதற்கு இடம் இல்லாதபடி நாம் சட்டம் செய்யவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இதற்குச் சிறந்த லீக்ஸ் ஒபினியன் சேட்கப்பட்டதா? இல்லையென்றால், அதைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த டாக்டரினே இந்தச் சட்டத்தைப் பாதிக்குமா பாதிக்காது என்ற விவரத்தை விளக்குமாறு கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றி நீண்டதொரு விவாதம் நடைபெற்றது. அது கொஞ்சம் காரசாரமாகக் கூட இருந்தது. ஆனால் ருசிகரமாகவும் இருந்தது. சட்டசபை ஒரு அங்கத்தினர் ஒரு விளக்கம்கூற வேண்டும் என்று கூறினார். அந்த விளக்கத்தைக் கூறுவதற்குத்தான்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th September 1959]

நான் இருந்தேன். இந்தத் திருத்தம் வந்திருப்பது செக்ஷன் 66-க்கு. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது “on being satisfied that this purpose of a religious institution has from the beginning been or has subsequently become, impossible of realization” இதைப்போலவே இன்னொரு செக்ஷன் 56-ஆவது செக்ஷன் இருக்கிறது. அது “யூடலைஷேஷன் ஆப் சர்ப்ளஸ் பண்டஸ்” என்ற தலைப்பின்கீழ் இருக்கிறது. ஏதாவது தர்ம ஸ்தாபனத்திற்குச் செலவு செய்தது போக பணம் மிச்சம் ஏற்பட்டால் அதாவது அதற்குரிய செலவு போக மிச்சம் இருந்தால் அதை எப்படிச் செலவு செய்வது என்பதைப்பற்றி இருக்கிறது. அந்த செக்ஷனுக்கும் 66-ஆவது செக்ஷனுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. 36-ஆவது செக்ஷனுக்கு ப்ரையாரிட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “ஏ” முதல் “ஜி” வரையில் முதலில் செலவு செய்யவேண்டும் என்றும், அதற்குப் பிறகு மிச்சம் இருந்தால் “எச்” முதல் “எல்” வரையில் செலவு செய்யலாம் என்று 36-ஆவது செக்ஷனில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை இதிலும் போடவேண்டியதில்லை. முக்கியமானது அதில் போடவேண்டும் என்பதற்காக அதில் போட்டுவிட்டு அதற்கு ப்ரையாரிட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ப்ரையாரிட்டி இதில் போட்டிருந்தால் அது மத்தக் கொள்கைக்குப் புறம்பானது—கோவில் லட்சி. த்திற்குப் புறம்பானது. அதை ஒருவரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நேற்றே நான் சொன்னேன், உணவு அளிப்பது சமயத்திற்குப் புறம்பானது அல்ல என்று. வியாதிமில் ஒருவன் பாதிக்கப்பட்டு அவனுக்குச் சிகிச்சை கொடுப்பது என்பது சமயத்திற்குப் புறம்பானது அல்ல. அடியார்களுக்கு உணவு அளிப்பது, வியாதிக்கு சிகிச்சை செய்வது எல்லாம் சமயத்திற்குப் புறம்பானது என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நேற்றுக் கனம் சங்கரன் அவர்களுக்குச் சொன்னேன் பசி என்று வருகிறவனுக்கு உணவு கொடுப்பதில் தவறு இல்லை என்று. அப்படி பசி என்று வருகிறவனுக்கு உணவு அளித்தால் அது கோவில் லட்சியத்திற்குப் புறம்பானது அல்ல. நாம் இப்பொழுது எவ்வளவோ பிச்சைக்காரர்களை கோவில்களில் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு எவ்வளவோ பேர்கள் பக்தியோடு பிச்சை போடுகிறார்கள். அப்படி கோவிலுக்கு வருகிறவர்கள் எல்லோரும் பிச்சை போடுகிறார்கள். ஆகவே, பசி என்று கேட்கிறவனுக்கு உணவு அளிப்பதில் சமய விரோதம் இல்லை. அது விரோதம் என்று சொன்னால் அதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அது கோவில் லட்சியத்திற்கும் புறம்பானது அல்ல. இந்த விதத்தில் கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னதற்கு மதிப்பு இல்லை. அவருக்கு கோவிலில் நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மற்றும் பிரபந்தம் பாராயணம் முதலியவைகளில்கூட நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர் சொல்வது ஒரு தவறான வாதம். அவர் தவறான மனப்பான்மையில் அப்படிச் சொல்லுகிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவருடைய கட்சியை சேர்ந்த கனம் பழனிசாமி அவர்கள்கூட ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார். கோவிலில் நம்பிக்கை இல்லையென்றால் ஒன்றையும் ஆராய்ந்து பார்க்க இடம் இல்லை. ஆனால் இந்த நிலைமையை கனம் வி. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் மிகவும் அழகாக எடுத்துச் சொல்லி விளக்கம் கூறினார். அதற்கு அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். பாரதியாரையும் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது. பாரதியார் கோவில் வேண்டாம் என்றும் சத்திரம் வேண்டாம் என்றும் சொல்லவில்லை. அவரைப்பற்றி கனம் அன்பழகன் குறிப்பிட்டார். பாரதியாருக்குப் பக்தி இல்லாமல் இல்லை. பக்திரசம் ததும்ப அருமையான பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார். அவர் கோவில் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பள்ளிகூடங்களை கட்டி அறிவை வளர்க்கத்தான் சொன்னார். அதற்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். மூடபக்தியோடு அவர் சொல்லவில்லை. கோவில் வேண்டாம் என்றும், சத்திரம் வேண்டாம் என்றும் அவர் சொல்லவில்லை; கோவில் இருக்கலாம், சத்திரமும் இருக்கலாம். ஆனால், பள்ளிகூடங்கள் கட்டுவதை மறக்கக் கூடாது என்றுதான் சொன்னார். அவருடைய நோக்கம் புதிய கோவில்களை கட்டுவெண்டுமென்பது இல்லை. இருக்கிற கோவில்களை இடித்துத் தள்ளிவிட்டு பள்ளிகூடங்களை

9th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கட்டச் சொல்லவில்லை. புதித கோவில்கள்கட்டவேண்டாம் என்றும் அதற்கு பதிலாக பள்ளிக்கூடங்களை கட்டவேண்டும் என்றுதான் சொன்னார். புதியதாக கோவில்களை கட்டுவதற்கு பதிலாக பள்ளிக்கூடங்களைக்கட்டி அறிவை வளர்க்கச் சொன்னார். அவர் சொன்னதில் தவறு இல்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், சுவற்றை வைத்துக்கொண்டுதான் சித்திரம் எழுதவேண்டும் என்று. கோவில் அருமையை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். பக்தியை வளர்த்து மனிதன் உயர்ந்த வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். அதனால்தான் மனிதனுடைய வாழ்க்கை கோவிலுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழுதான கோவில்களைப் பழுது பார்க்காமல் கோவில் களை எப்படிப் பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே முதலில் கோவில்கள் பழுது பார்க்கப்படவேண்டும். அதன் கட்டிடம் பழுது பார்க்கப்படவேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு விஷயம். அர்ச்சனைகள் எல்லாம் தமிழ், சமஸ்கிருதம், வட மொழி இவற்றில் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் இதைப்பற்றி நான் முன்பே விளக்கி இருக்கிறேன். தேவாரம், திருவாசகம் முதலியவைகள் எல்லாம் அரிய பாட்கள். இதைப் பற்றி நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உயர்ந்த கலை அதில் இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் நல்ல காவியங்கள். அந்தப் பாமாலைகளுக்கு சமன் இல்லை. தற்போது இருக்கக்கூடியவற்றில் அவைகள் உயர்ந்த லட்சியங்களைக்கொண்ட இலக்கியங்கள் என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். இவைகள் எல்லாம் தமிழ் மொழியில் இருக்கின்றன. அர்ச்சனை எல்லாம் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அர்ச்சனை என்பது கடவுளின் பெயரைச் சொல்வது. அது கடவுளைப்பற்றிய நாமாவளி. அதாவது பெயரைச் சொல்வது. அது தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்ற சர்ச்சை எதற்கு. அதற்கு பெரிய சாசன வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அன்பழகன் என்று வன் இருக்க வேண்டும்? பக்தவத்சலம் என்று வன் இருக்கக்கூடாது? புதிய பெயரை ஏன் சிருஷ்டிக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் இலக்கியம் எப்படி உயர்ந்து இருக்கிறது? உலகத் திலேயே பெருமைப்படக்கூடிய அளவில் அது உயர்ந்திருக்கிறது. காரணம் அதில் எல்லா வார்த்தைகளும் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே மொழிப் பிரச்சனையை எழுப்புவது சரியல்ல. நான்கு வார்த்தைகளைக் காதால் கேட்டால் எவ்வளவோ ரம்யியமாக இருக்கிறது. கடவுளின் பெயர் தமிழில் இருந்தால் என்ன, சமஸ்கிருதத்தில் இருந்தால் என்ன? தேவாரம் பாடினால் எவ்வளவோ சுகமாக இருக்கிறது. அதைக் கேட்பவர்களுக்குத்தான் அதன் அருமை தெரியும். ஆகவே இதில் மொழிச் சர்ச்சை வேண்டாம் என்று நான் எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹிந்துக்களுக்குத்தான் இது இருக்கவேண்டும், ஹிந்துக்கள் அல்லாதவர்களுக்கு வன் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். கிருஸ்தவ-பாதிர்கள் எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்களால் எவ்வளவோ வேலைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிருஸ்தவ மஃனிகள் நடத்தக்கூடிய எவ்வளவோ உயர்ந்த கல்வி ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் சென்னையில் இருக்கின்றன, திருச்சியிலும் இருக்கின்றன. கணிசமான காணொர்ட் இருந்தால்தான் அவர்கள் கல்வி ஸ்தாபனங்களை நடத்துவோம் என்று சொல்லுகிறார்களா? கல்வி ஸ்தாபனங்களுடன் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளையும் நடத்து வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் எவ்வளவு பேர்கள் கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மாறினார்களோ அந்த அளவில்தான் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளையும் கல்வி ஸ்தாபனங்களையும் நடத்துகிறார்களா? மாற்றம் இல்லையென்றால் அவர்கள் நிறுத்திவிடுவதும் இல்லை. அதற்கு அரசியலில் கூட திட்டம் இல்லை. இந்த நிலையில் நாம் ஹிந்துக்கள் மட்டும் ஏன் இப்படி மறுபட்ட கருத்துடன் இருக்கவேண்டும்? அவர்களிடமிருந்து ஏன் நாம் பாடம் கற்றுக்கொள்ளக்கூடாது? இவற்றை யெல்லாம்தான் செக்ஷன் 36-ல் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் அதற்கு பரையாரிட்டி கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு ஸ்தாபனத்தை எந்த

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th September 1959]

ஸ்திரியத்துடன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களோ அந்த ஸ்திரியம் ஈடேறாமல் போனால் அந்த நிலையில் என்ன செய்வது என்பதற்காகத்தான் இப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது கூட வரிசைக் கிரமமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரிசையை எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டும். அந்த வரிசைக் கிரமத்தில் செலவு செய்யப்படும். ஆகவே இந்தப் பிரிவில் மீறதி அனந்தநாயகியின் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. செக்ஷன் 36-ன் படி செலவு செய்தது போக மிச்சம் இருக்கக்கூடிய பணத்தை எப்படிச் செலவு செய்வது என்றுதான் இதில் போடப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த ஸ்தாபனத்தில் மிச்சப்படுகிறதோ அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு செலவு செய்ய வேண்டியவற்றையெல்லாம் செலவு செய்த பிறகு—அதாவது அவசியமாக எவைகள் எல்லாம் செலவு செய்யப்படவேண்டுமோ அவைகள் எல்லாம் செலவு செய்த பிறகு—மிச்சப்படுகிறதை எடுத்து செலவு செய்யப்படவேண்டியது எப்படி என்பதைப்பற்றி இங்கே வரிசைக் கிரமமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அப்படி இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்தாபனம், அந்த ஸ்தாபனம் எப்படி நடப்பது என்பதைப்பற்றியது. அங்கே இன்ன இன்ன காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று சொன்னால் அப்படிச் செய்வது அங்குள்ள வருமானத்தைப் பொறுத்தது. குறைவாக வருமானம் இருந்தால் அதற்கேற்றபடி ஒரு காரியத்தை எடுத்துக்கொள்வார்கள். அதிகமாக இருந்தால் அதற்கேற்றபடி ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ளலாம். பொதுவாக இன்ன இன்ன காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று வரிசைக் கிரமமாக போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரிசைக் கிரமத்தைப் பார்த்துதான் இதை எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

ஆஸ்பத்திரி என்று ஏற்படுத்தி சிகிச்சை அளிப்பதாக இருந்தாலும், அனாதை இல்லம் என்று ஏற்படுத்தி அங்கே அனாதைக் குழந்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வது என்று சொன்னாலும் இந்துக்கள்தான் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அங்கே சேரவேண்டும் என்று வருகிறவர்கள் மிகவும் துன்பப்பட்டு, கஷ்ட நிலையில் வருகிறார்கள். அப்படித் துன்ப நிலையில் வருகிறவர்களிடத்தில் நீங்கள் இந்துவாக இருந்தால்தான் சேர்த்துக்கொள்வோம் என்று சொல்வது சரியா? இது நியாயமான முறையா? இப்படிச் செய்வது நம்முடைய உயர்ந்த மதத்திற்கு உகந்ததா என்பதைக் கண்ட அங்கத்தினர்கள் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். அதைவிட இன்னும் குறுகிய நோக்கம் 'ஆர்க்கி டெக்சர்' என்றாலும் இந்த ஆர்க்கி டெக்சர் என்று போடவேண்டும் என்பது. சோழர் காலத்தில் எத்தனையோ கோவில்கள், மண்டபங்கள் எல்லாம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பல்லவர் காலத்து குகைக் கோவில்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்படி இப்போது ஒரு மண்டபம் கட்டலாம் என்றால் சோழர் காலத்து மண்டபம் போல கட்டலாம், இல்லையென்றால் பல்லவர் காலத்து மண்டபம் போலக் கட்டலாம். கட்டக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. எதைக் கட்டுவது என்றாலும் பணம் தான் வேண்டும். குறைவாகத்தான் பணம் இருக்கிறது என்றால் மெட்ராஸ் டெர்ஸ்தான் போடும்படியாக இருக்கும். இது எந்த ஆர்க்கி டெக்சரில் வரும்? சமீபத்திலே ஒரு கல்யாண மண்டபம் கட்டினார்கள். தற்கால நூதன முறையில்தான் கட்டியிருந்தார்கள். நான் கூடக் கேட்டேன் பழங்காலத்து முறையில் கட்டியிருக்கக்கூடாது என்று. அப்படி கட்டுவது என்றால் பணம் இல்லை. இதற்கே 30 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாயிற்று என்று சொன்னார்கள். ஆகவே பணம் இருப்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதிலே இந்த ஆர்க்கி டெக்சர் என்று போடுவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதில் கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் கல்வெட்டுக்களைப் புதிதாகக் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இன்னொன்று, இந்து மத தத்துவ அறிவைப் புகுத்த வேண்டும் என்று இருப்பதில் அதை நிர்ப்பந்தமாகச் செய்யவேண்டும் என்று சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் பேசினார்கள். நிர்ப்பந்தம் இருந்தால் பயன் இல்லை. ஏதோ வருவார்கள், நிர்ப்பந்தத்திற்காகப் பால் செய்து விடுவார்கள், ஆகவே இதை நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் விடுவதுதான் நல்லது. நிர்ப்பந்தம் இருந்தால் இந்த மாதிரி ஸ்தாபனங்கள் நன்றாக வளராதது.

9th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி யாழ் என்ற அற்புதமான இசைக்கருவி இருந்தது, உது இப்போது மறைந்துவிட்டது, அந்த மாதிரி அற்புதமாக இருந்த இசைக்கருவிகளையும் கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னையிலே சங்கீத வித்யாலயம் என்று இருக்கிறது. அதற்கு மத்திய சர்க்காரும் சரி, நம் ராஜ்ய சர்க்காரும் சரி உதவி செய்கிறது. அங்கே இசைப் பயிற்சி கொடுப்பதோடு கூட இசைக் கருவிகளைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே இந்த யாழ் என்பதை வைத்திருக்கிறார்கள். பழங்காலத்தில் இருந்ததாக இலக்கியங்களில் சொல்லப்படுகிற யாழ் அங்கே இருக்கிறது. அங்கே போய்ப்பார்த்தால் இது எல்லாம் தெரியும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஜகந்நாதன் அவர்கள் யாத்திரிகர்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிக்கப்படவேண்டும் என்று போட்டிருப்பதில் யாத்திரிகர்களுக்கு என்று இருக்கக்கூடாது என்றார்கள். யாத்திரிகர்களுல்தான் கோவில்களுக்கே வருமானம் வருகிறது. அவர்கள்தான் பணம் கொடுக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிப்பது என்று போட்டிருப்பதில் தப்பு என்ன இருக்கிறது? யாத்திரிகர்கள் என்றால் என்ன தனி அபையானம் டிக்கெட் ஏதாவது போட்டிருக்கிறதா? யாத்திரிகர் என்று ஆஸ்பத்திரிக்குப் பே கிறவர்தான் ஒரு தடவை கோவிலுக்குப் போய்வாட்டுமே, இந்தச் சர்க்காக. அதிலே என்ன தவறு என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

இன்னொன்று, ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு கல்வி ஸ்தாபனம் அமைப்பது என்பது இதில் உள்ள பிரிவு. இந்தக் கல்வி ஸ்தாபனங்களிலே ஹரிஜனங்கள் வந்து சேரட்டும். அவர்களுக்கு நிச்சயமாக, கட்டாயமாக ஸ்காலர்ஷிப் அளிக்கப்படும். அதற்காக இந்தப் பிரிவிலேயே அதைச் சேர்க்கவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை.

இந்தப் பிரிவுக்கு அநேக திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை எல்லாம் பரிபூரணமாக செலக்ட் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டவை தான். விவாதித்த பிறகு இதில் போடப்பட்டிருப்பதுதான் சிறந்த பணி என்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே வேறு எந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் கள் அந்தத் திருத்தங்களையும் வற்புறுத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendments of Srimathi T. N. Anandanayaki, Sri V. K. Kothandaraman and Sri T. Sampath were by leave, withdrawn.

The amendments of Sri M. Jagannathan were put and lost.

The clause was put and carried.

MR. SPEAKER: Having allowed about two hours' discussion on this one clause, may I request the hon. Members to co-operate with me to finish the remaining forty clauses within one hour and a half? I hope the hon. Member Srimathi T. N. Anandanayaki will co-operate with me.

Clause 67.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 67 do stand part of the Bill.”

SRI T. SAMPATH: My amendment is only a consequential amendment. Inasmuch as my main amendment has not been accepted, I am not moving my amendment to this clause.

[9th September 1959]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am moving my amendment just to explain a few words. Sir, I move—

“ In sub-clause (1) item (d) after the word and figure ‘ Section 66 ’ add the words ‘ preference being given to those specified in items (a) to (g) ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) (d) add at the end the following words ‘ preference being given to those specified in items (a) to (g) ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சற்று காலதாமதம் ஆகின்றதே என்கிற வருத்தத்திற்கு ஆளாகாமல் மனப் பூர்வமாக விவாதித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம் என்றால் அது மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற நிலைமையில் இந்தப் பிரிவுக்கு நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தின் அவசியத்தைப்பற்றியும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆயத்த நிலை உபரியாக இருக்கக் கூடிய பணத்தை எந்த எந்த வகையில் செய்யலாம் என்பதற்கு வரிசையாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன்படியே அதிகாரிகள் செய்வார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட ‘ஏ’ யில் இருந்து ‘ஜி’ வரையில் இருக்கக்கூடிய காரியங்களுக்கு முதலில் செலவு செய்து விட்டு மிச்சப்படுவதைத்தான் அதற்குப் பிறகு வரிசையாகச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று இருப்பதானது சரியாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலேயே சொன்னது மாதிரி சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுத முடியும். ஆலயம் இருந்தால்தான் பக்தகோடி சிவாமணிகள் வருவார்கள், பணம் வரும், டெபுடி கமிஷனர், கமிஷனர் முதலியவர்கள் வருவார்கள், ஆகவே அதிகாரிகள் இவ்வாலயம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் சட்டபூர்வமாகவே முதலில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதற்கு இந்தத் திருத்தம் மிகவும் அவசியம்; இல்லாதபோனால் நான் முன்பு சொன்னது போல அதிகாரிகள் நடக்கக்கூடும். ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் உயிருள்ள முதலாளிகளைவிடக் கல் முதலாளிகள் மூலம்தான் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் வருகிறது. பல சஷ்டங்களுக்குப்பட்டு நித்தனைகளுக்குப்பட்டு, முதலாளிகளிடமிருந்து அரசாங்கம் பணம் வசூலிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் கல் முதலாளிக்கு வெகு சுலபமாக லட்சக்கணக்கான அளவில் பணம் கிடைக்கிறது. ஆகையால் கல் முதலாளிகளைப் பராமரிப்பது சமுதாயத்தின் முக்கிய கடமை என்று கூறுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : On a point of order, Sir, ஆண்டவனை கல்முதலாளி என்று கூறுவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இப்படிச் கூறுவது ஒழுங்கானது அல்ல. கடவுள் ஏழைப் பங்களானாகவும், ஏழைகளின் ஆதரவாளனாகவும் கருதி வழிபடுகிறவன் நான். ஆதலால் கல்முதலாளி என்று ஆண் வனைச் சொல்வது ஆண்டவனின் கோடிக்கணக்கான பக்தர்களின் மனதைப் புண்படுத்துவதாகும்.

MR. SPEAKER : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. அவர்கள் முதலாளி என்று சொன்னால், கனம் அங்கத்தினர் வேண்டுமென்றால் ஆண்டவனை தொழிலாளி என்று சொல்லலாமே?

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : ஆண்டவனை அவமதிக்கும் முறையில் நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. கல் முதலாளிக்கு உயிருள்ள முதலாளியைவிட

9th September 1959]

SRI P. S. CHINNADURAI மறுபடியும் ஆண்டவனை கல் முதலாளி என்று கூறுகிறார்கள். இது மக்கள் மனதைப் புண்படுத்துமாய்கையால் இதைப்பற்றி தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்புக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : If the hon. Member Srimathi T. N. Anandanayaki wants to persist in it, I have no objection.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அம்மையார் அவர்கள் ஆண்டவனை கல் முதலாளி என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தம். உயிருள்ள முதலாளிகள் ஏழைகளிடமிருந்துதான் பணத்தைச் சரண்டாகிறார்கள். இதேமாதிரியாக 35 லட்சம், 36 லட்சம் ஆன் வனுக்கு வருகிறது. பணமும் ஏழைகளிடமிருந்துதான் சரண்டப்படுகின்றது. ஆகவே ஆண்டவனை கல் முதலாளி என்று கூறுவது முற்றிலும் பொருந்தும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : ஆண்டவனை அவமதிக்கும் முறையில் நான் சொல்லவில்லை. ஆண்டவனுக்குப் பணத்தை செலுத்துகிறவர்கள் அன்புக் காணிக்கைபாக்க்தான் செலுத்துகிறார்கள். ஆண்டவனிடம் பத்தியோடு வழிபடும் கோடிக்கணக்கான பக்த சகாமணிகளில் நானும் ஒருத்தி என்பதைப்பிரங்கமாக தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட பணம் ஆலயங்களை பாதுகாப்பதற்கு மிகவும் முக்கியமானது. பொது உடைமை தத்துவத்தில்கூட இன்றைக்கு கோவில்கள் எதற்காக நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் ஐயங்கள் தனி மனிதனுடைய சொத்தாக இருந்தால் அவைகளை இம்மாதிரி சகலமாக அச்சம் இல்லாமல் அனுபவிக்க முடியாது. அஞ்சி அஞ்சிதான் அனுபவிக்க முடியும். ஆண்டவன் சொத்தாக இருந்தால் ஏழை மக்கள் அச்சம் இல்லாமல் உரிமையோடு அதை அனுபவிக்கலாம். இந்தக் காரணத்தைக்கொண்டுதான் கிராமங்களில் சிறு சிறு கோவில்களை முன் காலத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மேலும் மக்கள் மனதில் அமைதி ஏற்படுவதற்கு இது முக்கியமான இடமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக பெண்களுக்குக்கூட வீட்டிலே மாமியார், நாத்திரோடு சண்டைபோட்டுக்கொள்ளும்போது, அவர்களின் கோபம் தணிபுட்பொருட்டு கோவிலில் போய் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே மக்கள் அன்று வாழக்கையிலே அமைதிக்காகவேண்டி ஆண்டவனை நாடி கோவில்களுக்குச் செல்கிறார்கள். மக்கள் இந்தக் கோவில்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்ற பொது உடமை நோக்கத்தோடுதான் ஆங்காங்கு கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர வேறு ஒரு காரணத்திற்காக அல்ல.

சென்னையில் கல்யாண மண்டபத்திற்கென்றால் 100 ரூபாய் 150 ரூபாய் ஒரு நாளைக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. 'ஆப்ட்ஸ்பர்' பங்களாவில் கல்யாணம் நடத்துவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கோவில்களில் மணிமண்டபங்கள் இருப்பதனால் ஏழை மக்கள் 5, 6 ரூபாய் செலுத்தி அழகாக திருமணங்களை முடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே ஆலயங்களில் உள்ள மண்டபங்கள் காணின் நன்மைக்காகத்தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர வேறு அல்ல. ஆகவே ஆலயங்கள் இருந்தால்தான், ஆண்டவனைக்காண கோடிக்கணக்கான பக்தர்கள் வருவார்கள், பணத்தை உண்டியலில் கொட்டுவார்கள். அவர்கள் உள்ளத்தில் இயற்கையாக எழுகின்ற அன்போடு ஆண்டவனுக்குக் காணிக்கை அளிக்கிறார்கள். திருப்பதி வெங்கடாசலபதியைப் பார்க்கப் போகிறவர்கள் ரூ. 10,000 உண்டியலில் போட்டாலும்கூட, அதில் 10 தயாபைசா கூட எடுத்துக்கொண்டு வராமல் உண்டியலில் போட்டு விடுவார்கள். ஆலயங்கள் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்றுதான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும் ஆலயங்களில் இப்பொழுது முக்கியத்வம் குறைந்து வருகிற காலத்திலே இந்த ஆலயங்களுக்குப் போக்க

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[9th September 1959]

கூடிய வழிகள் அனைத்தும் அடைக்கப்பட்டுவிட்டால் மக்கள் அங்கே எப்படி வர முடியும். பணத்தைத்தவிர வேறு ஒன்றும் நினைக்காது இருக்கும் இந்தக் காலத்திலே ஆண்டவனை நினைவுபடுத்துவது ஆலயம் ஒன்றுதான். அங்கேதான் ஆண்டவன் பக்தகோடிகளுக்கு காட்சியளிக்கிறான்.

சுவரை வைத்துக்கொண்டுதானே சித்திரம் எழுதவேண்டும். சுவரே இடிந்திருந்தால் எப்படி சித்திரம் எழுதமுடியும். ஆலயங்களிலுள்ள மணிமண்டபங்களும், மதில்களிலுள்ள மல்ல நியைமில் இருந்தால்தான் பக்தகோடிகள் அங்குவந்து ஆண்டவனுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவார்கள். உபரிப் பணத்தை செலவழிப்பதைப்பற்றி 36-வது செக்ஷனில் போட்டிருக்கிறார்கள். 66-வது செக்ஷனில் போட்டிருப்பதிலும் தவறு கிடையாது. இருக்கிற பணம் மிகவும் குறைவு. பணம் மேலும் மேலும் செலவழிக்க வருமானம் வருவதற்கு நிலவகை செய்யவேண்டும். இந்த வருமானம் வருவதற்கு கோவில்சுர நல்லமுறையில் பாதுகாக்கவேண்டும். ஆகவே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி இந்த முக்கியமான சிறிய திருத்தத்தை யாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. SANKARAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் சரி, மனதில் இருப்பதைச் சொல்லித் தீர்த்துவிட்டால் மனதிற்கு திருப்தி ஏற்படுவிடும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்கெனவே 'டிபங்க்ட்' இன்ஸ்டிடியூஷனிலுள்ள பணத்தை எந்த முறையில் செலவழிக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றிதான் 67-வது செக்ஷனில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 66-வது செக்ஷனுக்கு அலீட் (allied) தான் இது. முதலிலே ரிலிஜியஸ் பர்பஸுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். முதலிலே இந்த ஆர்டரில் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதுபற்றி ஏற்கெனவே போடப்பட்டிருக்கிறது. தனிபாகப் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லலாம். இப்பொழுதுள்ள மந்திரியோ, கமிஷனரோ ரிலிஜியஸ் பர்பஸுக்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கலாம். ஆனால் பின்னால் எந்த மந்திரி வரவார் எந்தக் கட்சிபட்சேர்ந்தவர்கள் வருவார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. அவர்கள் இந்தப் பணத்தை நான்-ரிலிஜியஸ் பர்பஸுக்கு முழுவதும் செலவழிப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. கமிஷனர் டிரஸ்டியிடம் பள்ளிக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும், ஆஸ்பத்திரிக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு ஹிண்ட் கொடுத்தவிட்டால், டிரஸ்டியும் சரி என்று சொல்லிவிடுவார். இதனால்தான் ரிலிஜியஸ் பர்பஸுக்கு முதலிலே செலவழிக்க வேண்டும். பாக்கியிருந்தால்தான் நான்-ரிலிஜியஸ் பர்பஸுக்கு செலவழிக்க வேண்டும். ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன்.

12

கனம்

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 67-வது செக்ஷன் திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசிய அங்கத் திவர்கள் 67-ல் (2) (பி)-ஐ கூர்ந்து கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். "Laying down that it shall be used for religious worship or instruction as before, or if such use is not possible, be utilised for any one or more of the purposes specified in sub-section (1) of section 66" என்று இருக்கிறது. அதைக் கொச்சம் கூர்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இப்படிச் சொல்வதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். சில மெம்பர்களிடம் தவறுதலான கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கூர்ந்து கவனித்தால் இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று விளங்கும். "Religious worship, religious instruction," அதற்குப் பிறகு 66 (1) செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் இதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9th September 1959]

The amendments were, by leave, withdrawn.

The clause was put and carried.

MR. SPEAKER: I want to make an appeal to hon. Members. I am not going to disallow any member from speaking. Everybody has got a right to speak. But if the business is to be finished expeditiously, hon. Members must co-operate with me. Otherwise I am not responsible. The Government have to make arrangements for the prolongation of the sitting either in the evenings or beyond the 12th instant. It is up to the party in power to ask their members to move or not to move amendments. This is not a matter on which I can give a ruling. But if the discussion goes on at this rate, we will have to sit in the evenings every day or we must sit beyond the 12th instant. I must ask the Government to take note of this.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would submit that there should be no difficulty in making very brief speeches if such speeches would relate only to the amendments.

Clause 68 was put and carried.

Clause 69.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That Clause 69 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

“In sub-clause (1) *after* the words ‘as he thinks fit’ *add* the words ‘within a reasonable time that may be prescribed’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN: Sir, under clause 69, any person who is aggrieved by an order of the Deputy Commissioner under clause 67 may prefer an appeal to the Commissioner within a period of sixty days. This is what is provided in clause 69. The appeal time is fixed at sixty days after the date of receipt of the order from the Deputy Commissioner. At the same time, it is said that the Commissioner, after receiving the appeal, must dispose of the appeal in a manner as he thinks fit. This is the wording in this clause. There is nothing in the clause which says that the Commissioner must dispose of the appeal within a particular period of time: There is the time-limit fixed for the appeal being preferred to the Commissioner, i.e., sixty days after the receipt of the order from the Deputy Commissioner. But nothing is provided here that the Commissioner should dispose of the appeal that he receives within a particular period of time. So my amendment says ‘within a reasonable time that may be prescribed’. There must be some

[Sri M. Jagannathan]

[9th September 1959]

time-limit fixed for the Commissioner to dispose of the appeal. He cannot indefinitely prolong his decision on the appeal preferred to him. There must be some time-limit. I hope the Government will accept this amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கமிஷனர் தீர்ப்புப் போடுவதைப் பற்றி இன்ன தேதிக்குள் போட வேண்டும் என்று திருத்தம் தேவையில்லை. எந்தச் சட்டத்திலும் அம்மாதிரி போடுவதில்லை. நீதிபதி இன்ன தேதிக்குள் தீர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று எந்தச் சட்டத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. அதற்கு அவசியமும் இல்லை. கமிஷனர் கேசை விசாரித்துத்தான் முடிவில் தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சிலசமயம் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் கால தாமதம் ஆகிறது.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 70 to 73 were put and carried.

Clause 74.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 74 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI: There is no amendment. But I want to speak. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எக்சிடியூட்டிவ் ஆபீசர்களை யெல்லாம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக நியமிப்பதைப் பற்றி சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். இதில் முக்கியமான சந்தேகம் ஒன்று இருக்கிறது. 1951-ம் வருஷம் இந்த மோர் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பல பேர்கள் எக்சிடியூட்டிவ் ஆபீசர்களாக இதவரை வேலை செய்து வந்திருக்கிறார்கள். சில பேர்கள் சட்டம் அமுலாவதற்கு முன்பே ரிட்டைய ராகவேண்டி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பென்ஷன், கிராஜுமிட்டி எந்த வருஷத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** On a point of order, Sir, இப்பொழுது வேலை செய்கின்ற எக்சிடியூட்டிவ் ஆபீசர்களைப் பற்றி நான் நேற்று ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து அது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னால் ரிட்டையராகிடுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி பின்னால் கனம் சம்பத் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதைப்பற்றி இப்பொழுது பேச அவசியம் இல்லை. அப்புறம் பேசிக்கொள்ளலாம்.

The clause was put and carried.

Clauses 75 and 76 were put and carried.

MR. SPEAKER: Hereafter I will go on reading the numbers of clauses for which there are no amendments. Any hon. Member, if he wishes to speak on any clause, will please get up and say, ‘I want to speak on this clause, Sir’. Because, hereafter there are a number of clauses for which no amendments have been given notice of.

Clause 77.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 77 do stand part of the Bill.”

9th September 1959]

SRI V. SANKARAN : 76-வது கிளாஸ் சம்பந்தமாக, அதையே அடித்துவிட வேண்டும் என்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன்.

MR. SPEAKER : அதுதான் out of order ஆகப் போய்விட்டதே.

SRI V. SANKARAN : அதே மாதிரி என்னைத் தவிர 3 பேர்களும் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், 'It is having a negative effect and therefore it would not be considered as an amendment' என்று தள்ளி விட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இந்தக் கிளாஸையே எதிர்த்துப் பேசப் போகிறேன்.

80-வது பிரிவில் "taken any action which has marred or is likely to mar the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution" என்று இருக்கிறது. அதற்கு சேர்ந்தார்போல் அடிஷனலாக 'or is put to use such land or building for any purpose which will mar or is likely to mar' என்று சேர்க்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : Why should we discuss it now?

SRI V. SANKARAN : யாத்திரிகர்களுக்கு இருக்கும் இடங்களைத் தவிர மற்ற எந்த விதமான கடைகள் அந்த மடமெல்லாம் க்குள் இருக்கக் கூடாது என்றும், அதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று இந்தப் பிரிவு இருக்கிறது. பெரிய கோயில்களில் பல பெரிய மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மண்டபங்களில் பல கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே கடைகள் இருப்பதனால் அந்த இடங்கள் சுத்தமாக வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அங்கு கடைகள் இல்லாவிட்டால், அங்கே அழுக்கு இருக்கும். வெளவாக்கள் வாசம் செய்யும். அந்த இடங்கள் இருட்டாகவே இருக்கும். அங்கு காலாடிசனும் சோம்பேறிகளும் கூடுவார்கள். துர்நடத்தைக்கு வசதி செய்து கொடுத்த மாதிரியாகவும். இப்பொழுது 1-2 கடைக்காரர்கள் அங்கேயே இவ்வளவு தங்கி அந்த இடங்களுக்கு பக்கத்தில் ஜல் மல அசுத்தங்களை ஏற்படுத்தலாம். இவைகளுக்கு சூருத் நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம். இந்தக் கடைகள் இருப்பதனால் சில நன்மைகளும் இருக்கின்றன. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விகிரகங்களை நிறத்திக்கும் கட்சி கோயிலுக்குள் நுழைந்தபோது அவர்களைப் பிடித்துக் கொடுத்து உதவி செய்தார்கள்.

கடைக்காரர்களை எல்லாம் அப்புறப்படுத்திவிட்டால், ஒதுக்குப் புறங்களில் எல்லாம் இருட்டாக இருக்கும்படியான இடங்களில் எல்லாம் காலாடிகள் சேர்ந்துகொண்டு துன்பம் கொடுப்பார்கள்; சில சமயம் அந்தப் பக்கங்களுக்கு ணைன் போவதற்கே அச்சப்படுவார்கள். இப்பொழுது கடைகளும், கடைக்காரர்களும் அங்கே இருப்பதனால், அவர்கள் அங்கேயெல்லாம் போவதற்கு வேண்டிய தைரியம் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அவர்களால் ஒரு சில நிமைகள் இருக்கலாம். அதை நாம் திருஷ்டாந்தமாகப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டுவதைப் பற்றியும் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அதே மறையில்தான், இப்பொழுது கடைகளுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்கள் எல்லாம் காலை செய்துவிடுவதால் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படுவதில்லை போவதில்லை. ஓரளவு இன்றிருக்கக் கூடிய பெரிய கோயில்களில் இருக்கின்ற மண்டபங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால், அவ்வை மண்டபம், வள்ளுவர் மண்டபம் எல்லாம் அமைத்து அவைகளின் மூலம் பல நல்ல சொற்பொழிவுகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதே போன்று சைவ சிந்தாந்த கழகத்தின் அடிப்படையில், பல நல்ல கருத்துக்களை அங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு எல்லாம் இந்த மண்டபங்கள் பயன்பட்டு வருகின்றன. இவ்விதமாக கலாச்சார விஷயங்களுக்காக பயன்பட்டு வருகின்ற இந்த மண்டபங்களை எல்லாம் காலியாக்கிவிட்டால்

[Sri V. Sankaran] [9th September 1959]

வெறும் வெள்வால் அடையக்கூடிய இடமாக ஆகிவிடும். அதோடு பெரிய மண்டபங்களை எல்லாம் காலியாக்கிவிடும்போது இப்போது ஜீவஜீநா விளங்கி கொண்டிருக்கின்ற கோவில்கள் எல்லாம் பேய் அறைந்தாற்போல் வெளிச்சம் இரங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கும் இதன் காரணமாக பக்தர்கள் அம்மாதிரியான இடங்களுக்கு வருவதற்கே பயப்படுவார்கள். ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற கடைகளை எல்லாம் காலி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அதோடு இன்னொரு கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. புதிதாக ஏற்படுகின்ற கடைகளை மட்டும் தடுப்பது என்றால் இப்போது இருக்கின்ற கடைகளையும் காலி செய்கின்ற நிலைமையானது ஏற்படும். மேலும் இதன் மூலமாக ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் வேண்டுமென்றால், வேறு வழியில்லாதான் இனிமேல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் மேலும் இதில் 'If it is likely to mar the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வ வழிபாட்டிற்கோ அல்லது சிற்பங்களை மறைக்கக் கூடிய வகையிலே கடைகள் அமைந்திருந்தால் அவைகளை எடுத்துக் கொள்வதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்கமுடியாது, இதற்கு 80-வது பிரிவில் இடமிருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு என்று தனியாக 77-வது பிரிவில் "அபஸ்யூட் ப்ரொவீஷன்" கோக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் திருவிழாக்காலங்களிலும், வேறு விசேஷ காலங்களிலும் கடைகளை வைத்துக் கொள்வது தவறு இதுவும் கடைகளை வைத்துக்கொள்வதில் எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாது என்று நம்புகிறேன். வேண்டுமென்றால் "பார்வியல் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்" என்ற முறையில் சவுரி பொன்ற பொருள்களை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்று வேண்டுமானால் தடை விதிக்கலாம். அதல்லாமல் கடைகளை அறவே காலி செய்யவேண்டும் என்றால் அதன் மூலம் சுமார் 49, 50 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் பாதிக்கப்படும். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்தப் பிரிவு ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று சொல்லலாம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றால், மதுரைக் கோவிலில் அதிகமாக கடைகள் இருக்கின்றதற்காக நான் இதை சொல்கிறேன் என்று சொல்லலாம். உண்மையிலே மதுரையில் கடைகள் அதிகமாகத்தான் இருக்கின்றன. அதற்காக மட்டுமல்ல; இம்மாதிரிப் பட்ட பெரிய கோவில்களில் இருக்கின்ற கடைகளை எல்லாம் எடுத்து விடவேண்டும் என்பதையும் சேர்த்துத்தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். ஆகவே இந்தப் பிரிவு வேண்டாம் என்று கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றாலும், இந்த பிரிவை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவின் பிரகாரம், கோவில்களைச் சுற்றியிருக்கும், நிலங்களையும், சுற்றியிருக்கும் இடங்களையும் உபயோகிப்பதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படாது என்று ஐயுறவேண்டியிருக்கிறது இந்த இடங்களைப் பொறுத்த வரையில், சரீபத்தில்தென்காசியில் பண்மொழி என்ற இடத்தை சித்த வைத்திய மகாநாடு நடந்தது. தென்காசியில் வள்ளுவர் மன்றம் நடந்தது. அதில் "ஸ்பிரிச்சுவாலிஸம், மெட்டிரியலிஸம்" போன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. இம்மாதிரி மகாநாட்டில் சித்த வைத்தியர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா கட்சிக்காரர்களும் கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலுள்ளவர்கள் உள்பட கலந்து கொண்டார்கள். இதனால் நல்ல முறையில் விவாதம் நடந்தது. ஆகவே இதுபோன்ற மகாநாடுகள் நடத்துவதற்கு தடை ஏதும் இருக்காது என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதேனும் உறுதி மொழி தருவார்களா என்பதைப் பற்றி கேட்க விரும்புகிறேன்.

* THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி எந்த இடத்திலும் சமய சம்பந்தமான கூட்டங்களுக்கோ அல்லது மாநாடுகளுக்கோ

9th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கூட்டம் கூடுவதை இந்தப் பிரிவின் கீழ் தடை செய்ய முடியாது. அடுத்த படியாக திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொன்ன காரியங்களுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றால், இவைகள் எல்லாம் லீவ்லிங், மாட்கேஜிங் என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமல் வேறுமுறையில் அனுமதிப்பது என்பது பொருத்தமில்லாதது என்பதை நான் இதற்கு முன்பே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். வருமானத்தை மட்டும் கருதி எந்தத் தடைகளையும் வரம்பின்றி அனுமதிப்பது சரியல்ல இவ்விதம் கடை வைத்திருக்கலாம் என்று சொன்னால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முன்பு சொன்னது போல் இந்நுவாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வரும். இப்போது இருப்பது இந்நிக் கள்தான என்பதைப் பற்றி எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது; அதுமட்டுமல்ல இன்ன பொருள்களை மட்டும்தான் வைத்துக் கொள்ளலாம், மற்ற சாமான்கள் எல்லாம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னால், இந்தக் காலத்தில் எந்தப் பொருளைக் குறிப்பிட்டு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்ல முடியும். உதாரணமாக சினிமா ஸ்டார் படங்களை எல்லாம் கடைகளில் வாங்கி வைக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் நல்லது என்று சொல்ல முடியாது. கோவிலுக்கு வரக்கூடியவர்கள் கோவிலுக்குப் போகாமல் சினிமா ஸ்டார்களுடைய படங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையைத்தான் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இதில் ஒரு வரம்பு இருந்தால்தான் நல்லது. ஆகவே இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The clause was put and carried.

Clauses 78 and 79 were put and carried.

Clause 80.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 80 do stand part of the Bill.”

SRI V. SANKARAN: Sir, I move—

“In sub-clause (1) *after* the words ‘any land’ insert the words ‘or building’ and *after* the words ‘taken any action’ insert the following words ‘or has put to use the said land or building to any use.’”

SRI T. SAMPATH: I second the amendment, Sir.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move—

“In sub-clause (1) *after* the word ‘land’ insert the words ‘or building’ and *after* the words ‘any action’ insert the words ‘or put to use the said land or building for any purpose.’”

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: நான் 77-வது செக்ஷனில் சொன்ன காரத்தை ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் இதிலாவது நான் சொல்லுவதை ஒத்துக்கொண்டால் அனுகூலமாக இருக்குப் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற “ஆர்ட்டிஸ்டிக் அப்பிரைஸஸ்” அல்லது “ரீலிஜியஸ் அட்மொனியர்” என்பதை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ விதமாக நான்குக் கோர்ட்டில் வாதாடலாம். தெய்வ வழிபாட்டுக்குத்

[Sri V. Sankaran]

[9th September 1959]

தடையில்லாத முறையிலோ அல்லது, சிறப்பதிற்குத் தடங்கலாகவோ இல்லாத முறையில் கடைகள் வைத்துக் கொள்ளலாமா என்கிற பிரச்சனை நானுக்கு எழக்கூடும். அகவே இதற்குத் தனியாகச் சொல்லப்பட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இதில் “பாலிட்டிஸ்” வாக இருக்கக்கூடிய முறையில் “ஒவர்ட் ஆக்ட்” என்ற முறையில் இடையூறு இல்லை என்ற எதிர்வாதம் கிளம்பக்கூடும். ஆகவே இப்போது இருப்பதோடு கூட “or has to put” என்றிருந்தால் சரியாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன், “taken any action” என்றிருப்பதற்குக் கூட சேர்த்துக்கொண்டால் அனுகூலமாய் இருக்கும். இதனால் யாருக்கும் ஆட்சேபம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே நான் கொடுத்திருக்கும் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 80-வது பிரிவின் உட்பிரிவு (1)-ல் “Where the Assistant Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated is of the view that the lessee, licensee or mortgagee with possession of any land belonging to the religious institution. .” என்று இருப்பதில், ‘லாண்ட்’ என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு ‘ஆர் பில்டிங்’ என்ற வார்த்தைகளைப் போட வேண்டுமென்று என் திருத்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். காரணம், 78-வது பிரிவின் உட்பிரிவு (4)-ஐ, ‘லாண்ட்’ என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு ‘ஆர் பில்டிங்’ என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்த்து, திருத்தியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தப் பிரிவிலும், நிலத்தையும் பில்டிங்கையும் குறிப்பதாக இருக்கலாம் என்று கனம் அமைச்சருக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சங்கரன் கொடுத்த திருத்தத்தைப் போன்றதேதான். 77-வது பிரிவில் சொன்னதையே இங்கேயும் சொல்லுகிறார்கள். கோவிலின் அழகைக் கெடுக்கக்கூடிய முறையில் கடைகளை வைத்தால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இங்கே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாகத் துணிக்கடைகளும், புத்தகக் கடைகளும் பல பெரிய கோவில்களில் இருக்கின்றன. அவைகள் திருவிழாக்காலங்களில் கோவில் களுக்கு வருபவர்களுக்கு பொருட்காட்சிகளாகியிருக்கின்றன. எனவே இத்தகைய கோவில்கள் கோவில்களின் அழகைக் கெடுப்பதாகக் கருதக்கூடாது. மேலும் குடும்பக்காணத்திலுள்ள கும்பேசுவரர் கோயிலுக்கும், ராமேஸ்வரத்திலுள்ள ராமேஸ்வரர் கோயிலுக்கும் அத்தகைய கடைகள் நிறைய வருமானத்தைக் கொடுத்து வருகின்றன. கொல்லன் பட்டறைகள் கோவில்களில் இருந்தால் அவைகளால் அதிக சத்தம் ஏற்படக்கூடும், அது வழிபாட்டிற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கக்கூடும், எனவே அதிக சத்தம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இல்லாத துணிக்கடைகள், புத்தகக் கடைகள் போன்ற கடைகளை அங்கே அனுமதிக்கவேண்டும். மேலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால், ‘There must be a positive overt Act.’

‘லாண்ட்’ என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு ‘ஆர் பில்டிங்’ என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் “has taken any action” என்பது தான் சரி என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர்களின் கருத்து நிறைவேற வேண்டுமானாலும் அதுதான் சரி. எனவே இந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

The clause was put and carried.

Clauses 81 to 85 were put and carried.

9th September 1959]

Clause 86.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That clause 86 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“ For item (d) of sub-clause (2), substitute the following :—

‘ (d) the contribution to the reserve fund of the institution at the rate of 50 per cent in the case of Math and 25 per cent in the case of other religious institutions ’.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காண்ட்ரிப் யூஷனில், மடமாக இருந்தால் 50 சதவிகிதப் பங்கும், இதர ரிலிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் 25 சதவிகிதப் பங்கும் கட்டாயம் காண்ட்ரிப்பூட் செய்ய வேண்டும் என்பது என் திருத்தத்தின் நோக்கம். சாதாரணமாக கோவிலிருந்து சர்க்காருக்கு கணக்குக் கொடுக்கும்போது கட்டிடங்கள் கட்டியதற்கும், மற்றச் செலவுகளுக்கும் பணம் சரியாகப் போய்விட்டது என்று கணக்குக் கொடுப்பார்கள். கோவில்களுக்கு ஏராளமாக குத்தகைப் பணமும், மற்ற வருமானங்களும் வருகின்றன. ஆனால் திடீரென்று ஒரு லட்ச ரூபாட்க்கு அல்லது இரண்டு லட்ச ரூபாய்க்குக் கட்டிடம் கட்டிவிட்டு அதற்கு நான்கு லட்சம், அல்லது ஐந்து லட்சம் செலவானதாகச் சொல்லி விடுவார்கள். இசையெல்லாம் தடுப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே ‘ not less than 25% for renovation and repair ’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸர்ப்ளஸ் 50% ஆக இருந்தால் தான் நல்லது. அதற்கான திருத்தத்தை முன் கூட்டியே கொடுக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. ‘ரீப்பேர் அண்ட் ரெனோவேஷன்’, ரொம்பவும் முக்கியம். இங்கே

“ (a) the due maintenance of the objects of the institution and the proper performance of the services therein;

(b) the due discharge of liabilities of loans binding on the institution;

(c) the repair and renovation of the buildings connected with the institution, the provision made under this clause not being less than twenty-five per centum of the surplus in the income of the institution for the year.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 50% ஆக இருந்ததை ஏன் குறைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. குறைக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதைக் கனம் அமைச்சருக்குத் தெரிவிப்பதற்காகத் தான் பேச முற்பட்டேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்தார். இது அங்கே நன்றாக விவாதிக்கப் பட்டது. இது அசல் மசோதாவில் 50 சதவிகிதமாக இருந்தது. எல்லாக் கோயில்களிலும் இவ்வாறு ஒத்தி வைத்துவிட்டால் முக்கியமாக சில கோவில்களுக்குப் போதிய பணம் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்பதால் இது 25 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th September 1959]

“(d) the contribution to the reserve fund of the institution at the rate of 50% in the case of Math and 25% in the case of other religious institutions” என்ற திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி கொடுத்திருக்கிறார். இது அந்த அந்த ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தது. கமிஷனர் நிலைமையைப் பரிசீலித்து எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும். அந்த அதிகாரம் கமிஷனருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் சரி என்று சொல்லி இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 87.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 87 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“(i) in sub-clause (4), omit the words ‘more than two hundred rupees but’.

(ii) omit sub-clause (5) and re-number sub-clause (6) as sub-clause (5).”

The amendment was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

Clause 88 was put and carried.

Clause 89.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 89 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே ஒரு விளக்கம் வேண்டும். ஏதாவது தவறுகள் நடந்தால் அதுபற்றி கமிஷனர் விசாரணை செய்து சம்பந்தப்பட்டவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது. கமிஷனர் ஒரு வேளை நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் இன்ஸ்டிடியூஷனை யார் பாதகமாக்கப்பார்கள்?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கமிஷனர் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படலாம். அதை அரசாங்கம் கவனிக்கும்; நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தோன்றினால் அதற்கு அரசாங்கம் கமிஷனருக்கு உத்தரவுபோடலாம்.

The clause was put and carried.

Clause 90.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 90 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“In sub-clause (2), for the words ‘within a specified time’, substitute the words ‘within one year’.”

9th September 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆடிட்டில் தவறுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் பல வருஷங்களாக நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை. ஆகவே இத்தனை வருஷங்களுக்குள், இத்தனை மாதங்களுக்குள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று விதிக் வேண்டும். இந்த நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறது என் திருத்தம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இங்கே ஒரு டிஸ்க்ரிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தொகை எவ்வளவு என்பதைப் பொறுத்தது. குறைந்த தொகையாக இருந்தால், சில மாதங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் ; அதிகமான தொகை என்றால் அதிகக் காலம் பிடிக்கும். ஆகவே இங்கே கால வரம்பு வைக்காமல் இதைக் கமிஷனரின் டிஸ்க்ரிஷனுக்கு விட்டுவிட வேண்டும் என்று சொல்லி இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 91 was put and carried.

Clause 92.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 92 do stand part of the Bill.”

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) for the word ‘ seven ’, substitute the word ‘ five ’.”

SRI V. SANKARAN : Sir, I second the amendment.

SRI T. SAMPATH : I move—

“ In sub-clause (1) for the words ‘ seven per cent ’ substitute the words ‘ six per cent ’.”

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI T. SAMPATH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கண்டிரிப் யூஷன் என்ற வகையில் கமிஷனருக்கு ஒவ்வொரு கோயிலும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய பிரிவு இது. இது சம்பந்தமாக கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்து டாக்ஸ் என்ற வகையில் அரசாங்கத்திற்கு இந்தக் கட்டணத்தை வசூல் செய்யும் உரிமை உண்டா என்ற சர்ச்சை கிளப்பப்பட்டது. இப்போது அதை மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். கவர்ன்மெண்ட் என்பதற்குப் பதிலாக கமிஷனர் பண்ட் என்று சொல்லப் படுகிறது. எப்படி இருப்பினும் 7 சதவீதம் என்பது அதிகம் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் எழ்மையான நிலையிலுள்ள கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளால் 7 சதவீதம் கொடுக்க முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் 6 சதவீதமாக இருந்தால் சரியாக இருக்குமோ என்று எண்ணுகிறேன். பழைய சட்டத்தில் 3 சதவீதமாக இருந்தது. அதை 5 சதவீதமாக திருத்தினார்கள். இப்போது 7-ஆக திருத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் அதை 6 என்று மாற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

12-30
p.m.

[9th September 1959]

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் சம்பத் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி எல்லா கோயில்களிடமிருந்தும் 7 சதவீதத்திற்குக் குறைவில்லாமல் கண்டிரிப்பூஷன் வாங்கவேண்டுமென்று இந்த ஷரத்து இருக்கிறது. முன்னால் 3 சதவீதமாக இருந்தது. இப்போது 7 சதவீதமாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். பல கோயில்கள் இன்றைய தினம் நல்ல வருமானம் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. வருமானம் இல்லாமல்-அவைகளுள்ளும் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் முன்பு விளக்கிய மாதிரி கோயில்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானமெல்லாம் கோயில் மனைகளுக்கு வரி வாங்குவதி லிருந்துதான். அது முன்பு போட்ட அளவிலேயே, குறைந்த அளவிலேயே இருக்கிறது. அதுவும் சில இடங்களில் கட்டாமல் இருந்து விரிகிறார்கள், அதுவும் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. லிடி டெனெண்ட்ஸ் ப்ரொ டெக்ஷன் ஆகப்படி கோயில்களுடைய சொத்தை விற்றுவிட்டால் அதுவும் குறைந்த விலைக்கே போகிறது. அன்றைக்கு கற்பூரம் என்ன விலையாக இருந்தது, இன்றைக்கு என்ன விலையாக இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அன்றைய வருமதானத்தைவிட ஐந்து மடங்கு அதிகரித்தால் தான் நித்தியப்படி பூஜை, நைவேத்தியங்களைச் சரிவரச் செய்ய முடியும். ஆனால் அந்த அளவுக்கு வருமானம் வருவதில்லை. இம்மாதிரி பார பூசமில்லாமல், 7 சதவீதம் என்று ஷைலக் மாதிரி கேட்டால் அது சரியா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அதிக வருமானம் இருக்கக்கூடிய கோயிலாக இருந்தால் 7 சதவீதம் கேட்டால் ஒத்துக் கொள்ளலாம். குறிப்பாக சில கோயில்களில் உற்சவம்கூடச் செய்ய முடியாது இருக்கிறது. ஈவு இரக்கமில்லாமல் 7 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது முறையல்ல. அதைத் தவிர 1½ சதவீதம் ஆடிட் பீஸ் கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அதே ரூபட எக்ஸ்சுடிவ் ஆபீஸர்களுடைய சம்பளத்தை நாங்களே கொடுக்கவேண்டும். இன்றைய தினம் கொடுத்துத்தான் வருகிறோம். அதிலே வரக்கூடியவர் ஹவ்ஸ் ஆனவராக இருந்தால் அவருக்கு ரூ. 140 வரையில் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருப்பதால், இத்தகைய ஏழைக் கோயில்களின் பேரில் கொஞ்சம் கருணை வைத்து 50,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ள கோயில்கள் 7 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது வரவேற்கத் தக்கது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே வேண்டுமானாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆண்டவன் மத்தியிலும் ஏழை, பணக்காரர் என்ற வித்தியாசம் இருக்கிறது, அங்கே இன்னும் கம்ப்யூனிஸம் வரவில்லை. ஆகவே கருணை வைத்து ஷைலக் மனப்பான்மையைக் காட்டாமல் இத்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சம்பத் அவர்கள் சொன்னது போல் 6 சதவீதம் போதும் என்று நினைக்கிறேன். முதலில் 3 சதவீதமாக இருந்தது, பிறகு அது 5 சதவீதமாயிற்று. இதைத் தவிர ஆடிட் பீஸ் 1½ சதவீதம் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. முன்பு இருந்ததைவிட 2 சதவீதம் அதிகமாக இருப்பது பெரிய கோயில்களைத்தான் பாதிக்கும். இதற்கென்று வருஷத்தில் 10,000 ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கும். இப்போது எக்ஸ்சுடிவ் ஆபீஸர் களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம், பிராவிடெண்ட் பண்ட்டுக்கு கண்டிரிப் பூஷன் கொடுக்கிறோம், 3%ம், அல்லது 5% இருந்தபோதே அதிகமாக இருந்தது, வேண்டுமானால் இன்னும் 1% எடுத்துக்கொள்ளட்டும், ஆக இது 6% ஆக இருக்கலாம். பெரிய கோயில்களில் வேலை செய்பவர்களுடைய ஸர்வீஸ் கண்டிஷன்னை இம்ப்ரூவ் செய்வதாக ப்ரொபோஸல்கள் இருக்கின்றன. அதற்கே 10,000 ரூபாய் செலவழியும். அதற்கு உபயோகப் பட்டாலும் செளகரியமாக இருக்கும். அதற்கு பதில் இன்னும் 7 சதவீதமாக கொடுக்கவேண்டுமென்பதை 6 சதவீதமாகக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 7% என்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டதெல்லாம் இந்த இலாகாவின் நிர்வாகச் செலவிற்காகவும், கோயில்களின் மேற்பார்வைச் செலவிற்காகவும் தான். வேண்டுமென்றுதான் இப்படி மாற்றியிருக்கிறோம். வரக்கூடிய

9th September 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

வருமானம் அப்படியே செலவாகிவிடுகிறது. திருப்திகரமான மேற்பார்வை ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குச் செலவு ஆகும். ஆகையால்தான் இதை 7% ஆக மாற்றியிருக்கிறோம். இதிலே மற்றொன்று கனம் அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும், 7% என்பது மாக்ஸிமம். இதிலே “நாட் எக்ஸ்டிரா” என்றுதான் இருக்கிறது. இதை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் செலெக்ட் கமிட்டியில் இருந்தார். இது அவருக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் அனந்த நாயகி அவர்கள் கோயில் விஷயத்தில் அக்கரை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். தர்மகர்த்தாக்கள் எவ்வளவு கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னதிலிருந்து அவர்கள்கூட ஒரு தர்மகர்த்தா என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு கண்காணிப்பாக இருப்பவர்களுக்கு இது தெரியவில்லையே என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இப்போதுகூட கண்டிரிப்பூஷன் ஒரு ஸ்லாப் முறையில்தான் படிப்படியாக வருமானத்திற்குத் தக்கப்படி இருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : மொத்த வருமானம் எவ்வளவு? அதில் செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மொத்த வருமானம் 10 லட்சம் ரூபாய். அதில் செலவு 10 லட்சம் ரூபாய்.

இதிலே 7% என்பது 2 லட்சம் ரூபாய் வருமானமுள்ள கோயில்களுக்குத் தான். மதரைக் கோயிலுக்கு 7% வரும். இது கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்களுக்குத் தெரியும். இதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி கவலைப்படவேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு இது வராது. இப்போது குறைந்த அளவு 3% என்று இருக்கிறது. இப்போது 5% என்பதை 7% என்று அதிக வருமானமுள்ள கோயில்களிடம் வாங்கி, குறைந்த வருமான முள்ள கோயில்களிடமிருந்து வாங்குவதில் 3% என்பதை 2% ஆகக் குறைப்பதாக இருக்கிறோம். குறைந்த வருமானமுள்ள கோயில்கள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் குறைத்து, அதிக வருமானமுள்ள கோயில்கள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்துகிறோம். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

The clause was put and carried.

Clauses 93 to 112 were put and carried.

Clause 113.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

“That clause 113 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI : I move the following amendment—

“Omit the words ‘in cases of emergency’.”

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எரியா கமிட்டி தீர்மானம் செய்வதை அது சீராக இருந்தும் மேற்கொண்டும் அந்தத் தீர்மானம் கமிஷனர் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். பல சமயங்களில் எரியா கமிட்டி தவறு செய்யக் கூடும். அந்தச் சமயங்களில் கமிஷனருடைய அதிகாரம் மூலமாக “இன் கேஸ் ஆப் எம்ர்ஜென்ஸி” என்று வேண்டாம், எப்போது சரியல்ல என்று படுகிறதோ “அப்போது எரியா கமிட்டி தீர்மானத்தை ரத்து செய்ய அதிகாரம் வேண்டுமென்பது எனது திருத்தத்தின் நோக்கம்.

[9th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமரக ஏரியா கமிட்டிக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. சில கனம் அங்கத்தினர்கள்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏரியா கமிட்டி முடிவுகளையெல்லாம் அப்படியே ரத்து பண்ணிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு இல்லையென்று சொன்னேன். “In case of emergency” என்று இருப்பது அவசியம். இல்லையென்றால் நீனேத்த போதெல்லாம் தலையிடுகிறார்கள். ஏரியா கமிட்டியில் அம்மாதிரி குறைபாட்டுக்கு இடம் இல்லாமல் தொண்டாற்ற வேண்டும். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கில்லை. “In case of emergency” என்று இருப்பது அவசியம் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 114 and 115 were put and carried.

Clause 116.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

“That clause 116 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I move the following amendment :

“In sub-cause (2), for item (iii), substitute the following :—

‘(iii) the powers of the Government, the Commissioner, a Deputy Commissioner, an Assistant Commissioner or an Area Committee to hold inquiries, to summon and examine witnesses and to compel the production of documents.’”

SRI N. K. PALANISAMI : I move the following amendment :

“After item (xii) of sub-clause 2 add the following item, namely :

‘(xii-A) the manner of disposal of jewels which are admittedly old and not at all in use belonging to the religious institutions.’”

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I move the following amendment :

“Add the following as new item to sub-clause (2) :

‘(xxvii) the grant of pension or gratuity to Executive Officers who retired before the commencement of this Act’.”

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பல கோயில்களிலே லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பெறுமான சொத்துக்கள் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. கோயில்களில் உபயோகமாக இருக்கக்கூடிய நகைகளைத் தவிர மற்றவற்றை, ஒன்றும் பிரயோஜனம்

9th September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

இல்லாமல் இருப்பவற்றை எடுத்து வேறு பல நல்ல காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தவேண்டும். அந்தப் பழைய நகைகளை எடுத்து விற்பது நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம்.

கோயில்களில் வேலை செய்யக்கூடிய கீழ்த்தரச் சிப்பந்திகளுக்கு அவர்களுடைய நிலைமை சீரடைய வேண்டுமென்ற வகையில் அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று செலக்ட் கமிட்டியில் கூடக் கூறப்பட்டது. கனம் மந்திரியவர்களும் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு 10, 15 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் கிடையாது. 20 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்து விட்டு ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளப்பவர்களுக்கு பின்னர் வாழ வேறு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய சிப்பந்திகள் போனதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைத்து அவர்களுக்குச் சாதாரணமாக சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கும் அளவில் சம்பளம் போன்ற மற்ற வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர் களுடைய பென்ஷன் சம்பந்தப்பட்டது. இதற்கு களர்ஸ் 12-ல் சர்க்கார் தரப்பில் வந்திருக்கும் திருத்தம் ஓரளவு அந்தக் குறையைப் போக்குகிறது. 'Saving immediately before the date of the commencement of this Act' என்று மாத்திரம் அதிலே இருக்கிறது. ஆனால் சில ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு என்பதை சில ஒன்றிரண்டு வசூல்களுக்கு முன்பு ரிடையர் ஆணவர்கள் என்று திட்டவதில் யாதொரு தவறும் இருக்க முடியாது என்று தோன்றுகிறது. அந்த நிலைமையே 1951-ஆம் ஆண்டின் ஆக்ட் 19 அமலுக்கு வந்த அதே காலத்தில் வந்தள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் பென்ஷன்கிடைக்கும் வாய்ப்புக் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் அமையும் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பழனிசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை வன்மையாகக் கண்டிக்கும் முறையில் ஒருசில வாதத்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயில்களில் ஆண்டவனின் சொந்தாக இருக்கும் நகைகளை, உபயோகம் இல்லாத நகைகளை எல்லாம் விற்பனை வேண்டுமென்றும் அதை மற்ற பல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும் அவர் இங்கு மத்திரமல்ல, பொறுக்குக் கமிட்டியிலும் "டிஸஸெண்டிங் நோட்" கொடுத்திருக்கிறார். எந்த நகை உபயோகப்படுவது, எந்த நகைகள் உபயோகப்படாது என்பது அவரவர்களுடைய நோக்கத்தைப் பொறுத்தது. எல்லா நகைகளும் சபாநாயகர் அலங்கரிக்க உபயோகப்படுவதுதான். பழைய காலத்து நகைகள், இந்தக் காலத்து நகைகள் என்று கிடையாது. பழைய காலத்து காசு மாலை இந்தக்காலத்து நகையாகி விட்டது. பழைய காலத்து மாங்காய் மாலை இந்தக் காலத்து கையாடிக் கிடக்கிறது. பழைய காலத்து முறையிலே இந்தக் காலத்தில் நகைகள் போடும் நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. பழைய காலத்து நகைகளை உபயோகமாக்குவது என்று எப்படிக்கூற முடியும்? பழைய காலத்து வைரங்களையும், கெம்புகளையும், கலை நுட்பங்களையும் நாம் பார்க்கவேண்டுமென்றால் இந்த மாதிரிப் பொதுச் சொசைதாசு கோயில்களில் இருந்தால்தான் பார்க்கமுடியுமே அவிர தனிப்பட்டவர்களிடம் இவைகள் எல்லாம் இருந்தால் அதனால் ஒன்றும் பலன் இல்லை. இவைகள் எல்லாம் கலை அழகு பொருந்தியவை. தமிழினிய கலைத் திறமையை விளக்கக் கூடியவை. பூச்சிக் கூடு, தலைச்சரம் முதலிய நகைகளை எல்லாம் கலைச் சின்னங்களாகக் கருதவேண்டும். "மெட்ரியலிஸ்ட்" என்று சொல்லும் முறையிலே எப்பொழுதும் பணத்தின் மேலேயே கண்காணிக் இராது பழங்காலப் பண்பாட்டையும், கலை நுட்பங்களையும் காப்பாற்ற

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [9th September 1959]

வேண்டும் என்று கூறி இனியாவது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரக்கூடாதென்று கூறி, கனம் அமைச்சர் அவர்கள்—கனம் அமைச்சர் அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்—கட்டாயமாக இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சட்டநாத கையாளர் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எக்கியூட்டிவ் ஆபீசர்கள் அஸோஸியேஷனில் இருந்து ஒரு முறையிலே வந்தது. அதில் இருந்த பொருளை மட்டும் எடுத்துச்செல்ல விரும்புகிறேன். 116-வது செக்ஷனில் சப்-செக்ஷன்கள் 25, 26, முதலியவற்றைப் பார்த்தால் 1951-ல் போர்டு ஆபீசர்கள் இருந்தவர்கள் எல்லாம் கவர்ன்மெண்ட் செர்வண்ட்ஸ் என்ற முறையிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்னால் இருந்த செர்வீஸ் கணக்கிடப்பட்டது. 1951-க்கு பின்னால் ரிட்டையர் ஆனவர்கள் மட்டுமல்ல, 1951-க்கு ஒரு சிறிது காலத்திற்கு முன்னால் ரிட்டையர் ஆனவரும், முன்னரே ரிட்டையராகி இறந்துபோய்விட்ட வாரிசுகளுக்குக் கூட விதி முறைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதே முறையில் இவர்களையும் கவர்ன்மெண்ட் செர்வண்ட்ஸ் ஆக மாற்றும்போது அதே சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், பாகுபாடு காட்டக்கூடாதென்றும் முறையிட்டார்கள். அந்த முறையில் சப்-செக்ஷன்கள் 25, 26-ஐத் திருத்தவேண்டும்.

“The grant of pensions or gratuities to officers and servants of the Board who retired before the 30th September 1951” என்று முன்னால் ‘ரிட்டையர்’ ஆனவர்களுக்கு என்ன பென்ஷன், கிராச்சவடி கொடுக்கவேண்டுமென்று வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 26-வது சப்-செக்ஷனில்—

‘the grant of gratuities to the heirs of deceased officers and servants of the Board who retired before the 30th September 1951’ என்று முன்னால் ரிட்டையராகி இறந்துபோனவர்களுடைய வாரிசுகளுக்குப் பென்ஷன், கிராச்சவடி வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஆரம்பித்ததிலிருந்தும், அதற்குப் பின்னால் ரிட்டையர் ஆனவர்களுக்கு மட்டுந்தான் பென்ஷன், கிராச்சவடி வசதி அளிக்கும் முறையிலே 12-வது க்ளாசுக்கு ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். சமீப காலத்திலோ அல்லது சிறிது முன்னாலோ ரிட்டையர் ஆனவர்களுக்கு இந்த வசதி அளிக்கப்படவில்லை. முன்னாலே போர்டிலே வேலை செய்தவர்களுக்கும் அப்பொழுது இந்த வசதி செய்யப்பட்டதே, அதேபோல் எங்களுக்கும் கொடுக்காமல் என் டிஸ்க்ரிமினேஷன் செய்யப்படுகிறது என்று அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI T. SAMPATH :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவானது இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விதிக்க அமைக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைத் தருவதாகும். 116-வது பிரிவுக்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமானது மேற்படி பிரிவின் கடைசியில் 27-வது உப பிரிவாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது. அதாவது, எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் ரிட்டையர் ஆனபிறகு அவருக்கு கிராச்சட்டி. பென்ஷன் இதுபோன்ற நன்மைகள் கிடைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தின் பேரில்தான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

நேற்றையதினம் அரசாங்கத் தரப்பிலே 12-வது க்ளாசுக்குத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது.

‘For the purpose of pension or other remuneration payable to any executive officer serving immediately before the date of the commencement of this Act and retiring on or after that date, the Government may take into account the service of such officer before that date, subject to such conditions as may be prescribed’ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “Before the date” என்று சொல்லப்

9th September 1959] [Sri T. Sampath]

பட்டிருப்பது தெளிவாக இல்லை. கேதி எதைக் குறிப்பிடுகிறது என்ற தெளிவில்லை. “பிபோர் தி டேட்” என்றால், “பிபோர் தி டேட் ஆப் தி பர்ஸ்ட் எண்டரி இன்ட்ரூ சர்வீஸ்” என்று தெரியவில்லை. “before the date of his first entry into service” என்று இருந்தால் ரொம்ப அழகாக இருக்கும். இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் இந்த நன்மை கிடைக்கும். வியக்தமாக இல்லாவிட்டால் சிறிது குழப்பத்திற்கு இடம்கொடுக்கும். ஆகையால் தான்,

“(xxvii) the grant of pension or gratuity to Executive Officers who retired before the commencement of this Act” என்பதை 27-வது உட்பிரிவாக அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளுமானால் தெளிவு பட்டுவிடும். அந்த அளவிலே இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. சங்கரன் அவர்கள்கூட, 25, 26 உட்பிரிவுகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். போர்டிலே ஏற்கனவே வேலை செய்தவர்களுக்கு பென்ஷன் உண்டு என்று குறிப்பிடுகிறது. அவர்களுக்கு அந்த நன்மை இருக்குமானால், ஏன் இவர்களுக்கும் இருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். எந்த வகையிலே பார்த்தாலும், நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் ஒரு திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டால் இந்தக் குழப்பம் எல்லாம் நீங்கி மிகத் தெளிவாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: இங்கு கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தங்களைக் குறித்து இரண்டொரு . . .

DEPUTY SPEAKER: Whom is the hon. Member addressing? He should address the House through the Chair.

SRI K. ANBAZHAGAN: கனம் தலைவர் அவர்களே. கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தங்களைக் குறித்து இரண்டொரு கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க நிற்கின்றேன். இதற்கு முன்னால் இந்தத் துறையில் பதவியில் இருந்து விலகியவர்களுக்குப் போதுமான அளவு க்ராச்சுவடி தொகை அளிக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை, மிகக் குறைவாகவே அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு மேலும் பென்ஷன் முறையிலே உதவியளிப்பது இந்தச் சட்டம் வந்ததற்கு முன்னால் விலகியவர்களுக்கு அளிப்பது இயலாது என்று கருதினாலும் போதுமான அளவு க்ராச்சுவடி தொகை அளிக்கப் படாமல் இருக்கும்மாதலால், அவர்களுக்கெல்லாம் அந்தக் குறையைப் போக்கக்கூடிய முறையில் இதற்கு முன்னால் பதவியிலிருந்து விலகியவர்களுக்கு அந்த க்ராச்சுவடி தொகையைச் சற்று அதிகப்படுத்தி அளிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று, கோவில்களிலே பயன்படுத்தும் நகை, பயன்படுத்தாத நகை என்ற கருத்து எழுந்தது. ஏராளமான நகைகள் கோயில்களில் இருப்பவைகளை அவர்கள் எந்த நல்ல நேரத்திலும் கூடப் பயன்படுத்தவ தில்லை. ஒரு பகுதியைப் பயன்படுத்தக்கிறார்கள். பயன்படுத்தாமல் இருக்கக் கோயில் நகைகளையெல்லாம் காய்ச்சி அழித்து அவைகளை ரூபாயாக மாற்ற வேண்டும். வேறு வகையிலே பயன்படுத்தவேண்டும் என்றுகூட நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், அப்படிப்பட்ட நல்ல கலைத் திறனுடைய நகை இருக்குமானால், அவைகள் கோயில்களிலே இன்னைய தினம் ஓரளவு தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்ற காரணத்தால் மீதமுள்ள நகைகளை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் கோயில் நகைக் கண்காட்சி நிலையம் ஏற்படுத்தி, ஒரு ம்யூசியம் ஏற்படுத்தி, அதிலே வைப்பார்களானால் நிச்சயமாக பார்க்கிறவர்களாலே அந்தக் கலையழகு ஓரளவு உணரப்படும், உண்மையாகவே அவை கோயிலிலே இருக்கும் நேரத்தில் சிலைகளுக்குப் பூட்டப்படும் நேரத்தில் தெரிவத்திற்குப் போடப்படும் நேரத்தில் அந்த நகையினுடைய தனி அழகு தெரிய தில்லை. இரும்புப் பெட்டியிலே பாதுகாப்பான இடத்தில் பூட்டப்பட்டிருக்கும் பல காலங்களில் அவை கவனிக்கப்படுவதில்லை. எனவே, அந்த நகைகளில் கலைத்திறன் இருக்குமானால், அவை மக்களுக்குப்

[Sri K. Anbazhagan] [9th September 1959]

பயன்படவேண்டுமானால், அவை கண்காட்சி நிலையமாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த வகையில் அவற்றை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தலாம் உண்மையாகவே, தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் என்று கருதுகிறேன்—கோயில் சம்பந்தப்பட்ட பல பொருள்களைக்கொண்ட ஒரு கண்காட்சி நிலையத்தை ஒரு தனிப்பட்டவர் பெரியவர்தானே சேர்த்து வைத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவை களை மதுரை போன்ற இடத்தில் பெரிய கண்காட்சி நிலையம் அமைப்பதாயிருந்தால் தரக்கூடும். கோயில், அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பல கோயில்களிலே இருக்கும் பயன்பாடாக, நல்ல கலைத்திறனுடைய பொருள்களையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு இடத்தில் வைப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக வழிசெய்தால் அது நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத் தீர்மானத்திற்கு ஓரளவு பயன்தரும் என்று கருதி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஓய்வு எடுத்துக்கொண்ட நிர்வாக அதிகாரிகளைக் குறித்து சில திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. 116-வது செக்ஷனிலே

“the grant of pensions or gratuities to officers and servants of the Board who retired before the 30th September 1951”

என்று இருக்கிறது. ஆனால், இதற்கு முன்னாலே ரிடையர் ஆனவர்களுக்கு பென்ஷன் போன்றதெல்லாம் கொடுப்பதென்றால், எப்பொழுது ரிடையரானவர் இன்னது என்றே தெரியாமல் அரசாங்கம் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதென்றால், உள்ளபடியே எவ்வளவு செலவாகும் என்று கூட தெரியவில்லை. இப்பொழுதிருக்கு எவ்வித்யுடில் ஆபீசரைப்பற்றி திருத்தம் நானே நேற்று பிரேரேபித்தேன். இதற்குமுன் ரிடையர் ஆனவர்களைப் பற்றிய திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

கோயில் நகைகள் போன்ற மற்ற விலையுயர்ந்த சாமான்களைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் திரும்பி அனைத்தநாயகி அவர்கள் இதைவயல்லாம் விற்பது சரியல்ல என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள், இதைபெல்லாம் ஒரு சென்ட்ரல் ம்யூசியத்திலே வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எந்தெந்த கோயில்களில் என்ன என்ன நகைகள் இருக்கின்றனவோ அவையெல்லாம் கோயிலைச் சேர்ந்த சொத்துக்களாகும். அவைகளை எடுத்து அரசாங்கமோ அல்லது வேறொரு ஸ்தாபனமோ தனியாக வைப்பது என்பது முடியாது. ஆனால், நான் கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்வேன். இந்த விலை மதிக்கத்தக்க ஆபரணங்கள் மக்களுடைய பார்வைக்காக அப்போதைக்கப்போது காட்டப்படுகின்றன. அதற்கு ஒரு குறைந்த கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள். இராமேசுவரத்தில், மதுரையில், ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ள நகைகளைப் பார்க்கலாம். பார்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதி அப்போதைக்கப்போது செய்யப்படுகிறது. அதற்குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்தினால் பார்க்கலாம். ம்யூசியத்திலே வைத்தால் பந்தோபஸ்தாக இருக்க முடியாது. விற்கக் கூடாது என்று அல்ல. விற்கும்தோ நகை வேண்டாம் என்பதற்காக விற்கவேண்டியதில்லை. நல்ல நகைகளாக இருந்தால் அவைகளை அழிப்பதில்லை. சிலவற்றை அழிக்கவேண்டிய நிமித்தம் ஏற்பட்டால் விற்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருந்தால் அதை அழிக்கலாம். அந்த வகையில் கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தம் ஓரளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது. அவர் அனுபவத்தோடு சொல்கிறார். அவருடைய திருத்தத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில், அதை ஒரு திருத்தத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நான் இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :

“In item (xii) of sub-clause (2) of clause 116 after the words religious institutions insert the words ‘and the conditions and restrictions subject to which the jewels and other valuables of religious institutions may be disposed of’.”

9th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் போதுமானது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was by leave with-
drawn.

1-00
p.m.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was put and
lost.

The Government amendments were put and carried.

The clause as amended was put and carried.

Clauses 117 to 119 were put and carried.

New Clause 119-A.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Deputy Speaker,
Sir, I move the amendment standing in my name, namely :

“ And the following new clause after clause 119—

‘ (1) On the coming into force of this Act, the conditions of service of Executive Officers, appointed under Schemes framed or deemed to have been framed, under section 92 of the Code of Civil Procedure or under Act II of 1927, or under Act XIX of 1951, shall be regulated by rules made by the Government from time to time as if they had entered the service of the Government on the date of their first entertainment as such Executive Officer.

(2) to those who retired before the commencement of this Act, the Government may accord such relief, by way of pension or gratuity as, they may in their discretion deem fit ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The amendment is before the House for discussion.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம், ஏற்கனவே 116-வது பிரிவின்கீழ் ஒரு பிரிவை சேர்க்க வேண்டும் என்று 98-ஆவது திருத்தமாக கொடுத்திருந்தேன். அது இடம் பெறவில்லை. அதே கருத்துடன் தான் இந்த திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு கமிட்மென்ட் ஏற்படும் என்பது எனக்கு திட்டவாட்டமாகத் தெரியாது, சொல்லவும் முடியாது. ஆனால் சர்க்காரிடத்தில் அதன் புள்ளி விவரம் இருக்கலாம். இதற்கு முன்பு 1951-ம் வருஷத்திய 19-ஆவது ஆக்ட் படி அவர்களுக்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே முறையில் இங்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதாக ஆகும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பே விளக்கியபோது எனக்குள்ளே கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். எவ்வளவு தூரம் இதனால் கமிட்மென்ட் ஆகும் என்பது எனக்கும் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த நிலைமையில் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clauses 120 to 122 were put and carried.

[9th September 1959]

SCHEDULE.

DEPUTY SPEAKER : The motion is :

' That the Schedule do stand part of the Bill '.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move :

' In the Schedule, for the heading ' V. Appeals to Government, Commissioner, Deputy Commissioner or Trustee ', substitute the heading ' V. Appeals to Government, Commissioner or Deputy Commissioner ' . "

The amendment was put and carried.

The Schedule as amended was put and carried.

Clause 1.

DEPUTY SPEAKER : The motion is :

' That clause 1 do stand part of the Bill '.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :

' In sub-clause (4) (a) (ii) omit the words ' for different areas and ' .

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது சர்க்கார் எந்தெந்த இடத்தில் வேண்டுமோ அங்கு அமுல் செலுத்துவார்கள் என்று இருக்கிறது. அதற்கு பிரகடனம் செய்யப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா தொழில் சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. தொழில் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்கு என்று சொல்லலாம். கோவிலுக்கும், மடத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. கோவில் எல்லா இடங்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்டது. ஆகவேதான் ஒரே சமயத்தில் எல்லா இடத்திலும் அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஒரே சமயத்தில் ராஜ்யம் பூராவும் வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தம். இதில் ஒன்றும் தடை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார் என்றும் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது மிகவும் விரிவான ஒரு சட்டம். இந்தச் சட்டம் பூராவும் குறிப்பிட்ட தேதியில் வரவேண்டும் என்று சொல்வதில் மிசவும் சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகவே தான் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமைக்கு வருவதுகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

The Preamble was put and carried.

9th September 1959]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, I move :

‘ That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959), as amended, be passed ’.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா மிகவும் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. க்ளாஸ் பை க்ளாஸ் எடுத்துக்கொண்டு பல திருத்தங்களைப் பற்றி பேசும்போதும் விரிவாக பல அம்சங்களைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. ஆகவே, மேலும் மேலும் சபையின் காலத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டேன். அப்படியே மற்றவர்களும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் கொஞ்சம் சோர்வு கூட ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஜாயிண்ட் செலெக்ட் கமிட்டியில் இந்த மன்றத்தின் அங்கத்தினர்களும், இன்னொரு மன்ற அங்கத்தினர்களும் உண்மையாக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு விவாதித்தார்கள். அற நிலையங்கள் நல்ல முறையில் சீராக பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் எண்ணம் கொண்டிருந்தார்கள். ஆலயங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இதில் எல்லோரும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்தார்கள். அவர்களுடைய சிறந்த யோசனைகளையும் தெரிவித்தார்கள். அதற்கெல்லாம் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற மன்றத்திலும் இது நல்ல முறையில் விவாதிக்கப்பட்டு சட்டமாக இருக்கிறது. எல்லா அற நிலையங்களும் நம்முடைய சிறந்த செல்வம் ஆகும். அந்தச் செல்வம் இன்னும் தழைத்தோங்க வேண்டும். அற நிலையங்கள் சரியானபடி பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதன் மூலம் மேலும் மேலும் மக்களுடைய சீரிய உயர்ந்த வாழ்க்கைக்கு உகந்தவகையில் பயன்படவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved:

“ That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L. A. Bill No. 7 of 1959), as amended, be passed ”.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா இப்பொழுது சட்டம் ஆக இருக்கிறது. நம் முடைய மாநிலத்தில் உள்ள சட்ட தொகுப்பில் ஒரு தேவையில்லாத சட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் ஏற்கனவே என்னுடைய துவக்க உரையில் குறிப்பிட்டேன். ஒவ்வொரு பகுதியாக சபை இதனை விவாதித்து இதனைத் தேவை என்று கருதியிருக்கிறது. இப்பொழுது சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட போகிறது. அதனையொட்டி சில கருத்துக்களை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை எந்த நோக்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு சர்க்கார் சட்டமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டு வந்தார்களோ அந்த நோக்கமானது விரைவில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆவல். இது நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் விரைவில் மத அறநிலையங்கள், கோவில்கள் உட்பட எல்லாம் சீராக ஒழுங்குபடுத்தி உண்டவகுடைய திருப்பணிகள் அனைத்தும் ஒழுங்காக நடைபெற்று மக்களிடத்தில் நம்பிக்கையை உண்டாக்கி நல்ல முறையில் இது அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல். இந்தச் சட்டம் நிரந்தரமாக நமது சட்டத் தொகுப்பில் இடம் பெற வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசையல்ல. எவ்வளவு விரைவில் இந்தச் சட்டம் வாயஸ் பெறப்படுமோ அந்த நாளை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அப்படி வாயஸ் பெரும் அளவுக்கு எந்த நாள் வருகிறதோ அந்த நாள் தான் விரைவில் மதத்திற்கு நல்ல நாள். அந்த நாளை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த நாள் விரைவில் வரவேண்டும். இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வாழ்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[9th September 1959]

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்ட இருக்கிற இந்தச் சமயத்தில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். முகலாவதாக, இந்த மசோதாவைப் பற்றி ஓரளவு ஆட்சேபனை தெரிவித்தவர்கள் இந்துமத அனுஷ்டானங்களிலே அளவுக்கு அதிகமாக அதிகாரிகள் தலையிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமோ என்கிற ஐயத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். இந்த அடிப்படையில் பத்திரிகைகளிலே பல கருத்துக்கள் எழுதப்பட்டன. அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்து உரைத்தார்கள். ஆனாலும் ஒன்று கூட சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிற போது இத்தகைய பணியாற்றுகிற அத்தனை அலுவலர்களும் ரிலிஜியஸ் சென்டிமெண்ட், ரிலிஜியஸ் பீலிங் என்பதற்கு முதல் இடம் சட்டத்திற்கும் அதிகப்பட்டுக்கூட கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, இதில் ஈடுபட்டிருக்கிற அலுவலர்கள் மற்ற இலாகாவில் வேலை செய்கிற எத்தனையோவர்களைப் போலத் தங்களைக் கருதிவடாது மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்கள், மதச் சம்பந்தப்பட்ட பண்புகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மசோதா அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படுகிற போது அவர்களும் அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்கிற உணர்ச்சியோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும். இன்னொன்று, அதிகப்படியாக இருக்கக் கூடிய பணத்தை எந்த எந்த வழியில் செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் அநேக அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிய வரையிலும் சட்டத்தில் மாறாது கருத்து இல்லையென்ற போதிலும் நடைமுறையில் வருகிறபோது இந்தக் கருத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு, சட்டத்திற்கு உட்பட்டுக் கூட எந்த இடத்தில் அதிகப்படியான பணத்தைச் செலவிட வேண்டுமோ அங்கே செலவிடாது வேறு துறையில் செலவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கலாம். அப்படி இல்லாது மத உணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட இனங்களில் மசோதாவில் கண்டபடி செலவிட வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, தாவாக்கள், கேஸ்கள் வருகிற காலத்தில் இது சம்பந்தமாக சில விஷயங்களை மேலிடத்திற்கு ரெபர் செய்யவேண்டியபோது அதிக துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வினாக்கள் காலதாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தால் பல போலீஸ்களில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கு இடம் கொடுக்காது துரிதமாக அதிகாரிகள் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்கிற என் கருத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாகும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தச் சட்டம் இந்துமத பரிபாலனத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு விதமான பழக்கவழக்கங்கள், நிறைந்த நாட்டில் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டமாக வருகிறது என்கிற காரணத்தினால் வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக மடங்களுடைய நிர்வாகங்களை, மடாதிபதிகளைக் கட்டுப் படுத்த எவ்வாறு முடியும் என்பதில் சில ஐயப்பாடுகள் எழுந்தது உண்டு. அவசியம் ஏற்படுமாயின் அதற்கென்றே தனியாக விரிவானதொரு சட்டம் கொண்டு வருவதற்கும் இந்தச் சர்க்கார் தயங்கக்கூடாது. பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் இந்த மடங்களைப் பற்றித் தான் குறை கூறினார்கள். ஆகவே இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயில் தீர்வாக ஊழியர்களில் எக்ஸ்பீடியூட்டில் ஆபீசர்களுக்கு மாத்திரம் பென்ஷன் கொடுக்கும் வசதி செய்திருக்கிறோம். ஆனால் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் ஊழியம் செய்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இரண்டு ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுத்திருக்கலாம், அது அவர்களுக்குக் கட்டியிருக்கலாம். ஆனால் இன்றும் அதே சம்பளத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இது சரியல்ல. இப்படி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஊழியர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகச் செய்யவில்லை. ஆகவே இதை

9th September 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

யெல்லாம் கவனித்து பல்வேறு தரத்தில் உள்ள ஊழியர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து—எப்படி பஞ்சாயத்துக்களில் பல பிரிவுகளை வைத்திருக்கிறோமோ—அப்படியே பல பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியாவது அவர்களுடைய சம்பளம், சாலிஸ் முறை, பென்ஷன் இவைகளை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துகின்ற முறையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரலாம். அல்லது இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட விதி முறைகளை ஏற்படுத்தும்போதாவது அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியல்லாது எக்ஸிச்யூடிவ் ஆபீசர் சம்பந்தப்பட்டவரை செய்துவிட்டு, கீழ் இருக்கும் சப்பந்திகளை கவனிக்காமல் விட்டுவிடுவது சரியாகாது. ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் இந்த மசோதா வேலை செய்வதை கவனித்து அதற்குத் தகுந்த திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, though every body else in this House might feel very jubilant about this Bill being passed into law, on my part I feel very unhappy for the simple reason that none of my substantial amendments have been accepted by the Hon. Minister. I am not very much bothered about my verbal amendments, whether they have been accepted or not. But I am very particular about my substantive amendments which sought to provide in the Bill proper representation to the Harijan Community in the administration of the temples and religious institutions. The Hon. Minister came forward with an argument saying that if provision was made in the Bill in favour of Harijans, the same provision should also be made in favour of women, in favour of Backward Classes and so on. That is an argument that does not carry conviction. In my opinion, so far as the constitutional safeguards given to the Harijans go, there is the bounden duty cast on this Government to see that these constitutional safeguards are properly implemented and given effect to by this Government. Otherwise, the constitutional safeguards given to the Harijans would not be worth the paper on which they were written. The Hon. Minister stated that women should be represented, Backward Classes should be represented and so on and so forth. Women and the Backward Classes are not in the same status in the Society as Harijans are to-day. For thousands of years, they have been submerged, they have been downtrodden and the practice of untouchability has been inhumanly practised against this section of humanity. It is only for that purpose, namely, that Harijans for ages past have been at the lowest level of social hierarchy and that they should be uplifted and brought up to the level of the other communities, the Constitution has given such safeguards. If the Hon. Minister or the Government which he represents come forward just to flout the safe guards given to the Harijans, well, we have no other recourse or any remedy. Sir, on this occasion therefore I once again register my protest on behalf of 50 lakhs of Harijans in our State that their legitimate rights have been flouted by this Government, so far as this Bill goes.

• SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப் போகும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய ஒரு சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th September 1959]

கோவில்கள், மடங்கள் எல்லாம் இருக்கவேண்டுமா, அல்லது இரக்க வேண்டாமா என்கிற விஷயம் விவாதத்துக்கரியது அல்ல. அதற்குப் பதிலாக அந்தக் கோவில்களும் சரி, மடங்களும் சரி தங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சொத்துக்களை துர்விநியோகப்படுத்துவதையும், ஏகபோக உரிமை என்கிற முறையில் அநேக ஊழல்களை மோசமாகப் புரிந்து கொண்டு வருவதையும் ஒழித்துக்கட்டி நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்த வேண்டும் என்கிற அளவில் பல கருத்துக்கள் இங்கே வற்புறுத்தப்பட்டன. இப்பொழுது கூட இது சம்பந்தமாக கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு உரிமை இருக்கலாம். ஆகவே இதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து திருத்த வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஜீயர் மடம் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சைவ மடம் போன்ற மூன்று நான்கு வைணவ மடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மடங்களுக்கு லட்சக் கணக்கில் நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏதோ பாடசாலை வைக்கிறோம், வேத பாராயணம் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, கோயில்களுக்கு போய் வழி படுவதையும் நான் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமைகளை தடுக்கக்கூடிய அவ்விரகு ஒருவரும் ஆட்சேபனை செய்தது கிடையாது. இந்த மடங்களிலிருக்கும் நிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருவாய் நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய ஆட்சேபனை. தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்குள்ள சொந்தமான நிலங்களுக்கு வறம்பி கட்டக்கூடிய நிலையம், மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை உழுகின்ற விவசாயிகள் கூட்டுறவு விவசாய முறையில் நடத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு தெய்வ பக்தி இல்லை என்று சொன்னார்கள், அவர் எப்படி சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தெய்வ பக்தி இருக்கிறது என்று சொல்வது பற்றி மகிழ்ச்சி. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் பேசும் போது கோவிலிலே நம்பிக்கை இல்லை என்ற மாதிரி சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கோவில்களில் நம்பிக்கை இருந்தால்தான் தெய்வ பக்தி இருக்கும்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : ஆண்டவனுடைய பெயரே கனம் அங்கத்தினருக்கு இருக்கிறதே.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வெளியே கம்யூனிஸ்டுகளைப்பற்றி, கம்யூனிஸ்ட் பூசாண்டி பிரசாரம், கோவிலில் நம்பிக்கையில்லை, தெய்வ பக்தி இல்லை என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்லக்கூடிய உண்மையான கருத்துக்களை ஒருவேளை மறுப்பதற்கு அப்படி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களோ என்று நினைக்குப்படி இருக்கிறது. ஆண்டவனைக் கல் முதலாளி என்று இழிவு படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு நான் பேசவில்லை. ஆகவே இந்த மடங்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை கண்டிப்பாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து அதை கூட்டுறவு விவசாயப்பண்ணை மூலம் விவசாயம் செய்து பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : Shall we sit for some more minutes and finish.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We may sit for some time more.

9th September 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கமிட்டி அங்கத்தினராக நியமிக்கப் படுபவர்கள் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கமிட்டிக்கு அபிப்பிராயம் கூறுவதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்துமத அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டுக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, இதனுடைய நோக்கத் தோடு ஒரூப்படுகிற நான் இந்தச் சட்டத்தைப் பொது வகையிலே வரவேற் கிறேன். சில வகையில் கருத்து மாறுபாடுகள் தோன்றுவதற்கு இடம் இருக்கலாம். இப்படி பல சட்டங்களை நிறைவேற்றி அவைகளைச் செயல் படுத்த முற்படுகின்ற பொழுது திருத்தங்கள் பல கொண்டு வரப்படலாம். நண்பர் சன்னதரை அவர்கள் மிக ஆழ்ந்த வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். நண்பர் ஜகந்நாதன் அவர்கள் வேறொரு வகையிலே தன்னுடைய குறையை தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். நான் பெரிய குறையை இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தெரிவிக்கவில்லை என்றாலும், இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில் அதை உண்மையிலேயே பயன்படுத்த வேண்டிய முழு அளவுக்கு கவனம் செலுத்திய கவனமும், சட்டத்தைப் பொதுவாகத் தத்துவ அளவிலே நிறைவேற்றும்பொழுது சட்டம் இனிதான் சொர்க்களோடு அமைந்திருக்காதுமே செயல் அளவிலே நிறைவேற்றும் பொழுது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களை நாம் பல துறைகளில் கண்டிருக்கிறோம். மற்றொன்று, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில், நேற்று முதல் நான் இங்கே பேசிய செட்டிநாட்டு ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள், இது ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பல கல் அசாங்கத்தினால் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தின் வளர்ச்சி என்று குறிப்பிட்டு நன்றி தெரிவித்ததற்காக நான் உண்மையாகவே அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். 30 ஆண்டு களுக்கு முன்பு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் இப்பொழுது மேலும் உள்ள சில குறைபாடுகள் நீங்கி முழு அளவிற்குப் பயன்படும்படி வருகின்ற நேரத்திலே நான் பொது வகையிலே அதை மறுமுறையும் வரவேற்கிறேன்.

இந்த மத நிலையங்கள், பெரிய மத நிலையங்கள் மட்டுமன்றி, அற நிலையங்களாக அமைவதற்கும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அறம் இல்லாத மதம் உண்மையாகவே மக்களுக்கு நன்மை செய்யாது. அறத்தை பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் தேவைப்படுமானால், இலாபக்கொண்டு வருவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதை மக்களிடமே ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது சட்டமன்றம் மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் உடையது என்பதை மறந்துவிட்டுப் பேசுவதாகும். உண்மையிலேயே சட்ட மன்றம் மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் உடையதாக இருக்கின்றது என்று நினைக்கும் நேரத்தில், சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்ற மசோதா மக்களால் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும் தவிர மக்கள் தனித்திருந்து பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கருதுவது சட்டமன்றத்தின் சிறப்பை மறுப்பதாகும். ஒரு அமைச்சர் சட்டமன்ற உறுப்பினரைக்குறித்து கருத்து தெரிவித்தபொழுது நான் இதைத்தான் வலியுறுத்த எண்ணினேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிலே இந்தத் துறையைப்பற்றியும் அதிகக் கவலையுடையவர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள் என்று கூறுவது சட்ட மன்றத்தின் தகுதியைப்பற்றி மறுப்பதே ஆகும். சட்டமன்றம் ஒன்றை நிறைவற்றுமானால் அதை வரவேற்பதுதான் அறம். (குறுக்கீடு) பக்தர்கள் சிறந்தவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் அறத்தோடு இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். நாஸ்திகர்களில் அறத்தோடு இருப்பவர்களையும், ஆஸ்திகர்களில் அறத்துக்கு மாறுபட்டு இருப்பவர்களையும் நான் அறிவேன். அதுமட்டுமல்ல. மடத்தைப்பற்றி நேற்று முன்நான் பேசிய பொழுது அறம் அருகிவருகிறது, பொருள் சிறிது மிச்சம் உண்டு, காமம் மிகுதி என்று கூறியபோது ஏறத்தாழ 2½ ஆண்டு அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் கூறினேன். என்னைவிட அனுபவம் உள்ளவர்கள் அதை மறுத்தார்கள். ஒருவேளை அவர்களுக்கு மடத்தில் அதிகப்பழக்கம் இருக்கிறதோ என்னவோ — எனக்கு இருக்கிற பழக்கத்தை வைத்துக் கூறுகிறேன். நான் அறிந்த

[Sri K. Anbazhagan] [9th September 1959]

வரையில் இந்த மடங்களிலே குறைபாடுகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பதற்கு சில மடாதிபதிகளும், வேறு சில வைதீக மனப் பாண்மை உடையவர்களும் முற்படுகிறார்கள் என்றால், இந்தச் சட்டம் அவர்களின் சுயநலத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் தானே தவிர, வேறு அல்ல. சட்டம் வளர்த்தான் செய்யும், இது சமுதாயத்தினுடைய விளைவு. ஆண்டவனிடத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களும், நம்பிக்கையில்லாதவர்களும் இரண்டு பேர்களும் அறத்திற்குக் கட்டுப் பட்டவர்கள்தான். அறம் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது. அறநிலைய பாதுகாப்பிற்கு ஒரு வழி ஏற்படுத்துகின்ற சட்டம் வருகிறபொழுது அதை மனமாற ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குப்பின்னும் குறைபாடுகள் இல்லாமல் கணக்காக்கப்பெற்றுமுதுதான் உண்மையிலேயே அறம் பாதுகாக்கப்படும். அறத்தை மதத்துறையிலே உள்ளவர்களிடம் ஒப்படைத் ததில் அவர்கள் இதை பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்று முன்பே நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். பல மடங்கள் இருக்கின்றன. பல கோவில்கள் இருக்கின்றன. அங்கே குற்றங்கள் ஏராளமாக நடைபெறுகின்றன. கடைசியாக திருட்டு கண்டுபிடிக்கப்படும்பொழுது பார்த்தால், குற்றவாளிகளிலே பலர் வீபுதி பூசியவர்களாகவும், நாமம் தரித்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நாலுதிக்களாக இருந்தும் குற்றம் செய்யாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆஸ்திகர்களாக இருந்தும் குற்றம் செய்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆஸ்திகர், நாலுதிக்கர் என்று குறிப்பிடுவதில் பயனில்லை. அறத்தைப் பாதுகாக்க எந்தத் துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அறத்தைப் பாதுகாக்க முன் வருகின்ற இந்த மசோதாவை பொதுவான வகையிலே நான் வாசேற்கிறேன்.

மற்றொன்று, தமிழிலே, ஆண்டவனை வழிபடுகின்ற முறை ஏற்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்ட பொழுது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆண்டவனுடைய பெயரைத்தான் கூறுகிறோம், ஸ்ரீஸ்ரீநாம அர்ச்சனையில் ஆவிரம் தடவை ஆண்டவன் பெயரைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம், அது எந்த மொழியில் இருந்தால் என்ன, வடமொழியில் இருந்தால் என்ன, தமிழ் மொழியில் இருந்தால் என்ன? என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கேள்வியிலேயே பதில் இருக்கிறது. தமிழ் மொழியில்தான் இருக்கட்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் திறமையானவர். இன்றைக்கு சில எதிர்ப்பு இருக்கும் நேரத்தில் தமிழிலேயே வழிபாடு இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எதிர்ப்பவர்கள் இது ஆண்டவருக்கே விரோதம் என்று ஆரம்பிப்பார்கள். ஆகவே இப்பொழுது வட மொழியிலேயே வழிபாடு இருக்கட்டும், 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாமும், மக்களும் திருந்திவிடுவார்கள். அப்பொழுது இதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரலாம், என்று மனமாறக் கருதுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அவர்களால் அறிந்து நடப்பவர். இப்பொழுது அவர் பேசுவதற்கும், 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பேசியதற்கும் சிறு வேறுபாட்டை என்னாலே உணர முடியும். ஆகவே நிச்சயம் தமிழிலே வழிபாடு வர உறுதி. ஆண்டவனிடம் முறையில்கின்ற பொழுது தமிழை அகற்றிவிட்டு, பிற மொழியில் வழிபடுவது சரியல்ல. சாமியா என்ற நான் அன்புமகனாகவிட்டேன் என்று யார் யாரோ வறுத்தம் தெரிவித்தார்கள். இது காலத்தின் விளைவு. நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இலக்காலத்தில் தமிழ்ப் பெயரை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள்தான் இருக்கின்ற கட்சியின் சூழ்நிலை காரணமாகவோ என்னவோ அவர்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்றே இப்பொழுது பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாறுதல் வருகிறது தமிழை ஒட்டி. தமிழை ஏற்றுக்கொள்ள கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதை ஏற்று வற்புறுத்த தயங்குகிறார்கள். வற்புறுத்தும் காலம் விரைவில் வரும். அந்த அளவிற்கு தேவரம், திருவாசகம் இவைகள் ஆற்றல் அற்றுப் போய்விட்டவிலே என்பதை மட்டும்தெரிவித்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட கருத்து ரவீந்தரநாத் டாக்டர், காந்தி அடிகள் ஆகியோர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை செம்மையான முறையிலே நிறைவேற்றுவதில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முழுக் கவனம் செலுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அணக்கம்.

9th September 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதா இப்பொழுது சட்டமாகும் தருணத்தில் இருக்கிறது. இதில் எதிர் கட்சிக்காரர்களும், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களும் பல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. உதாரணமாக நான் ஏரியா கமிட்டியைப் பற்றிச் சொன்னேன். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள்தான் எல்லாவற்றிற்கும் தகுதியுள்ளவர்கள், உத்தியோகப் பற்று இல்லாதவர்கள் சரியாக பரிபாலனம் செய்ய முடியாது. உத்தியோகம் செய்கிறவர்களிடையேயும் அநேக ஊழல்கள் இருக்கின்றன. தேவஸ்தானங்களிலிருப்பவர்களிடையேயும் ஊழல்கள் நிறைந்து இருக்கின்றன. உத்தியோகப்பற்று அற்றவர்கள் ஒத்துழைக்கும்படியாக நல்ல முறையில் இதை நிர்வாகம் செய்யும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபட வேண்டும். கோயில்களில் பல சிறந்த கலைகள் வளர்க்கப்பட்டன. கோவில்கள் நமது புராதன சின்னங்கள். நமது பெரியோர்கள் அநேக நல்ல தர்ம ஸ்தாபனங்களை நிறுவி, நல்ல முறையில் பரிபாலிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் பல புதிய திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

1-20
p.m.

ஏரியா கமிட்டிக்கு மெம்பர்கள் நியமிக்கும் விஷயத்தில் அரசியலை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, நல்ல அங்கத்தினர்களாக, பக்தி உள்ளவர்களாக கட்சி பாரபட்சமில்லாமல், போடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து இந்த தேவஸ்தானங்களை பரிபாலனம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாகும் சபயத்தில், இதை ஒருமுதலாக வரவேற்ற எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் பாரட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மசோதா எவ்வாறு வரவேற்கப்படுகிறது என்பதை நான் பார்க்கும்போது, 1951-ஆம், அதற்கு முன்பும் இம்மாதிரி ஒரு அற நிலைய மசோதா வந்தபோது அதற்கு கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். சட்ட மன்றத்தில் எதிர்ப்பு இருந்ததைப்போல் வெளியிலும் எதிர்ப்பு இருந்தது. இப்பொழுது ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது மக்களின் மனோபாவத்தை காட்டுவதாகத்தான் இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் என்பை பார்த்து 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த கருத்துகள் மாறுபட்டு வருவதாக பாராட்டித் தான் சொன்னார்கள். 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எனக்கு ஸ்ரீ அன்பழகனைத் தெரியாது. இருந்தாலும் இதை ஒரு பெருமையாகச் சொல்வேன். 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் சிறியவனாக இருந்த பொழுது இதைப் பற்றி நான் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறேன். ஆலயங்களில் பக்தி உள்ள அரிஜனங்கள் போகக்கூடாது என்று சொல்லுவது நாகரீகம் அல்ல என்றும், தவறு என்றும், சட்டத்தைச் செய்வது இதை நீக்க வேண்டும் என்றும் எழுதியிருக்கிறேன். ஆலயங்களில் தேவதாசி முறை இருப்பது மிகவும் தவறு என்று சொன்னேன். அதற்கு அப்பொழுது கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்தது. அதை எடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுது இவைகளைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜகன்னாதன் 50 லட்சம் ஹரிஜனங்களின் சார்பாக ஒரு கண்டனம் தெரிவித்தார். அதே 50 லட்சம் ஹரிஜனங்களின் சார்பாக பேசுவதற்கு எனக்கும் உரிமை இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஜகன்னாதன் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை தெரிவிக்கலாம். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் மனோபாவத்தைப் பற்றி அவர் தெரிவித்த கருத்தை நான் கண்டனம் செய்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் பக்தி உள்ளவர்கள். மற்றவர்களை விட அதிக பக்தி உள்ளவர்கள் என்பதை கிராமத்திற்கு போய் பார்த்தால் தெரியும். அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டும் பிரசாதம் கிடைக்க

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[9th September 1959]

வேண்டும் என்ற அக்கறை இல்லை. கோவிலுக்குச் சென்று ஆண்டவனைத் தொழவேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். அதனால் தாங்கள் சீறிய வாழ்க்கை நடத்த பயன்படும் என்று எண்ணுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஜகன்னாதன் வேண்டினானால் இதைப் பற்றி கண்டிக்கலாம். ஆனால் அரி ஜனங்களைச் சாப்பாக நான் அவர்களுடைய மனோபாவத்தைத் தெரிவிக்கும் முறையைக் கண்டு வருந்துகிறேன்.

ஆலயங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களைப் பற்றி கூறப்பட்டது. அவர்களைப்பற்றி எனக்கு மிகுந்த கவலை உண்டு. அங்கே வேலைசெய்கிறவர்களைப் பார்த்து சிலர் பொறுமைப் படுகிறார்கள். அர்ச்சகர் வேலை செய்வதைப் பார்த்துதான் தெரியும். ஒரு பக்தியின் காரணமாகத்தான் அவர் அந்த குகையில் வேலை செய்ய முடிகிறது. அவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம்தான் கொடுக்கப் படுகிறது. அந்த சம்பளங்கள் பழைய காலத்தில் ஏற்பட்டவை. அவை சரியல்ல. அதை மாற்றவேண்டும். இப்பொழுது நிதி நிலைமை இடம் கொடுக்கவில்லை. பெரிய கோயில்களில் சம்பளத்தை அதிகமாக்க வேண்டும். எல்லா ஆலயங்களிலும் அதிகமாக்குவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். கோயில்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தியாவது அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். எனக்கும் இந்தக் கவலை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் கவனிப்பேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மடங்களில் தவறுகள் நடக்கின்றன. எல்லா மடங்களும் சரிவர இயங்க வில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்களும் அவ்விதம் கருதவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். சில மடங்களில் தவறுகள் ரொம்பவும் நடக்கின்றன. அதே சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளிக் தலை குனியக் கூடிய வகையில் அவைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் போக்க வேண்டும் என்று நான் என்னுடைய கவலையும், சட்டம் எவ்வளவு தூரம் இடம் கொடுக்கிறது என்று சிலா சொன்னார்கள். காண்டி ரெய்ஷனையும், கோர்ட்டு தீர்ப்புகளையும் வைத்துக்கொண்டு நான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சலுகை ஒன்றும் இல்லை. சபத்தின்கீழ் ஏதாவது தவறுகள் செய்தால் சீக்கிரத்தில் திருத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதற்காக அதிகாரிகள் பாடுபடுவார்கள். உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுடைய, பொது மக்களும், போதிய அளவு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டத்தை சீரிய வகையில் நடத்த முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is

Sri M. Jagannathan rose.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should resume his seat when the Chair is on its feet.

The question is—

“That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959) as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

1-38
a.m.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B.—Reports, Notifications and other papers.

53. Details of First Supplementary Estimates for 1959-60.